

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

Το κλειδί του χαμένου παραδείσου

Η ΤΕΤΑΡΤΗ Κυριακή του Τριωδίου, ή Κυριακή της Τυρινής, είναι αφιερωμένη στην ενθύμηση της εξέδου των Πρωτοπλάστων από τον παράδεισο της τρυφής. Στην πικρή ανάμνηση του πιο τραγικού γεγονότος της ανθρώπινης ιστορίας. Ο διάβολος και η δική μας άμελεια έκλεισαν τον παράδεισο. Τον άνοιξε όμως η Θεία εύστολαχυνία, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας Χριστός. Τώρα η Έδμη βρίσκεται δίπλα μας, κλεισμένη. Όμως ο φιλόνθρωπος Θεός μάς έδωσε το κλειδί να ανοίξουμε τη θύρα και να εισέλθουμε, με την ειλικρινή μετάνοιά μας και την προσαρμογή της ζωής μας στη ζωή του Χριστού, «άκρις ου μορφωθή Χριστός εν ήμιν» (Γαλ. 4,19). Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι μία καλή ευκαιρία, για να αξιωθούμε της εν Χριστώ μορφοποίησής μας, με προσευχή, νηστεία, εκκλήσιασμό, μετάνοια, εξομολόγηση, Θεία Κοινωνία, μελέτη της Αγία Γραφής και

άλλων πνευματικών και ψυχωφελών αναγνωσμάτων. Άς αρχίσουμε από αύριο τον καλό αγώνα μας για προσωπική σωματική και ψυχική κάθαρση από τα πάθη μας και τις άμαρτωλές μας έξεις, είναι «ώρα ήμιας ήδη έξ ύπνου έγερθηναί» νυν γάρ έγγύτερον ήμων ή σωτηρία ή οτε έπιστεύασαμεν. Η ούς πρόκομειν, ή δε ήμέρα ήγγικεν. Αποθώμεθα να τή φυλά το σκότους και ένδυσώμεθα τα όπλα του φόρου. Ως έν ήμέρα εύσημώνως περιπατήσωμεν, μη κύμοις και μέθαις, μη κοίταις και άσελγείαις, μη έριδι και ζήλω, άλλ' ένδυσασθε τον Κύριον 'Ιησουν Χριστόν, και τις σαρκός πρόνομον ή ποιεΐσθε εις έπιθυμίας» (Ρωμ. 13,11-14). Άς πάρουμε λοιπόν τη μεγάλη άπόφαση, να βρούμε το χαμένο Παράδεισο και να τόν άνοίξουμε, ξεκλειδώνοντάς τον με τη σώζουσα χάρη του Χριστού και τη δική μας συντριβή και μετάνοια!

Ο μεγάλος πλούτος του Αγίου Τριωδίου

Ο ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΟΣ πλούτος του Τριωδίου είναι πραγματικά θαυμαστός. Μεγάλοι ποιητές και μουσουργοί της Εκκλησίας μας συνέθεσαν υπέρκοσμους ύμνους και καταπληκτικές ακολουθίες γιαλόκληρη αυτή την περίοδο, με άποκρύφωμα τις ιερώτατες ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδος. Ολόκληρη ή ύμνολογία του Τριωδίου είναι προσαρμοσμένη στο πνεύμα της μετάνοιας και της συντριβής του κάθε αμαρτωλού και στην έν Χριστώ απόλυτρωση. Είναι φιαγμένες έτσι ώστε να διεγειρών στους πιστούς διάθεση μετάνοιας. Για παράδειγμα άναφέρον τον θαυμάσιο Μεγάλο Κανόνα του άγίου Ανδρέα Κρήτης, την καταπληκτική αυτή θρηνητική έλεγεια, ο οποίος ψάλλεται τμηματικά την πρώτη εβδομάδα των νηστειών καιλόκληροαπό το βράδυ της Τετάρτης της Ε' εβδομάδος. Επίσης άναφέρει τον άξεπέραστο Ακάθιστο Ύμνο ποιήμα του μεγαλυτέρου υμνογράφου του Βυζαντίου του Ρωμαίου του Μελωδού, ο οποίος ψάλλεται τμηματικά κάθε Παρασκευή βράδυ στις τέσσερις πρώτες εβδομάδες των νηστειών (Χαιρετισμοί) καιλόκληροαπό το βράδυ της Παρασκευής της Ε' εβδομάδος. Ο έξάσιος αυτός ύμνος (κοντάκιο) έξμνει το ιερό προαδικό της Θεοτόκου και τη μοναδική συμβολή της στο έργο της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους. Μεγάλοι Πατέρες συνέγραψαν υπέροχα ψυχωφέλη συγγράμματα και λόγιους γύρω από τις μινείες των γεγονότων της περιόδου αυτής, όπως ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο Ιωάννης της Κλίμακος, ο Γρηγόριος ο Παλαμάς, κ.ά. Στα μοναστήρια, όπου εκεί γίνεται υποδειγματική άσκηση την περίοδο αυτή, διαβάζονται καθημερινά άποσπάσματα των συγγραμμάτων αυτών για την πνευματική προκοπή των μοναχών.

Ο κ. Φραγκίσκος δεν τολμά να έπισκεφθή την Σερβία!

ΕΙΝΑΙ γνωστό πώς ο «άλαθητος», ο άνθρωπος, που «έκρισε» ο Χριστός άντιπροσώπου Του στη γη και άρα άπόλυτο κυρίαρχο της, περιτρέπει την ύψηλο, για να δηλώσει την κυριαρχία του σε αυτή! Στις βλόμες του είναι και οι όρθόδοξες χώρες, ανεξάρτητα έν θεωρείται άνεπίθυμτος σε αυτές. Τελευταία «έβαλε στο μάτι» την Σερβία, αλλά εκεί «μυρίδες μπαρούτι» για την άφεντία του, διατί το άμα 880.000 άδικοστυμμένων όρθόδοξων Σέρβων βοά το πρόσφατο έγκληματικό παρελθόν του «κράτους του Θεού!» Αυτό έπεσήμενε και ο Πατριάρχης των Σέρβων κ. Ειρηνάιος. Δείτε την είδηση: «Είναι άδύσκολο να οκεφτεί κανείς ότι στο άμεσο μέλλον, ο Πάπας Φραγκίσκος θα έπισκεφθί την Σερβία - αυτό δήλωσε ο Πατριάρχης Σερβίας κ. Ειρηνάιος, μιλώντας στην έφημερίδα «Κουριρ». «Είμαι ευχαριστημένος, ο Πάπας εξέφρασε την έπιθυμία του να έπισκεφθί την Σερβία, αλλά λόγω των γεγονότων που έλαβαν χώρα στο παρελθόν, ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού άντιράει σε μία τέτοια έπίσκεψη» άνέφερε μεταξύ άλλων ο Πατριάρχης Ειρηνάιος» (Ιστ. Ρομφαία) Βεβαιώς δεν τόν έπισαν οι εφιασθήσεις του για τα άνείπωτα έγκλήματα των δικών του παπικών Κροατών Ούστας, με έπικεφαλής τόν διαβόητο «Αρχιεπίσκοπο» Α. Στίπνιτς, κατά των άθώων και άνυπεράσπιστων όρθόδοξων, για τα όποια ούδέποτε ζήτησε συγγνώμη το Βατικάνο. Άπλά δεν θα μπόρεσει να άντέξει τη σφοδρή διαμαρτυρία ανθρώπων, οι όποιοι ήθελωσ έν κείνη τη φρική και άκόμο ζωή! Όμως δεν κατανοούμε γιατί «είναι ευχαριστημένος» ο κ. Ειρηνάιος!

Άλλο ένα σημαντικό έξατολογικό γεγονός!

ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ σχολία μας δημοσιοποιήσαμε και σχολίασαμε ειδησεις μεγάλου έξαχα-

Φρικαστική έρευνα δια το πάθος του καπνίσματος

ΤΑ ΠΑΘΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΤΟΚΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ, Η ΟΠΟΙΑ ΓΕΝΝΑ ΤΗ ΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ. ΤΑ ΠΑΘΗ ΜΑΣ ΚΑΤΑΡΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΜΑΣ ΦΘΕΙΡΟΥΝ ΟΔΗΓΩΝΤΑΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΕΔΩσαν ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΟΤΗ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ. Ένα από τα σοβαρά πάθη είναι και το κάπνισμα, το όποιο σκοτώνει πολύ περισσότερο από όλα τα άλλα πάθη. Δείτε την άνησυχητική είδηση: «Το κάπνισμα κοστίζει πάνω από 1 τρισεκατομμύριο δολάρια (944,7 δισ. ευρώ) στην παγκόσμια οικονομία, και μέχρι το 2030 θα έπιφέρει το θάνατο σε ένα τρίτο παραπάνω άτομα από ό,τι τώρα, σύμφωνα με μία έρευνα από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ) και το Έθνικό Ινστιτούτο Καρκίνου των ΗΠΑ, που δίνεται στη δημοσιότητα σήμερα. Το κόστος αυτό υπερβαίνει κατά πολύ τα παγκόσμια εισοδήματα από τους φόρους καπνίου, τους όποιους ο ΠΟΥ υπολογίζει περίπου στα 269 δισεκατομμύρια δολάρια (254 δις. ευρώ) για τα έτη 2013-2014. Ο αριθμός των θανάτων που συνδέονται με τόν καπνό προβλέπεται να αύξηθεί σταδιακά από περίπου 6 εκατομμύρια θανάτους το χρόνο σε περίπου 8 εκατομμύρια θανάτους το χρόνο το 2030, με πάνω από 80% των θανάτων αυτών να συμβαίνουν σε χώρες χαμηλό και μεσαίου εισοδήματος», άναφέρει ή έρευνα» (Ιστ. Τα Νέα)! Φοβερό και τρομερό! Όμως καμιά προειδοποίηση δεν πτοεί τους καπνιστές να κόψουν αυτό το δαιμονικό πάθος! Δυστυχώς καπνιστές είναι και πολλοί κληρικοί. Θυμίζουμε μακαριστό Επίσκοπο, ο όποιος έμφανίζονταν δημόσια με πούρο στο χέρι (και με κουστομια)! Άδελφοί κόψτε τα πάθη σας, πριν σας «κόψουν» εκείνα!

Τα «στολιδία» των οικουμενιστών εις τους «όρθόδοξους φονταμενταλιστές»!

ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩ προηγούμενου σχολίου ο κληρικός π. Δ. Μπαθρέλλος «στόλισε» και με άλλους χαρακτηρισμούς τους «φονταμενταλιστές της Ορθοδοξίας». Δείτε: «Έχουν μικρή έμπιστοσύνη στις συνόδους και τους έπισκόπους, στις έκλογές των όποιων, άλλωστε, δεν παίρνουν μέρος. Το φάντασμα της Φεράρας - Φλωρεντίας διαπνεί στο συλλογικό φανταστικό δεσπόζουσα θέση. Ο ήρωας των φονταμενταλιστών είναι ο Άγιος Μάρκος ο Εύγενης - όπτις εκείνοι βέβαια τόν κατανοούν και τόν έρμηνεύουν. Ο όρθόδοξοζυμνότερος φιλοδοξούν να καταστούν υπέρμαχοι της Ορθοδοξίας εναντίον των Συνόδων. Ο διάλογος και το θεολογικό έπιχείρημα, καθώς βασιζονται στη γνώση και τη λογική, είναι συνήθως καταδικασμένα σε ήττα, όταν έχουν να συγκροστούν με την υπέρτερη δύναμη των παθών και τών συναισθημάτων». Ο φόβος, ο θυμός, και ο φανατισμός εύκολα υπερισχύουν. Ο έθνικισμός και ο φονταμενταλισμός άνατροφοδοτούνται συνεχώς από το θυμικό και παραμένουν οι δύο μεγαλύτεροι έχθροι της ένότητας της Εκκλησίας» (Ιστ. Αμβυστος)! Θά ρωτούσαμε τόν π. Δημήτριο: Μία μεγάλη πλειάδα Πατέρων της Εκκλησίας μας, οι όποιοι άντιπάτηκαν στις ληστροικές Συνόδους, άνήκαν στους τότε φονταμενταλιστές; Άν δεν άντιπροέσσαν και είχαν την έκλογη του έχει ύποσχεθεί να άναγνωρίσει την 'Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ (κάτι που δεν έκανε ο Όρμητάς ή Κλίβιν)» (Ιστ. Πενταπόσταγμα)! Για μία άκομφο φορά ύπογραμμίζουμε: έστε έτοιμοι!

Ίδου πώς «βλέπουν» τους έμμένοντας εις την Ορθοδοξία!

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ περιοδικό «Σύν-

αξη», υπέρμαχο του οικουμενισμού και της νεωτερικότητας, άφίρωσε πρόσφατο τεύχος του στην «Σύνοδο» της Κρήτης. Ένας από τους άρθρογράφους του, ο π. Δ. Μπαθρέλλος, άσχολληθηκε με τα «μείων» της «Συνόδου». Μεταξύ τών άλλων τής καταλογίζει την εύθυνη ότι ...δημιούργησε φονταμενταλιστές! Δείτε ένα άπόσπασμα: «Η Σύνοδος όμως δοκίμασε την έσωτερική ένότητα των 'Ορθόδοξων Εκκλησιών και σε ένα άλλο έπίπεδο. Έδωσε άφορμή να άκούστούν και πάλι οι άνατριχαστικές κραυγές της φονταμενταλιστικής παράνοιας εναντίον όσων δεν συμπεριφέρονται τις ιστορικές και ιδεολογικές της φαντασιώσεις. Αυτό βέβαια όφείλεται σε μία μόνιμη εκκλησιαστική και θεολογική κακοήθεια, για την όποια ή Σύνοδος δεν φέρε εύθυνη, παράλο που, άθελα τής, άνέδειξε τη μεγάλη τής δύναμη. Από που άντλε ο 'Ορθόδοξος φονταμενταλισμός τη δύναμη αυτή; Σε μεγάλο βαθμό από το γεγονός ότι άρκετο 'Ορθόδοξοι αισθάνονται ότι έχουν χάσει τη μάχη με την ιστορία - και δεν τόν άντέχουν. Όνας, άρκετά συχνά, πλήγνυμνοι και άδαείς, καταντούν μειονεκτικοί, υπερευαίσθητοι, καχύποπτοι, συνομωσιολόγοι, και με ίσχυρα άνακαταστικά άμυντισμού» (Ιστ. Αμβυστος)! Κατά τόν έν λόγω κληρικό, αλλά και για όλο τόν οικουμενιστικό συρφετό, όσοι άγωνίζονται για την άπαρχαράκτη σώζουσα όρθόδοξη πίστη, ο όμολογιακός τους λόγος είναι, «άνατριχαστικές κραυγές της φονταμενταλιστικής παράνοιας!» Έπειδή δεν θέλουν να συμβιβαστούν με τόν σύγχρονο θρησκευτικό συρρητισμό, έχουν «χάσει τη μάχη με την ιστορία - και δεν τόν άντέχουν!» Με άλλα λόγια, όσοι δεν σκύβουν το κεφάλι να προσκυνήσουν το θηρίο της Ρώμης είμαστε «μειονεκτικοί!» Κρίμα πάτερ!

Πρόσκλησις

Ο 'Ιερός Ναός του Αγίου Δημητρίου Πολιούχου, σε συνεργασία με Πτυχιούχους της Θεολογικής και άλλων Σχολών του Α.Π.Θ. και υπό την αίγλη του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ανθίμου, διοργανώνουν Ημερίδα με θέμα:

«Το Μεγαλείο της Μετάνοιας στη ζωή του Ανθρώπου»

Δευτέρα 13 Μαρτίου 2017 ώρα 6 το άπόγευμα, εις τόν 'Ιερό Ναό του Πολιούχου Αγίου Δημητρίου.

Πρόγραμμα

- Έναρξη: Τροπάρια από τη Χριστιανική Φοιτητική Δράση (Φοιτητικός Τομέας του Συλλόγου 'Ορθόδοξου 'Ιεραποστολικής Δράσεως «Μέγας Βασίλειος»).
- Πρόεδρος: ΈΛιογιάννορας Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης.
- 18:00-18:05: Χαιρετισμός Αρχιμανδρίτη Ιακώβου Άθανασίου, Προϊσταμένου του 'Ι. Ναού και Προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής.
- 18:05-18:20: Χαιρετισμός Παναγιωτάτου κ.κ. Ανθίμου.
- 18:20-18:40: Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίας.
- Θέμα: Η μετάνοια κατά την Παλαιά Διαθήκη.
- 18:40-19:00: Αρχιμανδρίτης Γεβρβάνος Ραπτόπουλος (Ιεροκήρυκας και πνευματικός Προϊστάμενος της Άδελφότητας «Οσία Ξίνη»).
- Θέμα: Έμπειρίες μετάνοιας κατά την κοινωνία των κρατούμενων.
- 19:00-19:20: Αρχιμανδρίτης Αντώνιος Φραγκής (Ιεροκήρυκας 1. Μητροπόλεως Γόρτυνης και Αρκαδίας Κρήτης).
- Θέμα: Η περι μετάνοιας διδασκαλία του Όσιου Γέροντος Αναστασίου του Κουδουμιανού
- 19:20-19:40: Λυκούργος Μαρκοπούδης (Διευθυντής προγράμματος Πειραϊκής Εκκλησίας)
- Θέμα: Η μετάνοια στα χρόνια της κρίσης
- 19:40-20:00: κ. Ανδρέας Χριστοφόρου (Νομικός)
- Θέμα: Η μετάνοια και ή Αιώνια ζωή, όπτις την έμβαθα από τους σύγχρονους Άγίους Πατέρας.
- 20:00-20:20: Συζήτηση
- 20:20-20:40: Κλείσιμο Ημεριδας από την κ. Αθηνά Σιδερά, κοινωνική λειτουργό και πνευματικό τέκνο του Όσιου Πορφυρίου.
- Θέμα: Το μυστήριο της μετάνοιας κατά τόν Όσιο Πορφύριο.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Πληροφορούμε τους άγαπητούς μας συνδρομητάς ότι δύνανται να καταθέσουν την συνδρομήν των ή ένίσχυση και εις την Έθνικην Τράπεζαν εις τόν όνομα «Πανελληνίου Ορθόδοξου Ένωσεως». Αρ. λογαριασμού 129/29614076. IBAN: GR 120110129000012929 614076. Το δε SWIFT της τράπεζας είναι: (BIC) ETHNGRA.

Ο «Ο.Τ.» δεν έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα και τα έξοδα εκδόσεως του στήριζονται άποσπαστικά και μόνον εις τας συνδρομάς σας. Βοηθήστε εις την έκδοσιν και διάδοσιν του «Ο.Τ.».

Εκ του Λογιστηρίου του «Ο.Τ.»

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΡΙΣΤΗΣ

Στις 24 Φεβρουαρίου η Εκκλησία μας τιμά την μνήμη του όσιου πατρός ήμων Ιωάννου του Θεριστού. Ο άγιος Ιωάννης καταγόταν από το Παρόν της Σικελίας, έζησε στις αρχές του 10ου αιώνα, ή μητέρα του ήταν αιχμάλωτη όρθόδοξη χριστιανή και ζούσαν στο Παλάτι του τοπικού μουσουλμάνου άρχοντα. Όταν έφθασε στην ηλικία τών δέκα τεσσάρων ετών ή μητέρα του τού φανέρωσε ότι είναι χριστιανή και ότι ή πατρίδα τους είναι ή Καλαβρία και τόν προέτρεψε να πάη εκεί για να βαπτισθή. Τού παρέδωσε μάλιστα ένα τιμίο Σταυρό, που είχε για τίμια προστασία. Ο άγιος Ιωάννης με τήν βοήθεια του Θεού, αφού κατάφερε να διαφύγει από τους Σαρακηνούς, όδηγήθηκε στην ακτή του Στύλου, στην Καλαβρία, όπου βαπτίσθηκε από όρθόδοξο έπίσκοπο και έλαβε τó όνομα Ιωάννης. Κατόπιν έχοντας πόθο

Αργότερα οι όρθόδοξοι πιστοί άνειγχαν μεγαλοπρεπή Ναό αφιερωμένο προς τμήν του. Όμως, όταν ή περιοχή έκλατινίσθηκε, οι μοναχοί μετέφεραν τó λείψανό του στον Στύλο, όπου σώζεται μέχρι σήμερα.

νά αφιερωθή στον Χριστό έγινε μοναχός, όπου έπιδόθηκε στην άπόκτηση τών αρετών και ο Κύριος τόν άξίωσε να θαυματούργη. Κάποτε βρισκόμενος στά χωράφια, έποχή θερισμού και ένώ ήταν μεσημέρι έπτεσε μία δυνατή μπόρα και ένώ όλοι οι χωρικοί έφυγαν, ο άγιος παρέμεινε στον κάμπο προσευχόμενος. Μόλις σταμάτησε ή βροχή και γύρισαν οι χωρικοί βρήκαν τα στάχια θερισμένα, στεγνά και δεμένα σε δέματα, για αυτό και όνομασθηκε Θεριστής. Ο άγιος Ιωάννης προείδε τήν κοίμησή του και άναπαύθηκε έν ειρήνη, το δε τιμίο λείψανό του έγινε πηγή θαυμάτων.

Ο έθνικός μας και οικουμενικός ποιητής Διονύσιος Σολωμός...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

από τó Λύκειο της Κρεμνας, αφού δε στάθηκε δυνατό να μείνει στό σχολείο της Βενετίας που άπαύεισε πειθαρχία. Τής όρμητικής κ' ελεύθερης εκείνης ψυχής του Σολωμού, μόνος φράχτης ήταν ο σοβαρός, άνέτατος και φιλόστοργος Ρώσος. Την έποχή εκείνη ο Διονύσιος ήταν πρόσχαρος, φιλοπατριητικός, είχε δυνατό τó στίθημα της φιλίας. Συμμετητής του τόν εΐδε να κλάψει θερμά τόν θάνατο ένός όμηλικού του και να φιλήσει το χέρι ένός άλλου, ο όποιος είχε πράξει ένα εύεργέτημα. Σ' αυτές τις εκδηλώσεις του προεκινούσαν ή μεγαλοφροσύνη τόν άνδρός, ο όποιος εις όλην του την ζωή δεν έκλεινε ποτέ την κεφαλήν εις άλλο ανθρώπινο ύψος, ή μη της άρετής?

Εύνωμων προς τούς διδασκάλους του έστειλε τó 1850 τόν διδασκαλό του Πινύ το έπίγραμμα «Μικρός Προφήτης» ή έχάρηκεν ο υπέρηρος διδασκαλός του άναγνωρίζοντας σ' εκείνη την συνολική είκόνα τήν ποιητική τού δύναμη». Κάποια άνέκδοτα από τή ζωή του τότε μάς φέρνουν άθελα στό νόο, κάτι από τα πρώτα χρόνια πολυτάραχων ποιητών όπως ο Μπαύρον και ο Σέλλευ. Τó 1815 ο Σολωμός έγγράφηκε στη Νομική Σχολή τού Πανεπιστημίου της Παρίας, προχώρη μέχρι και τó τρίτο έτος σπουδών, δεν τις ολοκληρώνει όμως και έκταλείπει την Παρία για τή Βενετία και Ζάκυνθο. Στη διάρκεια των σπουδών του γνωρίζεται με τούς φιλολογικούς κύκλους κ' έρχεται σε έπαφή με τó κίνημα τού ρομαντισμού και σχετίζεται με τó μεγάλο ποιητή Μοντρί?

Ο Δ. Σολωμός με τó έργο του έδωσε τις συνιστώσες της φυλετικής μας ίδιοστυμίας, χάραξε τά εκτενή όρια της ελληνικής πνευματικής έπικρατείας, συνειδητοποίησε τά κύρια σημεία τού ψυχισμού μας και ξεχώρισε άνάμεσα στους θεσμοθέτες και θεματοφύλακες της «Ελληνικότητάς» μας, όπως τεκμηριώνεται από τούς «Ελεύθερους Πολιορκημένους», τόν «Υμνο στην Έλευθερία»,

τόν «Λάμπρο», τήν «Ελληνίδα Μητέρα», και άλλα.

Ο Διονύσιος Σολωμός, ο γεννημένος μέσα στην ιταλικούσα άτμόσφαιρα τών Έπτανήσων, ο ίταλοτραφής κατά την κουλτούρα, ο φανατικός λάτρης της μούσας της Αύσονίας που δεν κατείχε σε βάθος όλες τις πτυχές της μητρικής του γλώσσας, αλλά τή λάτρευε με πάθος και έμπνευσμένα, προοιωνίζοντας τή μεταγενέστερη πορεία τής, χωρίς να έχει προσλαμβάνουσες παραστάσεις τού έντονου και ιδιόμορφου ψυχισμού τών ξεγεργεθών άδελφών του, άγνάντευε στην Έλλάδα και τó μεγαλείο της σ' όλη την έκτασή τού», «με τά μάτια τής ψυχής τού», που τά είχε «πάντα άνοιχτά, παντ' άγρυπνα», να βλέπουν την άλήθεια.

Αυτό που κατορθωσε να άφουγκρασθεί από τήν άγγλοκρατούμενη Έπτανήσα, ήταν ο κρότος τών έπαναστατημένων όπλων, και ο ίδιος όμως έκανε τή φλογερή του γραφίδα καρυσφίλι, συνέλαβεν τόν αγωνιώδη παλμό τής ελληνικής ψυχής.

Κι αυτόν τόν ήρωικό άπόηχο τών μετέγραψε πιστά, τόν ζσαντόνεο χαρισματικά και τόν άπαθάνος άνεξήγητα μέσα σε στίχους ένθεους, αφού ο ίδιος πρώτος βίωσε στα βάθη τής καρδιάς του την «ελληνικότητα», την μεταλαμπάδεψε, με τó έργο του, σ' όσους τήν ποθούσαν, «με λογισμό και μ' άνειρο»¹⁰. Ο Σολωμός λάτρης της άλήθειας, την όποια υπηρέτησε πιστά, αφού και στην προσωπική χρυσή του σφραγίδα μαζί με τά αρχικά τού όνόματός του αναγράφον περιμετρικά τó σύνθημα τής ζωής του: «Verum volo, verum amo», «τήν άλήθεια θέλω, την άλήθεια άγαπάω», θέσπισε τά ήθικά πρότυπα σε ένα Έθνος, λάξευσε τά υψηλότερα ιδανικά στις συνειδήσεις τών συγχρόνων και μεταγενεστέρων. Και πάνω άπ' όλα τó έργο του υπήρξε ή διαφάνεια, πάνω στην όποια άποτυπώθηκαν και προβλήθηκαν οι έκυρρότερες άξίες και ιδέες τού Γένους μας. Η πίστη τού Χριστού, ή θυσία για τήν Πατρίδα, ή τιμή ή ο σεβασμός στην έξιδανικευμένη γυναίκα, ως μάννα, ως άδελφή, ως σύζυγο, ή άγάπη στην ελληνική γλώσσα, τó πάθος για τήν έλευθερία.

Ο Σολωμός δικαίως έχει χαρακτηριστεί ως έθνικός ποιητής, χάρη σ' ολόκληρη τήν ποιητική του δημιουργία αλλά ιδιαίτέρως χάρη στον «Υμνο στην Έλευθερία», που χαρακτηρίσθηκε ως έθνικός και δεν θα παύσουν να παινίζονται οι δύο πρώτες στροφές του όσο υπάρχουν άνθρώπινη ζωή.

Όπως πολύ προσφυώς άναφέρει ο λίνος Πολίτης¹¹, ο Σολωμός μέσα από τήν υπόθεση τήν έθνική φτάνει στην υπόθεση τήν υπερεθνική, τήν ευρωπαϊκή, την παγκόσμια φτάνει όμως άκριβώς έπειδή βάρυθε πολύ τόν έθνική¹².

Κι άξίζει εδώ να θυμηθούμε τά λόγια ένός από τούς πιο βαθιές νεότερους Γάλλους στοαστές, τόν Andre Gide στις Incidences¹³. «Τό έργο τού πιο βαθιά έθνικό, τó πιο ιδιότυπο από τήν έθνική τή άποψη είναι μαζί και τó έργο τού πιο άνθρώπινο, εκείνο που μπόρει τó περισσότερο να συγκινήσει τους λαούς τούς πιο έξίστους, κ' αν μπόρει να πεί κανείς «μία λογοτεχνία γινόμενη περισσότερο έθνική παίρνει τή θέση της μέσα στην άνθρωπότητα και τή σημασία της μέσα στην κοινή συμβολή». Αυτό είναι τó τέμα της μεγάλης και έπίπονης πορείας που άκολούθησε ο Σολωμός. Από Ευρωπαϊκός πολίτης τó 1818 βαδίζοντας τó δρόμο προς τήν ελληνική παράδοση, τó δρόμο τού «έθνικού» ποιητή ως τις πιο βαθιές ρίζες συγκίνησε όλους τους λαούς κ' έκανε τις ελληνικές άξίες οικουμενικές, πανανθρώπινες.

Η άμετρη άγάπη στην άλήθεια και ή ιδέα τής πανανθρώπινης άποδοχής της είναι ή «άληθινή ούσια» για τόν Σολωμό κι αυτόν τόν ρόλο θα πρέπει να διαδραματίζει ή ποίηση.

Αυτός ο «Μεγάλος Ουσίες», όπτις τής χαρακτηρίζει ο Σολωμός άναδύονταν μέσα από τά έργα τής ώριμότητας και τής υψηλής ποιητικής δημιουργίας του, από τόν «Κρητικό», τούς «Ελεύθερους Πολιορκημένους» και τόν «Πόρφυρα».

Ο «Κρητικός» που συνδέεται με τή μελέτη τής κρητικής λογοτεχνίας τού 16ου και 17ου αιώνα και ιδιαίτερα με τόν Έρωτικότρο του Κορνάρου.

Σημειώσεις:
1. Βλ. Κοστή Παλάμα, Σολωμός, ή ζωή και τó έργο του (άπόσπασμα), Ημερολόγιο 2004. Άθηναι, σελ. 96 (έξδ. Μεταίχμο). 2. Βλ. Ημερολόγιο 2004. Διονύσιος Σολωμός, ό.π., σελ. 14. 3. Ό.π., σελ. 15. 4. Βλ. Κ. Παλάμα, ό.π., σελ. 97. 5. Βλ. Ιακώβου Πολυάδ, Προλεγόμενα, (άπόσπασμα), Ημερολόγιο 2004, ό.π., σελ. 72. 6. Ό.π. 7. Βλ. Ημερολόγιο, Διονύσιος Σολωμός, ό.π., σελ. 15. 8. Κων. Δημόπουλος, Χαιρετισμός στο Διεθνές Συμπόσιο Δ. Σολωμού, Διεκόσια χρόνια από τήν γέννησή του, Άθηναι 2003, ό.π., 9. 9. Κων. Δημόπουλος, ό.π., σελ. 12. 10. Ό.π. 11. Άνιος Πολίτης, Ο Σολωμός, ποιητής έθνικός και Ευρωπαϊκός, «Εισαγωγή στην ποίηση τού Σολωμού», (Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης), Ηράκλειο 2003, σελ. 166, έκδοση 2η, 12. Ό.π. 13. Ό.π., σελ. 165.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ: ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

ΤΟ «ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ», που πάρα πολλοί άδελφοί μας είχαν ζητήσει, είναι πολύ χρήσιμο για κάθε πιστό που πρόκειται να άναδεχθή ένα νεοφώτιστο, για τίς κάποιον έτεροδοξο ή και άλλόθρησκο, που έτοιμάζεται να γίνη μέλος τής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Περιλαμβάνει ότι ε'ίναι άπαραίτητο και χρήσιμο για τήν συνοπτική, όρθη ένημέρωση επί θεμάτων τής πίστεως μας. Έγχαρμο, καλαίσθητο και σε άπλη γλώσσα.

Τιμάται 4 ευρώ

ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ, Αρχιεπισκόπου Συμφερούπόλεως και Κριμαίας, «Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ», ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ», ΜΑΥ-ΠΛΙΟ 2016, σελ. 253

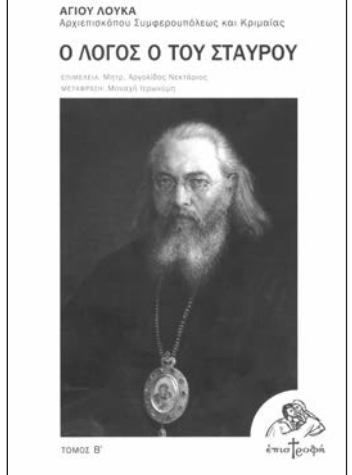
Τό παρόν σπουδαίο πόνημα με τίτλο «Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ» περιλαμβάνει τριάντα πέντε Λόγους και Ομιλίες τού άγίου Λουκά, Αρχιεπισκόπου Συμφερούπόλεως και Κριμαίας, οι όποίες έφρονήθηκαν την περίοδο 1946-1948 στην Συμφερούπολη της Κριμαίας. Η έπιμελεια τού βιβλίου έγινε από τόν Μητροπολίτη Αργολίδος κ. Νεατζόρι, ή δε μετάφραση τού άπό τήν μοναχή Εφραίμηση.

Ο Σβασματώτατος στο εισαγωγικό τού σημείωμα στην Α' έκδοση τού βιβλίου τού «ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΟΥΚΑΣ», σχεδόν τριάν έξι χρόνια, έγραψε «Έζησε στην έξομο μαρτυρική περίοδο της Ρωσικής Εκκλησίας. Εξάσπαστος και άοσημύμος έπιστημονίας, Σίχως τó σταυρό τής όμολογίας και τράβηξε τó δρόμο τού Γολγοθά. Και πραγματικά άναδείχθηκε μάρτυρας και όμολογητής. Η άγαπημένη μορφή του και ή μαρτυρική του ζωή όλο και δούσαν πάρα πολλά στο σύγχρονο χριστιανό και κυρίως στους άνθρώπινους τούς άφύεξαν τή ζωή τους στην υπηρεσία τού Θεού και τού λαού Του και ειδικότερα τού πάσχοντος άνθρώπου». Είκοσι χρόνια μετά την Α' έκδοση τού βιβλίου, όπου ο άγιος Λουκάς ήταν άγνωστος στους Έλληνες χριστιανούς, με τήν χάρη τού Θεού και τις προσβέσεις τού άγίου Λουκά, έχει γίνει σε όλους γνωστός, έχουν άναγευθή ένα από τούς τμή του, έχει γραφί ή άσπαιτη άκολουθία, έχει άνομογραφηθή και έχουν έκδοθή πολλά βιβλία του, τά όποια επανέκδοσαν σε νέες εκδόσεις. Τó ότι συνδέονται να εκδίδονται νέα βιβλία του είναι άπόδειξη ότι ο άγιος Λουκάς είναι μέγας άγιος της Εκκλησίας μας και ότι ο φιλόλογος ελληνικός λαός τόν άγαπά και τόν τιμά ιδιαίτερα.

Οι Λόγοι και οι Ομιλίες τού Αγίου Λουκά αλλύπουν την διετία 1946-1948, δηλαδή λίγο μετά τόν Β' Παγκόσμιο πόλεμο στην παλαιά Σοβιετική Ένωση, την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αφού οι περισσότεροι λόγοι από αυτούς άσπολούνται με θέματα αυτής της περιόδου. Μέσα από αυτούς τούς Λόγους ξεδιπλώνεται ή θεολογική γνώση τού άγίου, ή βαθειά προσήλυση τού στην πατερική παράδοση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, ή κοινωνική μόρφωση τού που τόν έδωκε τήν δυνατοτητα να άπευθυνθή τόσο στον άπλό όσο και στον μορφωμένο άνθρωπο, να τόν προβληματίζει και να τόν όδηγήσει σε συναίσθηση. Η διεστριμότητα τής σκέψης του, ο άπλος και περιγραφικός λόγος του

με τó πατερικό φρόνημα δίνουν στους λόγους όμορφία και δύναμη. Η δύναμη τής σκέψης του και ή ζωντανή πίστη του είναι διάχυτη παντού. Απειθύνεται σε άνθρώπους τής έποχής του, οι όποιοι ζούν σε ένα τυραννικό καθεστώς, καταπονημένοι από τήν φροφή τού πολέμου, πενιμαίνον, οι όποιοι έχουν άγρηθή τόν δρόμο τού Χριστού και όμως ο άγιος Λουκάς με τήν δύναμη

του άπλο και ειδικότερα τού πάσχοντος άνθρώπου». Είκοσι χρόνια μετά την Α' έκδοση τού βιβλίου, όπου ο άγιος Λουκάς ήταν άγνωστος στους Έλληνες χριστιανούς, με τήν χάρη τού Θεού και τις προσβέσεις τού άγίου Λουκά, έχει γίνει σε όλους γνωστός, έχουν άναγευθή ένα από τούς τμή του, έχει γραφί ή άσπαιτη άκολουθία, έχει άνομογραφηθή και έχουν έκδοθή πολλά βιβλία του, τά όποια επανέκδοσαν σε νέες εκδόσεις. Τó ότι συνδέονται να εκδίδονται νέα βιβλία του είναι άπόδειξη ότι ο άγιος Λουκάς είναι μέγας άγιος της Εκκλησίας μας και ότι ο φιλόλογος ελληνικός λαός τόν άγαπά και τόν τιμά ιδιαίτερα.

τόν λόγον του καταφέρανε να τούς μιλήσει για νηστεία, για μετάνοια, για άγάπη προς τόν συνάνθρωπο, για σταυρό και προσευχή. Ο π. Νεκόλαος Λουδοβίκος, ο όποιος προλογίζει τó βιβλίο, λέει χαρακτηριστικά

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

Τό ὀρθόδοξον μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καί τό χρέος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱερραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας

Τοῦ κ. **Εὐαγγέλου Στ. Πονηροῦ Δρ. Ο., Μ. Φ. Σχολικοῦ Συμ. Θεολόγων Πειραιῶς, Δ' Ἀθηνῶν, Κυκλάδων**

«Οἱ ἐπίσκοποι μας γνωρίζουν τήν ἐκκλησιαστική μας ἱστορία καί καταλαβαίνουν ὅτι ὁσες φορές ἐπιχείρησε μία πλαστή πλειοψηφία ἐπισκόπων, μέ τή βοήθεια κρατικής ἐξουσίας, νά νοθεύσει τήν ὀρθοδοξία, ἐν τέλει δέν δικαιώθηκε, ἐν τέλει κέρδισε τό αἰώνιο ἀνάθεμα».

Ἐγώ μὴ ἤδη ἀποδείξει μέ ἀλλεπάλληλα δημοσιεύματα, ὅτι τά θῆθεν νά Προγράμματα στό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, τά ὁποῖα ἰσχύουν ἀπό τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2016 καί ἔχουν ἦδη πέντε ἐπὶ πονεμένης ἱστορίας, εἶναι παντελῶς ἀκατάλληλα γιά τόν ὀποιοδήποτε μαθητή χριστιανό ὀρθόδοξο ἢ μὴ. Καί προσέξτε: ἀπό τό 2011 ἕως σήμερα ἄλλαξαν στά Προγράμματα κάποια συμβεβηκότα, γιά τή μιλῆσιν ἢ ἀποστολήν ἢ ἀριστοτελικούς ὄρους, δέν ἄλλαξε ὅμως ἡ οὐσία τους – θά ἐναλλάσσοντο παρακάτω, γιά πολλοστή φορά, ποιά εἶναι ἡ οὐσία αὐτή καί ποιά εἶναι βλαβερή.

Ἐάν παρ' ἑαυτά αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τὸν παρακαλοῦμε νά ἀνασκευασθεῖ μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τὸν προσκαλοῦμε ἀκόμη σὲ δημόσια ἀντιπαράθεση σὲ ὅποιο χῆρο αὐτὸς ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τὴν καλὴ θέληση νά πράξει τίποτε ἀπὸ αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καὶ χωρὶς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱερραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στοὺς ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐγώ μὴ ἐμπιστοσύνη στὴν Ἱερὰ Συνόδο τῆς Ἱερραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί γιά ἓνα ἀκόμη λόγο: διότι οἱ ἐπίσκοποι μας γνωρίζουν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορία καὶ καταλαβαίνουν ὅτι ὁσες φορές ἐπιχείρησε μία πλαστή πλειοψηφία ἐπισκόπων μέ τή βοήθεια κρατικής ἐξουσίας νά νοθεύσει τὴν ὀρθοδοξία, ἐν τέλει δέν δικαιώθηκε, ἐν τέλει κέρδισε τό

αἰώνιο ἀνάθεμα. Γνωρίζουν ὅτι ἡ σύνδοξος τῆς Ἐφέσου τοῦ 449 ἐπέμνε νά δικαιώσει τὸν αἰρετικὸν Εὐτύχη καὶ μάλιστα κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δολοφονήθηκε ἀπὸ τοὺς ὁπαδοὺς τῆς ὁ ἁγίου Φλαβιανῶς Κωνσταντινουπόλεως, γι' αὐτὸ ἔμεινε στὴν ἱστορία ὡς «Ληστρική» καὶ καταδικάσθηκε ἀπὸ τὴν Δ' Οἰκουμένη τῆς Συνόδου. Γνωρίζουν οἱ σεβαστοὶ μας ἐπίσκοποι, ὅτι ἡ ἐκονομαχικὴ σύνδοξος τῆς Ἱερραίας τοῦ 754 ἀπέστη τῆς ὀρθοδοξίας καὶ ἐνέμνε ἐν αὐτῷ, γι' αὐτὸ καί θά ἀναθεωρεῖται δια πάντας. Τὴν ἴδια ἀκριβῶς τύχη εἶχε καὶ ἔχει καὶ ἡ δευτέρη ἐκονομαχικὴ σύνδοξος, ἡ ὁποῖα τὸ 815 ἐπιχείρησε νά καταδικάσει τὴν Ζ' Οἰκουμένη τῆς Συνόδου καὶ νά ἀνακηρύξει οἰκουμένη τῆς συνόδου τῆς ψευδοσύνόδου τῆς Ἱερραίας. Ὄπως δὴ τότε γνωρίζει ἡ Ἱερραχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅτι συνοδικῶς συναντήσκει κατεδικασαν τὸν ἅγιον Γρηγόριο Παλαμά κατὰ Μάρτιο, Ἰούλιο καὶ Σεπτέμβριο τοῦ 1342. Ὁ δὲ ἅγιος Γρηγόριος Παλαμάς φυλακίσθηκε μετὰ ταῦτα ἐπὶ τετραετία. Ὅμως τὸ 1347 κάποιος τῆς ὀρθοδοξίας καὶ ὁ ἁγιος δικαιώθηκε, ἐν ὅ ἁγίου δικαίωθηκε, ἐν ὅ δικαίωθηκε τὸ κακοδοξὸς πατριάρχης Ἰωάννης Καλάκας καθαιρέθηκε. Γνωρίζει ἐν τέλει ἡ Ἱερραχία τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅτι ἡ ἀκλόνητη πίστις τοῦ ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐπίσης δικαιώθηκε. Αὐτὴ ἡ πίστις, στήριξε τὸν ἅγιον Μάρκο νά μὴ ὑπογράψει τὴν προδοτικὴ συμφωνία τῆς Φερράρας καὶ τῆς Φλωρεντίας καὶ ἀνάγκασε τὸν πάπα Εὐγένιο Δ' νά πει τό περίφημο «λοῖπὸν ἐποίησαμ ἐνοῦθεν».

Γι' αὐτὸ καί θά ἀρνηθοῦν οἱ ἐπίσκοποι μας νά ἐγκρίνουν προγράμματα σπουδῶν παντελῶς ἀκατάλληλα καὶ ἐπιβλαβή, διότι ἡ συνειδητὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀπέρριψε ἐν τέλει ὅλους ὄσους συμβιβασθῆσαν καὶ ὅλους ὄσους ἐπιχείρησαν νά νοθεύσουν ἔστω καί στό ἐλάχιστο τὴν ὀρθοδοξία.

Πιστεύουμε δὲ, πῶς δέν θά ἦταν σωστό, νά διερωτηθῶν καὶ, ἐάν ἔχουν ἢ δέν ἔχουν κά-

τι ἐπιφελές τὰ Προγράμματα Θρησκευτικῶν Δημοτικῶν-Γυμνασίου καὶ Λυκείου τοῦ 2016. Διότι εἶναι πασιφανές, ὅτι τὰ Προγράμματα αὐτὰ εἰσάγουν νόθευση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παιδείας. Τοῦτο πρᾶττον ἀφ' ἐνὸς ἀπαίτησαν ταυτόχρονα διδασκαλία ὀρθοδοξίας καὶ θρησκευμάτων μέχρι σημείου ἐξισώσεως καὶ ταυτίσεως των, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀφαίρωσαν σημαντικὰ ὀρθόδοξα θέματα καθὼς καὶ καταργώσαν πλήρως τὴν ὀρθή σειρά τῆς διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ ἐρωτοῦμε: ἔστω ὅτι κάποιος εἰσπηγαίει νά ξεκινᾷ ἡ Θεία Λειτουργία ἀπὸ τό «Κι εὐχῶν», νά συνεχίζει μέ τὴ μικρὴ εἴσοδο, νά παραλείπει τὴν ἁγία ἀναφορά, νά προχωρεῖ στή θεία κοινωνία καὶ κατόπι στή μεγάλη εἴσοδο, νά μνημονεύει τὸν συναξάριο Βουδα καὶ Κρίσνα καὶ νά καταλήγει στή Λειτουργία τῶν κατηχουμένων. Θά ἀναρωτιώταν κανένας, κληρικὸς ἢ μὴ, ἐάν ἡ πρότασις αὐτὴ ἔχει καλὸ; Μήπως θά ἔπρεπε νά υιοθετηθῆ, ἀφοῦ καί τὰ περισσότερα μέρη τῆς Θείας Λειτουργίας θά εἶχε διατηρηθῆ καὶ ἐλάχιστους ἀλλόθρησκους θά εἶχε ἀναμείξει;

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καί μέ τὰ Προγράμματα Θρησκευτικῶν τοῦ 2016. Ὅσο ὅγκο ὀρθόδοξων θεμάτων καὶ ἂν ἰσχυρίζονται ὅτι περιέχουν, ἔχουν λάθος φιλοσοφία, λάθος ἀιράθωση, καλὴ παιδαγωγική, μὴ ὀρθόδοξη θεολογία καὶ εἶναι σὲ θέση νά διασλεύσουν τὴ θρησκευτικὴ συνείδηση τόσο τοῦ ὀρθόδοξου χριστιανικοῦ μαθητῆ, ὅσο καί τοῦ ὀποιοδήποτε αἰλλου.

Καὶ ἂν κάποιος νομίσει ὅτι ἡ ὀποιοδήποτε τυχόν νόθευση θά εἶναι ἰκανὴ νά διασφαλίσει τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καὶ νά ἐξασφαλίσει στοὺς θεολόγους τὴν ἐργασία τους καί στὰ παιδιὰ μας τὴν παιδεία τους, πλανᾷται πλῆθην οἰκτρῶν. Ἡ νόθευση δέν σώζει κανένα καὶ τίποτε. Τέτοια πράξις εἶναι σὴν νά διαπιστωθῆναι κάποιος κινδυνεύει νά δολοφονηθῆ καὶ ἀντὶ τῶ ἀμυνθῆ, σπεύδει νά αὐτοκτονήσει.

Θά ἐρωτήσουμε ἐπὶ πλέον: γιὰ νά κινδυνεύουν τὰ παιδιὰ μας νά μὴ ἔχουν μάθημα Θρησκευτικῶν καὶ οἱ θεολόγοι μας νά μὴ ἔχουν ἐργασία, ἐφ' ὅσον τὸ μάθημα προστατεύεται ἀπὸ τὶς διεθνεῖς συμβάσεις, τὸ Σύνταγμα καὶ τὶς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας; Αὐτὸ θά ἔλεγαε νὰ τὸ μάθουμε, ἐάν κάποιος γνωρίζει τὴν ἀπάντησιν! Μήπως κινδυνεύουν τὰ παιδιὰ μας, ἐπειδὴ κάποιος, ἀγνώστου ποιοῦ, θέλουν νά τοὺς ἀφαιρέσουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματά τους; Αὐτὸ συνέβαινε αἰετοῦ καὶ δέν συνεπαίγεται, ὅτι ἐφ' ὅσον κάποιος θέλουν νά μὴ ἀφαιρέσουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματά μας, θά πρέπει νά παραητοῦμε ἐμεῖς οικειοθελῶς ἀπὸ αὐτὰ!

Καὶ ἐν τέλει θά πρέπει νά σταματήσουν οἱ ἰσχυρισμοί, ὅτι τὸ κράτος θέλουν τὰ γὰρ νά δίνει εἰ τὰ παιδιὰ θέλει, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ διεθνὲς δίκαιο καὶ ἀνεξάρτητα καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς νόμους καὶ νά παραποιοῦν πίστιν καὶ ταυτότητα τῶν παιδιῶν. Τὰ παιδιὰ δέν εἶναι ἄνθρωποι κανενός, καὶ αὐτοὶ τοῦ εἶδους οἱ ἰσχυρισμοὶ παραπητοῦν ἐν γερμανικῆς τακτικῆς τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου!

Ἵπισημειώσεις:

1. Κι ἂς μὴ βιασθῶμε οἱ δημοσιογράφοι τοὺς νουμίσουν ὅτι χαροποιχοῦμε αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἐπιβλαβήτους. Ἐάν κάποιος κατασκευάσει λόγους φάλαγγας ἕνα αὐτοκίνητο ἀνασφάλει γιὰ τὸν ἐπιβάτη, δέν σημαίνει ὅτι ὀποιοδήποτε ἔχει κακὴς προθέσεις. Ἐτσι πιστεύουμε συμβαίνει καὶ ἐδῶ: ἀκούσιου σφάλμα τὸ ὅποιο κηδεῖται μετανοίας.

ΘΡΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40

Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α' 44 - 52

Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Δ'

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΠΙΣΤΙΣ

Ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως

Περὶ πίστεως ὁ λόγος εἰς τὸ Ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα. Γνωστὴ ἡ λέξις, ἀλλὰ μᾶλλον ἀγνωστὴ ἡ ἐννοία τῆς. Καὶ ἐπειδὴ ἴσως τοῦτο δημιουργεῖ κάποιας ἀπορίας, ἐὰς δοῦμε τὴ σημαίνει **πίστις** καὶ πῶσον ὁ κόσμος, ἴσως δὲ καὶ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ, γνωρίζομε τὴν ἐννοίαν τῆς. Ἐτυμολογικῶς, λοιπὸν, **πίστις** σημαίνει, ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη. Σημαίνει τὴν, χωρὶς ἐνδοιασμοῦ καὶ ἐπιφυλάξεως, ἐπιτήρησιν τῆς μερίμνης μας εἰς ἐκεῖνον ποὺ ἐμπιστευόμεθα. Σημαίνει, τὴν πλήρη ἀποδοχὴ τῶν υποθεθέντων καὶ ἐντολῶν ἐκείνου εἰς τὸν ὅποιο ἔχομε ἀφήσει τὸν ἑαυτόν μας.

Ὡς πρὸς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν δέ, τὸ νόημα τῆς λέξεως δέν ἀλλάζει. Ὑπάρχουν ὅμως κάποιες ἰδιαιτέρως «παράμετροι», ποὺ κάνουν ἴσως τὰ πράγματα περισσότερὸ συγκεκριμένα καὶ σαφῆ. Πιστεύει εἰς τὸν Θεόν; **«Δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου»** (Ἰακ. Β' 18) θά μὲς ἀπαντήσῃ ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος εἰς τὴν Καθολικὴν τοῦ ἐπιστολῆν. Καὶ πράγματι, ὅπως ὁ κάθε ἕνας ζητεῖ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀγάπης ἢ τῆς πίστεως ποὺ τοῦ ὑπόσχεται ὁ ἄλλος, ἐτσι καὶ ἐδῶ, σφειλούμε νά ἀναζητήσομε τὶς ἀποδείξεις, διὰ νὰ πείσομε τοὺς ἑαυτοὺς μας ὅτι ὄντως πιστεύομε εἰς τὸν Θεόν.

Ἡ «ἀνώφελος» πίστις

Ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ, ἢ μᾶλλον οἱ περισσότεροί, ἔχουν παρερμηνεύσει τὴν λέξιν «πίστις» καὶ θεωροῦν πίστιν, ἀπλῶς τὴν παραδοχὴν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος καὶ πάλιν διευκρινίζει, **«οὐ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεός εἶσι' καλῶς ποιεῖς' καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ φρίσσεισι.»** (Ἰακ. Β' 19). Πίστις ἀσφαλῶς εἶναι καὶ αὐτὴ. Ὅμως δέν εἶναι ἡ «σῶζουσα» πίστις. Εἶναι πίστις «ἀνώφελος». Πίστις σάν ἐκείνη τῆς ὑπάρξεως τοῦ κόσμου, ἢ σάν τὴν πίστιν εἰς συγκεκριμένα στοιχεία ποὺ διαπιστῶνται τὴν ὑπόστασιν τους καὶ ἀποδέχομαι τὴν ὑπάρξιν τους. Αὐτὴ ὅμως ἡ πίστις, δέν εἶναι ἐκείνη γιὰ τὴν ὁποῖα ὁμιλεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν σημερινὴν περικοπή. Δέν εἶναι ἐκείνη ἡ πίστις, ἢ, **«ὡς κόκκον ἀνίπνεως»**, πὴν ὅποια θὰ μπορούσε νά μετακινήσομε καὶ τὰ βουνά. Ἡ πίστις αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ποὺ προκύπτει μετὰ ἀπὸ τὶς ἀποδείξεις ποὺ ἔχομε διὰ τῶν αἰσθήσεων μας καὶ ὄχι φυσικά, ἢ τῶν **«ἐλπίζομένων ὑποστάσις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων»** (Ἐβρ. ΙΑ' 1).

Ἡ «σῶζουσα» πίστις

Ἡ πίστις, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ἡ σημερινὴ Ἀποστολικὴ περικοπή, εἶναι ἡ σῶζουσα. Εἶναι ἡ πίστις ἐκείνη ποὺ ὡς πρὸς ἐπιπέδα ζητεῖ ὁ Κύριος, εἰδικά ὅταν προσπαθοῦμε νά ἐπικοινωνήσωμε μαζί Του. Ἡ πίστις, ὄχι εἰς τὴν ὑπάρξιν Του, ἀλλὰ εἰς τὴν ... δύναμιν Του. Ἡ πίστις, εἰς τὸ νά ἀφῆνομε τὸν ἑαυτόν μας εἰς τὰ παντοδύναμα χεῖρα τοῦ Κυρίου μας μετὴ τὴν βεβαιότητα ὅτι Αὐτὸς μπορεῖ νά κάνει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐμεῖς δδυνατοῦμε. Πίστις εἰς τὰ λόγια Του καὶ εἰς τὶς ὑποσχέσεις Του, ἀφοῦ Ἐκεῖνος εἶπε, **«οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπῃ»**. Πίστις εἰς τὸ ὅτι εἶναι ὁ πατέρας μας καὶ οὐ ὅτι μὲς ἔχει ὑπὸ τὴν ἄμειον ἐπιβλεπόμενον.

Πολὺ συγκεκριτικὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ λόγια Του, μετὰ τὰ ὁποῖα προσπαθεῖ νά μὲς πείσει καὶ νά μὲς βεβαιώσῃ: **«μὴ μεριμνᾶτε τῆ ψυχῆ ὑμῶν τὴ φάγηται καὶ τὴ πίηται, μηδὲ τῶ σώματι ὑμῶν τὴ ἐνδυσθῆσθε' ... ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύουσιν οὐδὲ θερινοῦσιν οὐδὲ συνανοῦσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὁ Οὐράνιος τρέφει αὐτὰ' οὐχ ἡμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;»** (Ματθ. ΣΤ' 25-26). Πόσον περισσότερο «ἐξεκάθαρος» καὶ σαφέστερος πρέπει νά γίνῃ ὁ Κύριός μας!

Δυστυχῶς ὅμως, αὐτὴ ἡ σῶζουσα πίστις, ἀποσιωπᾷ ἀπὸ τὴν πλειονότητα, ἀκόμη καὶ αὐτῶν τῶν λεγομένων «συνειδητῶν» χριστιανῶν. Πάντοτε δυστυχῶς προτρέχομε γιὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν καθημερινῶν μας προβλημάτων καὶ δέν καλοῦμε, ἀλλὰ καὶ οὐτε καν ἐπιτρέπομε εἰς τὸν Θεόν, νά παρέμβῃ εἰς τὴν ζωὴν μας. Θέλομε τὸν Θεόν, ὄχι ὅμως ὅπως Ἐκεῖνος ... θέλει, ἀλλὰ ὅσο ἐμεῖς τοῦ ἐπιτρέπομε. Μία τέτοια ὅμως «πίστις», κάθε ἄλλο, παρὰ πίστις εἶναι!

Ἡ πίστις τῶν Ἁγίων

Ἡ πίστις γιὰ τὴν ὁποῖα ὁμιλοῦμε καὶ τὴν ὁποῖα προβάλλει σήμερον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἶναι ἐκείνη διὰ τῆς ὁποίας, διεξήλαθον τὴν παρούσαν ζωὴν, οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅλες ἐκεῖνες οἱ καταξιωμένες καὶ ἅγιες μορφές τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ποὺ κοσμοῦν τὸ **«νοητὸν στερέωμα»** τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐκεῖνα τὰ **«μυρίονα ἀνήθη τοῦ Παραδείσου»** τὰ ὁποῖα **«διὰ πίστεως κατηγωνιάντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελίαν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν δύναμιν πυρός, ...»** Ἐκείνη ἡ **«Θεία παρεμβολή»**, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ Μάρτυρες, οἱ Ὅσιοι, οἱ Δίκαιοι, οἱ Ἀσκηταί, οἱ Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι, οἱ παλαιότεροι καὶ οἱ νεώτεροι, οἱ ἄνδρες καὶ οἱ γυναῖκες, οἱ, κάθε ἐθνικότητες, φυλῆς καὶ χρωμάτων, οἱ ὁποῖοι **«ἐτυμπαίνθησαν, οὐ προσδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν»**. Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν τοὺς ἑαυτοὺς των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ θελοῦσιν, ἔστω καὶ ἂν ἀπειλήθησαν, ἔστω καὶ ἂν ἐδιώχθησαν, ἔστω καὶ ἂν ὑβρίσθησαν καὶ προπηλακισθῶσαν' ἔστω καὶ ἂν ὠδηγήθησαν εἰς τὰ φρικτὰ καὶ ἀνηκουστα μαρτύρια.

Εἶναι ἐκεῖνοι καὶ ἐκείνες, ποὺ, γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν εἰς ἅλα ἐκείνα ποὺ ὁ Θεὸς ὑπεσχεθῆ, ἐθύσαν τὸν ἑαυτοὺς των, τὴν ἀγάπην τῶν οἰκείων τους, τὴν ἀποδοχὴν τοῦ κόσμου, τὸ θέλημα τους, ἀκόμη καὶ τὶς ποὺ στοιχειώδεις ἀνάσεις τους. Τέλος εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι **«ἐν παντὶ συνιστάντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ δίκαιον, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαῖς, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ... ἐν ἀργυρίων, ἐν νηστείαις, ἐν ἀνομιῇ, ... διὰ δόξης καὶ ἀπιστίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ... ὡς ἀπονήσκοντες»** (Β' Κορινθ. ΣΤ' 4-10), μὲς ἔδωσαν καὶ μὲς δίδουν νά καταλάβωμε, ποῖα εἶναι ἐκείνη ἡ πίστις τὴν ὁποῖαν ζητεῖ ὁ Κύριός ἀπὸ ἐμᾶς.

Περαιούντες τὸν λόγον, καὶ ἐπειδὴ σήμερον ἐορτάζομε, ὅλους ἐκείνους τὸς ἀγωνιστὰς πατέρας, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν διὰ τὸς ἁγίας καὶ ἱερὰς εἰκόνας, «ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβασίαν τῆς ἀναστροφῆς» αὐτῶν, νά μιμοῦμεθα τὴν ΠΙΣΤΙΝ τους.

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου, Ἱεροκλήρυς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ὁ δρόμος τῆς μακαριότητος

Ὁ Χριστὸς ἀρχίζει τὴν ἐπί τοῦ δόξου ὁμιλία του μετὰ τοὺς ὄρους τῆς χριστιανικῆς τελειότητας, χωρὶς νά παραλείπει καὶ τὴν ὑπόσχεση ἀμοιβῶν ἐκείνου, ποὺ συναρτίζονται ταπεινὴ τὴν πνευματικὴν τὸς φτώχεια καὶ ἐξαρτοῦν ὀλόκληρον τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὸν Θεόν, γιὰ τὴν εἰνα δική του ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἡ φράσις «μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῆς πνεύματι» εἶναι παρεξηγημένη ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς, ποὺ ἀγνοοῦν τὸ βαθύτερον νόημα τοῦ μακαρισμοῦ. Ἐπιπλοία ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ Χριστὸς μακαρί-

α'. Πτωχεῖα τοῦ πνεύματος: Ἡ μακαριότης τῆς ταπεινοφροσύνης

Ὁ πρῶτος μακαρισμὸς εἶναι: «Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τοῦ πνεύματι, ἐπὶ αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Δηλαδή, εἶναι καὶ τὴν ὑπόσχεση ἀμοιβῶν ἐκείνου, ποὺ συναρτίζονται ταπεινὴ τὴν πνευματικὴν τὸς φτώχεια καὶ ἐξαρτοῦν ὀλόκληρον τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὸν Θεόν, γιὰ τὴν εἰνα δική του ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἡ φράσις «μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῆς πνεύματι» εἶναι παρεξηγημένη ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς, ποὺ ἀγνοοῦν τὸ βαθύτερον νόημα τοῦ μακαρισμοῦ. Ἐπιπλοία ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ Χριστὸς μακαρί-

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τί δέν κατανοοῦν οἱ Παπικοὶ ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν

Τοῦ κ. **Λέοντος Μπράνγκ, Δρος Θεολογίας**

56ον Σταυροφορία, προσκυνηταὶ μετὰ ὅπλα

Μετὰ τὴ μικρὴ σύγκριση ποὺ ἐπιχειρήσαμε στὰ τελευταῖα ἀρθρα ἀνάμεσα στὰ ἀναθέματα τὸ 1054 καὶ τὴν ἄρση τους τὸ 1965 θέλομε νά ἐπιστρέψομε στὶς ἄμεσες συνέπειες τῶν ἀναθεμάτων τοῦ 11ου αἰώνα. Ἀνάμεσα στὶς πρῶτες συνέπειες εἶναι οἱ σταυροφορίες ποὺ ξεκίνησαν λίγο μετὰ τὸ σχίσμα καὶ ἐκτείνονται μέχρι καὶ τὸν 13ο αἰώνα.

Βασικῆς σημασίας γιὰ τὴν κατανόηση τῶν σταυροφοριῶν εἶναι ἡ ἐννοία τοῦ ἱεροῦ πολέμου. Δέν ὑπῆρξε ποτε τὸν ὀρθόδοξον Ἀνατολή, ἡ ὁποῖα περιορίσθηκε βασικά σὲ ἀμυντικὸς πολέμους καὶ πάντοτε προτιμοῦσε εἰρηνικῆς μεθόδους γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν διαφορῶν. Ὁ ἴν' κανὼνας τοῦ Μεγάλου Βασιλεῖος λειτουργεῖ ἀπόλυτα ἀποτρεπτικά πρὸς τὴν κατεβύθυν αὐτῆ'. **Ἀντίθετα στὴ φραγκικὴ Δύση** ἡ στρατιωτικὴ κοινωνία ποὺ εἶχε προκύψει μετὰ τὶς εἰσβολές τῶν βαρβάρων καὶ ἡ ἐννοία τῆς τιμῆς στοὺς ἱππότες **δέν μπορούσαν νά συμβιβαστοῦν μετὰ τὴν προτίμησιν τῶν εἰρηνικῶν λύσεων.** Ἡ Ἐκκλησία στὴν φραγκικὴ Δύση ἐνίσχυσε ἀπὸ νωρὴν τὴν ἰδέαν τοῦ ἱεροῦ πολέμου, δηλαδὴ τοῦ πολέμου ἐκείνου ποὺ ἐξέφραζε τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας. Ἥδη ὁ πάπας Λέων Δ' (847-855), ἅγιος τοῦ Παπισμοῦ, διακήρυξε ὅτι ὅλοι οἱ σπενόντες τὴν μάχην ἐναντίον τῶν Σαρακηνῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέλησαν τὸ 849 τὴ Ρώμη, θά λάβουν οὐράνια δῶρα. Ὁ πάπας Νικόλαος Α', ὁ ἀντίπαλος τοῦ ἁγίου Φωτίου, εἰτάξε ὅτι ἄνδρες καταδικασμένοι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν λόγω τοῦ ἀμάρτυλοῦ βίου τους, δέν ἐπιτρέπεται νά φέρουν ὅπλα ἐκτός ἐάν μάχονται ἐναντίον τῶν ἀπίστων'.

Ὡς μεγ

ΟΡΘΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Είναι η Ρωσία ο ιδανικός σύμμαχος τής Ελλάδος;

Στὴν διάρκειας ἐνὸς ἔτους μελέτῃ ποὺ κάναμε πᾶνω στὸ κείμενο τῆς Συνθήκης τοῦ Μaastricht εἶδαμε με̐ ἀρκετὲς λεπτομερεῖες τὴν πανούργη Δυτικὸ-Φράγκικη πολιτικὴ, ποὺ ἐπίμονα καὶ μεθοδικὰ προσπαθεῖ νὰ ἐπιβάλλει στὴν Εὐρώπη μία κεντρικὴ κυβέρνησῃ καὶ νὰ ὑποτάξει ὡς ὑποτελεῖς τῆς ὅλα τὰ κράτη τῆς γηραιᾶς ἡπείρου.

Ἡ ἀντίρροπη δύναμη τοῦ πνεύματος τῆς Δύσεως φαίνεται νὰ εἶναι μία ἄλλη υπερδύναμη τοῦ πλανῆτῃ, ἡ Ρωσία. Εἶναι, ὁμως, ἔτσι τὰ πράγματα; Εἶναι ἡ Ρωσία ὁ ἀντίποδος τῆς Δύσεως ἡ ἄπλα εἶναι ἡ **ἄλλη ὅλη τὸ ἴδιον νομίματος;**

Οἱ Δυτικοὶ ἔχουν ὡς αἰχμὴ τοῦ δόρατος γιὰ τὰ σχέδια τους τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωσῃ, ἐνῶ τὸ Ρωσικὸ "ἀντίπαλο δέος", τὴν προσπάθειά του νὰ ἀνασυστήσει τὴν πάλαι ποτὲ κραταίᾳ Σοβιετικῆι Союз (Σοβιετικὴ Ἔνωσῃ) ἢ τὴν Союз Советских Социалистических Республик (СССР – Ἔνωσῃ Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν), ὅπως ἦταν τὸ πλῆρες ὄνομά τῆς, ἔχει δημιουργήσει τὴν EurAsEC (ΕὐρωΑσιατικὴ Ἔνωσῃ), ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 2015 ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὴν Εὐρασιατικὴ Οἰκονομικὴ Ἔνωσῃ (EEU). Ἡ EEU σὲ ἀρχικὸ στάδιο ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴ Ρωσία, τὴν Λευκορωσία καὶ τὸ Kazakhstan, ἐνῶ ἤδη ἔχουν ἐκφράσει ἐπιθυμία ἐντάξης ἡ Ἀρμενία, τὸ Kyrgyzstan καὶ τὸ Tajikistan.

Ἡ Συμφωνία γιὰ τὴ δημιουργία τῆς Εὐρασιατικῆς Οἰκονομικῆς Ἔνωσις, ποὺ υπεγράφη ἀπὸ τοὺς προέδρους τῆς Ρωσίας, τῆς Λευκορωσίας καὶ τοῦ Kazakhstan στὸ 29 Μαΐου τοῦ 2014 στὴν Astana (πρωτεύουσα τοῦ Kazakhstan), ἀποτελεῖ τὸ βασικὸ ἔγγραφο ποὺ καθορίζει τὴν συμφωνία μεταξὺ τῶν τριῶν χωρῶν γιὰ τὴν ἴδρυση τῆς EEU γιὰ τὴν ἐλευθερὴ διακίνησῃ ἀγαθῶν, ὑπηρεσιῶν, κεφαλαίου καὶ ἐργατικῶν δυναμικῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ γιὰ κοινὴ πολιτικὴ τοῦς τομεῖς-κλειδιά τῆς οἰκονομίας, ὅπως ἡ ἐνέργεια, ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία καὶ οἱ μεταφορές.

Ἡ EEU προβλεπτεῖ τὴν μετάβασῃ τῆς Ρωσίας, τῆς Λευκορωσίας καὶ τοῦ Kazakhstan στὸ ἐπόμενο στάδιο μετὰ τὴν Τελωνειακὴ Ἔνωσῃ, ἐντάσσοντας οὐσιαστικά 170 ἑκατομύρια ἀνθρώπους σὲ μία Κοινὴ Ἀγορὰ, καθιστώντας τὴν «ένα νεὸ ἰσχυρὸ κέντρο οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης, προωθώντας τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ ἐμπορικοὺς δεσμοὺς συνεργασίας, τὴν ἀύξισῃ τῆς ἀναπτυκτικότητας τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἐνίσχυσῃ τοῦ ρόλου τῶν χωρῶν τῆς Ἔνωσις στὸ παγκόσμιο οἰκονομικὸ σύστημα».

Ἡ Συμφωνία καθορίζει τὴν δομὴ, τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς διαδικασίας ἐργασιῶν τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Ἔνωσις, ποὺ περιλαμβάνουν:

- τὸ Ἀνώτατο Εὐρασιατικὸ Οἰκονομικὸ Συμβούλιο, ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κρατῶν μελῶν,

- τὸ Εὐρασιατικὸ Διακυβερνητικὸ Συμβούλιο, ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἐπικεφαλῆς τῶν κυβερνήσεων τῶν κρατῶν μελῶν,
- τὴν Εὐρασιατικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ, καὶ
- τὸ Εὐρασιατικὸ Δικαστῆριο τῆς Οἰκονομικῆς Ἔνωσις.

Σὲ ξεχωριστὸ κομμάτι τῆς Συμφωνίας διατυπώνονται οἱ ἀρχές τῆς διαμόρφωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἔνωσις, ὅπου **τὰ εἰσφέρουν τὰ κράτη μὲλῃ σὲ ρούβλια**. Τὸ ὕψος τῆς εἰσφορᾶς κάθε μέλους θὰ καθορίζεται ἀπὸ τὸ Ἀνώτατο Συμβούλιο. Μεταξὺ ἄλλων ἡ Συμφωνία ὀρίζει **ἐπίσημη γλῶσσα τῆς Ἔνωσις τὰ Ρωσικά**. Προβλεπτεῖ ἐπίσης ὅτι ἡ Εὐρασιατικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐδρεῖται στὴ Μόσχα (Ρωσία), τὸ Εὐρασιατικὸ Δικαστῆριο τῆς Οἰκονομικῆς Ἔνωσις στὸ Minsk (Λευκορωσία) καὶ ἡ οἰκονομικὴ ρυθμιστικὴ Ἀρχὴ στὸ Almaty (Kazakhstan).

Μήπως ὅλα αὐτὰ ποὺ κόμικα διαβάσατε σὰς φαίνονται οἰκεία; Μήπως ὅλα τὰ παραπάνω σὰς ἐπιθυμῖσιναν κάποιος ἀπὸ τῆς διατάξεις τῆς Συνθήκης τοῦ Μaastricht; Μήπως συνειρμικά ο νοὺς σας πῆγε στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωσῃ; Ἄν ἡ ἀπάντησίς σας στὰ παραπάνω ἐρωτήματα εἶναι ναί, ἔχετε δίκιο! Δὲν ὑπάρχουν διαφορές, τουλάχιστον οὐσιαστικές.

Αἰξίζει νὰ σημειώσουμε καὶ νὰ τονίσουμε πῶς

Περίοδος πνευματικῆς ἀσκήσεως ἢ ἔνα καρναβάλι;

Γράφει ὁ κ. Ἰωάννης Π. Κουτσοῦκος, Διπλ. Μηχανολόγος/Ἡλεκτρολόγος

Μία κλίμακα πνευματικῆς ἀνάβασις 10 ἐβδομάδων

Τί εἶναι λοιπὸν τὸ Τριῶδιο;

Εἶναι τὰ πολλὰ Καρναβάλια καὶ οἱ μεταμφιεσιές; Φυσικά ὄχι.

Εἶναι τὰ ἀπομεινάρια τῆς ἀρχαίας εἰδωλολατρίας ἀπὸ τῆς γιορτῆς τῶν «μαϊνάδων» καὶ τοῦ Διονύσου μέσα σὲ ὄργανα σεξουαλικῆς διαστροφῆς καὶ ἐκστασις;

Εἶναι τὸ Καρναβάλι τῆς Πάτρας; Φυσικά, ὄχι.

Μήπως εἶναι μία χρονικὴ περίοδος αὐτοσυγκέντρωσις καὶ πνευματικῆς ἀσκῆσις καὶ ἀνάβασῃ μέσα ἀπὸ τὴν «σκάλα» τῶν ἀρετῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ αὐτεξούσιου τῆς θέλησις, τῆς θεληματικῆς νησιέας προφῶν καὶ παθῶν; Φυσικά ναί.

Μήπως εἶναι καὶ ἡ συμμετοχὴ στὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔτσι ὅπως ἀκριβῶς οἱ σοφοὶ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διέταξαν καὶ δυστυχῶς σήμερα μερῖα τοῦ κλήρου δὲν ἐκτέλει τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἀκολουθίας; Ναί.

Τὸ Τριῶδιο εἶναι ἓνα λειτουργικὸ βιβλίο τῆς ὀρθοδοξίας, ποὺ ἀρχίζει τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελῶν καὶ Φαρισαίου καὶ τελειώνει τὸ Μεγάλο Σάββατο. Περιέχει βέβαια σειρὰ ἀκολουθιῶν γιὰ τὴν ὀρθόδοξὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας; Ἠδηλαθὲ τῆς δέκα Κυριακῆς, τῆς Λειτουργίας τῶν προηγουμένων ὡρῶν, τῆς πρωινῆς καθημερινῆς ἀκολουθίας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθοῦ καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Τὸ μικρὸ καὶ Μεγάλο ἀπόδειπνο, τῆς βραδινῆς ὥρας καὶ τὸν ἀκάθιστο ὕμνο (χαριεπισμῶς) κάθε Παρασκευῇ καὶ τοὺς κατασκευτικοὺς ἑσπερινοὺς τῆς Κυριακῆς.

Ἀπ’ ὅλες αὐτῆς τῆς ἀκολουθίας γνωστῆς εἶναι βέβαια οἱ Κυριακάτικες καὶ οἱ χαριεπισμοί. Ἐπίσης οἱ Λειτουργίες τῶν προηγουσμένων ὡρῶν, τὰ Μεσονυκτικά, ὁ ὄρθρος, ὁ ἑσπερινός, τὰ ἀπόδειπνα καὶ οἱ κατασκευτικὸ ἑσπερινοί. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν εἶναι βέβαια πρόνομιον ὀλίγων μόνο ἐνοριτῶν καὶ γίνονται ἐκεῖ μόνο, ποὺ ὑπάρχουν ἀκόμη ἱερεῖς ποὺ ἐκτελοῦν λειτουργίην μα καὶ ὄχι μόνο ἐπάγγελμα καὶ πιστεύουν στὴν ἀξία καὶ τὴν σημασία αὐτῶν τῶν ἀκολουθιῶν μέσα στὴν Ἐκκλησία.

Ἄν θέλαμε νὰ δοῦμε σχηματικὰ τὴν πνευματικὴ σκάλα τῶν ἀρετῶν τοῦ Τριωδίου, ἔτσι ὅπως νοητὰ τῆς ἔχουν χαράξει οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν πορεία τῶν δέκα ἐβδομάδων τοῦ Τριωδίου εἶναι περίπου ἡ ἐξής:

1ον Ταπεινώσῃ-Προσευχή- Συναισθησῃ Ἀμαρτωλότητος

τὸ σχέδιο αὐτὸ ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὸν Ρῶσο Πρόεδρο Βλαδимиρ Βλαδимирович Πυτιν καὶ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴ ἐπιδίωξή του ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια. Αὐτὸ εἶναι ξεκάθαρο στὸ πολιτικὸ σχέδιο, ποὺ ἀκολουθεῖ πιστὰ ὅλα τὰ χρόνια τῆς ἐξουσίας του, ἀλλὰ ἰδιαίτερα στῆς πολιτικῆς ἐπιλογῆς του μετὰ ἀπὸ τὴν ὀμίλια του στὴν Κρατικὴ Δούμα, τὴν Δευτέρα 25 Ἀπριλίου 2005, ὅταν εἶχε δηλώσει γιὰ τὴν κατάρρευσι τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσις ὅτι «ἡ κατάρρευσι αὐτὴ ἄφησε ἑκατομύρια Ρῶσους ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς χώρας τους» καὶ ὅτι «οἱ τάσεις ποὺ ὄδηγησαν στὴ διάσπασῃ τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσις ἀπειλοῦν τώρα τὴν ἴδια τὴ Ρωσία», ἐνῶ τὴν εἶχε χαρακτηρίσει ὡς τὴν «μεγαλύτερη γεωπολιτικὴ καταστροφὴ τοῦ 20οῦ αἰῶνα».

Ἡ συγκεκριμένη δῆλωση τοῦ Πύτιν, ἡ δομὴ τῆς EEU, ἀλλὰ καὶ ἡ γενικότερη τακτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ Ρωσία ἀποκαλύπτουν τὴν κατεῦθυνσι πρὸς τὴν ὁποία οδεύουν οἱ διεθνεῖς ἐξελίξεις.

Ὡστόσο, ἂς μὴ μᾶς γεγελáει τὸ "Ὀρθόδοξο" περιτύλιγμα, ποὺ περιβάλλει τὴν πολιτικὴ τῆς Ρωσίας. Ὁ λαὸς τῆς Ρωσία πέρασε πολὺ δύσκολα χρόνια κάτω ἀπὸ τὴν στυγνὴ διοίκησι τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτους καὶ ἐξαχρειώθηκε πλήρως.

Ἦ αὐτὸ ἀναγνώρισε ἀμέσως τὴν ἀξία τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ στράφηκε με λαχτάρια σὲ αὐτὴν. Ὁ Πυτιν, πολὺ ἐξυπνα, προκειμένου νὰ ἀναστηλώσει τὴν διαλυμένη Ρωσικὴ κοινωνία ἐπανέφερε καὶ πρόβαλλε τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν δόξα ποὺ εἶχε ἀποκτηθεῖ ὁ Ρωσικὸς λαὸς μετὰ ἀπὸ τὸν ἐκχριστιανισμό του. Μιμήθηκε με ἀρκετὴ ἐπιτυχία τὸν συνονομάτῳ του, ποὺ ἀπὸ Βολοδιμερῆρ (Βολοντιμῖρ) ἔγινε Βλαδίμηρος, μάλιστα Μέντας, ἀσπαζόμενος τὴν Ὀρθόδοξὴ Πίστη καὶ ὀδηγώντας τὸ τότε κράτος τῶν Ρῶς στὸ ἀπόγειο τῆς Ἱστορίας του.

Σήμερα δὲν ἔχουμε ἀπτες ἀποδείξεις γιὰ τῆς βαθύτερες προθέσεις τοῦ Πυτιν. Δὲν ἀμφισβητοῦμε τὴν θρησκευτικότητά του, ποὺ ὁ ἴδιος φρονιτεῖ νὰ μὴ κρούβει, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔυκολο νὰ πεισθοῦμε πῶς ὅλα ὅσα πράττει γίνονται πρὸς «δόξαν Θεοῦ». Ἀντίθετα, μπορούμε με ἀσφάλεια νὰ ποῦμε πῶς **οἱ κινήσεις τῆς Ρωσίας ἀποσκοποῦν στὴν ἐπανασύστασι τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσεως**, ἔστω καὶ κάτω ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξὴ Πίστη, ἀλλὰ καὶ στὴν διεύρυνσι τῆς παγκοσμίου κυριαρχίας τῆς.

Στὴν Πατριδα μας πυκνώνουν ὀλοένα οἱ φωνᾶς ποὺ πρεσβεύουν τὴν ἀποχώρησι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωσῃ καὶ τὴν σύναψι συμμαχίας με τὴν Ρωσία, ἐνῶ κάποιοι ἐπιθυμοῦν καὶ τὴν ἐντάξι μας στὴν EEU.

Ἐπειδὴ στὴν **Ἑλλάδα ἀνεθεῖ ὁ πολιτικὸς τυχοδιωκτισμὸς** ὑπάρχουν κάποιοι ποὺ θεωροῦν τὸς ἑαυτοὺς τοὺς σωτήρες τοῦ ἔθνους καὶ ἀκολουθοῦν, ὑποτίθεται, φιλορωσικὴ πολιτικὴ. Ὅμως, δὲν πρέπει ποτε νὰ ξεχνάμε τὸ πολιτικὸ παρελθὸν αὐτῶν ποὺ ζητοῦν τὴν ψήφο μας, γιὰ τί εἶναι ἐνδεικτικὸ τοῦ ποιοι εἶναι. Ἄνθρωποι ποὺ ὑπέρτειραν εἰς τὴν σειρὰ ἐτῶν τὰ κόμματα τῆς Ἐθνικῆς προδοσίας, τῆς ἠθικῆς ἐξαθλίωσις καὶ τῆς διαφθορᾶς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προτείνουν μία βιωσιμὴ καὶ ἐφικτὴ λύσι στὰ προβλήματα τοῦ τόπου ποὺ δημιουργήσαν οἱ ἴδιοι.

Ἡ Πατριδα μας δὲν ἔχει ἀνάγκη, οὔτε ἀπὸ σωτήρες, οὔτε ἀπὸ ἰσχυροὺς συμμαχοὺς. Ἡ Ἑλλάδα μας πρέπει **ἄμεσα καὶ ἐπιτακτικά νὰ ἀνακτήσει τοὺς δεσμοὺς τῆς με τὴν Ὀρθόδοξὴ Πίστη τῶν Πατέρων μας**, ποὺ ἐντεχνα ἀπέκοψαν ὅλοι οἱ πολιτικοί, ὅλων τῶν κομμάτων καὶ τῶν ἰδεολογιῶν, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν λεγόμενων "χριστιανικῶν" ἢ "πατριωτικῶν".

Ἡ Ἑλλάδα εἶχε ἀνάκαθεν τὸν ἰσχυρότερο σύμμαχο καὶ γι’ αὐτὸ ἀρκοῦσε **ἕνας καὶ μόνον** ἀνθρώπος, ὁ **Ἰωάννης Α. Καποδίστριας**, νὰ μὴ τὴν μετατρέψει ἀπὸ στάγιτῃ σὲ κράτος. Τί τὸ ἰδιαίτερο εἶχε ὁ Καποδίστριας, ποὺ δὲν εἶχε κανένας μετὰ ἀπὸ αὐτόν; **Εἶχε ἀκράδανη πίστη στὸν Θεό!** Δὲν τοῦ χρειαζόταν **τίποτε ἄλλο**, ὅπως καὶ δὲν χρειαζεται οὔτε στὴν Πατριδα μας.

Ὀρθόδοξος Τύπος

Ἡ Ἁγία Φωτεινὴ Ἡ Σαμαρεῖτις

Τὴν 26ην Φεβρουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμη τῆς Μεγαλομάρτυρος Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

Τὸ ἡμερολόγιον τῆς Π.Ο.Ε. 2017

4ον
ΔΕΝ ΥΠΕΓΡΑΨΕ
<p>Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἦταν συνεπής, συνεπέστατος καὶ εἶπε ἐγὼ δὲν ὑπογράφω ὁ,πὸῆποτε καὶ νὰ συμβῆ. Καὶ ἀντέξε στὴν πείνα. Οἱ φιλοπαπτικοὶ ὁμολογοῦν ὅτι δὲν ὑπέγραψαν τὰ χέρια του. Μόνον αὐτὸς ἦταν καθαρὸς, καὶ ἐπειδὴ ἦταν γυμνασμένος καὶ στὴ νηστεια καὶ γι’ αὐτὸ, δὲν τὸν πείραξε, ἂς τοὺς ἔκανε τέτοια πράγματα ὁ πάπας, με ἀποτελέσμα βέβαια ἐνσυνειδητῶς, ἐπειδὴ ἔβλεπε τὸ μεγάλο κακὸ καὶ τὴν ἀλλοίωσι τῆς πίστεως μας, νὰ μὴ ὑπογράψωι καὶ ἡ υπογραφή του ἐβάρυνε πάρα πολὺ καὶ γι’ αὐτὸ εἶπε ὁ πάπας ἐκεῖνο τὸ περιώνυμο, «Μάρκος οὐχ ὑπέγραψεν οὐδὲν ἐπισημασεν», δὲν κάναμε τίποτα. Γιατί ἐκτός τῆς μεγάλης του συγκροτήσεως καὶ τῆς ἀρετῆς του, ἦταν ἐκπρόσωπος τριῶν Πατριαρχιῶν. Ἐξεστρωμένη, τὸν εἶχαν ἐξουσιοδοτήσει καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας καὶ νομιζῶ ἐκπροσωποῦσε καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκᾶν ἐκεῖνο βέβαια τὴν ψευδώνυμο, ἔκαναν συλλεiturο, ἀλλὰ ὁ λαός, καὶ ὅλοι οἱ πιστοὶ εἶχαν τὸν Ἅγιο Μάρκο «καθάπερ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν», ὅπως λέγει ὁ βιογράφος του.</p>
<p>Καὶ οἱ προδότες βέβαια, ὅσοι ὑπέγραψαν, ἐκεῖνοι μετενόσαν καὶ ἔλεγαν νὰ μᾶς κοπῆ τὸ χέρι ποὺ ὑπέγραψε, νὰ μᾶς ξεριζωθῆ ἡ γλῶσσα ποὺ ὑμολόγησε, ἀλλὰ τὸν Ἅγιο Μάρκο ὁ λαὸς τὸν ἐτίμησε καὶ μετὰ ἀκολουθοῦν ἄλλοι ἁγῶνες.</p>
<p>Ἡθελαν νὰ τὸν κάνουν Πατριάρχη, δὲν ἐδέχθη- πῆγε κρυφὰ στὴν Ἔφεσο, ἀγωνίσθηκε καὶ κεῖ ὅσο μπορούσε νὰ τοὺς κρατήσῃ στὴν Ὀρθοδοξία, ἀλλὰ ἔβλεπε ὅτι ἔσφιγγε ὁ κλοιὸς τῶν Τούρκων, δὲν ἦν δυνατόν νὰ παραμείνῃ. Θέλασε νὰ πάθῃ, τὸν Ἅγιο Ὅρος νὰ ἠσυχάσει ἐκεῖ, ἀλλὰ συνελήφθη στὴ Λήμνο καὶ ἐφυλακίσθη καὶ μετὰ ταῦτα ἐπᾶνθλε στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου καὶ παρέδωσε τὸ πνεῦμα τὸν ἐννέα-δέκα χρόνια πρὸς τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.</p>
<p>Βέβαια τὸ διάστημα αὐτὸ ἔγραψε πάρα πολὺ σπουδαῖα συγγράμματα καὶ αὐτὰ τὰ συγγράμματα δυστυχῶς μέχρι τῆς ἡμέρας μας εἶναι ἀνεκδοτα καὶ μακάρι νὰ βρεθῆ κάποιος-κάποιοι νὰ μπερέσουν σινᾶ-σινᾶ νὰ τὰ φέρουν στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας αὐτὰ τὰ σπουδαῖα συγγράμματα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ μάλιστα τὰ ἀνεκδοτὰ ἔργα του.</p>

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΕΝΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Πέραν ὁμως ἀπὸ τῆς συγγραφῆς, ἦταν συντονιστῃ τὸν ἀθθενωτικὸ ἄγωνα. Προσπάθησε νὰ συνενώσει ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους καὶ παρεκάλει πολὺ τὸν Θεὸ νὰ βρεθῆ ἕνας ἀξίος συνεχιστῆς τοῦ ἀθθενωτικοῦ ἀγῶνα. Ὁ Γεννάδιος Σχολάριος ἦταν ὁ ἐπόμενος Πατριάρχης, δὲν εἶχε ὅμως μία σταθερὴ θέση, κινδύνευε βέβαια καὶ ἡ Πόλη, καὶ ἐταλάνευετο λιγάκι. Ἦταν πολὺ δυνατός, ἦταν πολὺ σπουδαῖος, κατηρητισμένος, ἀλλὰ ἐσέβετο πολὺ τὸν διδάσκαλό του τὸν Ἅγιο Μάρκο, τοῦ ἔθετε ὑπόψιχ ὁ,τι ἔγραφε.

Τελικὸ ὅμως λίγο πρὶν νὰ κοιμηθῆ ὁ Ἅγιος Μάρκος πῆγε καὶ ἔπεσε στὰ πόδια του ποὺ εἶπε, μὴ στενοχωρησῆ, τὸν ἄγωνα ποὺ ἔκανες, θὰ τὸν συνεχίσω, μὴ στενοχωρησῆ. Καὶ ἀνεπαύθη πολὺ ἥσυχος, ἐπειδὴ εὐερέθ ἄξιος διδάχος, ποὺ θὰ συνεχίξῃ τὸν ἄγωνα.

Εἶπε ὅτι δὲν θέλω τοὺς φιλοπαπτικοὺς νὰ ἔλθουν οὔτε στὸ θάνατό μου, αὐτοὺς ποὺ ἀνεγνώριζαν τὸν πάπα καὶ μνημόνευαν τὸν πάπα δὲν τοὺς θέλω νὰ ἔλθουν οὔτε στὸ θάνατό μου, τάχα γιὰ νὰ με τιμῆσουν καὶ πιστεύω τί ὅσο χωρίζωμαι ἀπὸ αὐτοὺς τόσο ἐνώνομαι με τὸν Κύριο καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρες.

Ἐν τέλει παρέδωσε τὴν ἀγία του ψυχὴ τὸ 1444 ἢ 45, ἡλικά χρόνια, πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἄφησε ἀντίξοο διάδοχο, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι ἔμειναν πιστοὶ στὴν ἀγία μας πίστη, τὴν Ὀρθοδοξία ἐτίμησαν, πηοῦν καὶ θὰ πηοῦν τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Ἐπειδὴ ἦταν ἄκραστος, συνεχιστῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἔχει συντάξει με ἕνα ταπεινοφροσῦν ἓνα λόγο περὶ τῆς νοερᾶς προσευχῆς γιὰ τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με».

Αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου Μάρκου, αὐτὴ ἡ μελέτῃ περιέχεται μέσα στὴν Φιλοκαλία στὸν πέμπτου τόμο.

Ἡ ΟΛΟΦΩΤΕΙΝΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Ἐτσι καὶ μετῆ, ἀδελφοί μου, ὅταν ἀνελάβαμε αὐτὸν τὸν ἀντιαιρετικὸ καὶ ἀθθενωτικὸ ἄγωνα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε βρεθήκαμε μπροστὰ σ’ αὐτὴ τὴν ὀλοφώτεινη καὶ τόσο χαρακτηριστικὴ μορφή τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Τὸ 1965 ὁ μακαριστὸς Γέροντάς μας ὁ π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος στὴ Μονὴ Πετράκη, ὅταν εἶνε ἡ κουρὰ εἰς μοναχὸν τοῦ ὀμιλητῶνος ἐκείνη τὴν στιγμῃ, ἔθεσε τὸ ὄνομα παραδόξως, ἐνῶ ἄλλο ἦταν τὸ κοσμικὸ ὄνομα, ἔθεσε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ. Ἐθεώρησε ὅτι καλὸν εἶναι ἕνας μαθητῆς του καὶ ὑποτακτικὸς του, νὰ ἐχῃ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ κατὰ τὸ δυνατόν νὰ προσπαθῆ νὰ μιμητῆ τὸν βιο του καὶ ν’ ἀκολουθῆ τὴν διδασκαλία του.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρκου, μᾶς φέρνει πίσω πολλὰ χρόνια στοὺς ἁγῶνες πρὸ τῆς ἀλώσεως, ἀλλὰ καὶ πρόσφατα ἐδῶ καὶ εἰκοσι περίπου χρόνια ὅπου τὰ κύματα τοῦ οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς ψευδενώσεως εἶχαν ὑψηλὴ ἀπειλητικὰ καὶ δὲν ἐβόρσαν οὔτε καὶ στῆς ἡμέρας μας, ὅπως τὸ ζέρουμε. Μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι καὶ τώρα ὑπάρχουν μεγάλοι κινδύνου, σοβαροὶ γιὰ τὴν πίστη μας, διότι προχωροῦν, ὅπως τὰ εἶχε προβλέψει ὁ μακαριστὸς Γέροντας, ὄχι ἀπλῶς σὲ κάποιους διαλόγους με ἐπεροδόξους, ἀλλὰ ἀνοίγονται οἱ οἰκουμενισταὶ καὶ σὲ διαλόγους με ἐτεροθρήσκους καὶ με μωμαεθᾶνοὺς καὶ με ἐβραῖους καὶ με βουδιστῆς καὶ ἀνατολικά θρησκεύματα.

Ὅμως ἐνῶ καὶ μεῖς ἀνατρέσουμε στοὺς ἁγίους μας Πατέρες, θὰ ἔχουμε μεγάλια παραδειγμάτια, μεγάλῃ δύναμη καὶ μεγάλου φωτισμοῦ, γιὰ νὰ μπορούμε ν’ ἀντεπεξέλθουμε σ’ αὐτῆς τῆς δοκιμασίας καὶ σ’ αὐτῆς τῆς ἐπιθέσεως.

Εἶναι ὁ Ἅγιος Μάρκος, σπουδαῖος θεολόγος καὶ εἶναι στὴν γραμμὴ τῶν μεγάλων Πατέρων καὶ μάλιστα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά.

Νεανικὰ Ζητήματα

Πῶς νά... πουλάτε στοὺς νέους!

Ἡ «**Apple**», ἡ «**Nike**» καὶ ἡ «**Reebok**», ἡ «**Pepsi**», ἡ «**Coca-Cola**» κ.λπ., προσπαθοῦν νά... **συλλάβουν τοὺς ἦχους τῆς νέας παγκόσμιας γενιάς!** **Τὰ παιδιά παντοῦ ἐκφράζουν τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπανάστατήσουν, νὰ ἀμφισβητήσουν, νὰ γιορτάσουν τὴ ζωὴ καὶ νὰ Λυτρωθοῦν ἀπ’ τὰ ὅποια δεινὰ τῆς κοινωνίας μας.** Οἱ εἰταιρεῖες, πολυεθνικῆς καὶ μὴ, προσπαθοῦν νὰ κατανοήσουν με τὸν τελευτα

...καί ἤσαν ὅλοι τους Μασόνι;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

βρισκόταν τὸ πρόβλημα. Δὲν ἐγνώριζαν ἀκριβῶς τὸν κίνδυνο: Τεκτονισμός - ἐκκλησιαστικοὶ ἀνδρες-οικουμενισμός.

Ἔτσι, ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ μερικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ λαϊκῶν κάλαμοι ἐγράφαν κατὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ ἄρθρα, ὁ μασονικός προώθησης Οἰκουμενισμός, ὁ ἐντός τῶν τοιχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν εἶχε γίνει ὅσο θὰ ἐπρεπε ἀντιλήπτις. Δὲν εἶχαμε πάρει -γενικότερα- εἰδηση, ὅτι αὐτὸ τὸ Σκοτεινὸ Παρασκήνιο «ἐδοῦλε» πλέον ἐντός τῶν πυλῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, εἶτε διὰ μασόνων κληρικῶν (Ἰωάκει ὁ Γ΄, Μεταξάκηδες καὶ οἱ λοιποὶ), εἶτε καὶ διὰ μη μασόνων, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦσαν καὶ αὐτοὶ τὴς οἰκουμενιστικῆς στοχεύσεως τοῦ τεκτονισμοῦ, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦς ἢ ἐν τῇ ἀφέλειᾳ τοῦς παραπροσόμενοι (ὅπως ὁ Διονύσιος Λάτσης, ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου, ποὺ ἦταν στὴν πρώτη διαθρησκειακὴ συνέντευση, στὸ Σικάγο, 1893)ῃ.

Ἐξ ἀφορμῆς -τώρα- ὄσων συνέβησαν κατὰ Νοεμβρίον τοῦ 2016 (ποῦ «καθαيرέθηκε» ὁ Ὑπουργός)...

Ἄν -σττανιώτατα- ἀποπέμπεται ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἕνας Ὑπουργός τῆς Παιδείας καὶ «Θρησκειομαθῶν» π.χ., ποὺ οἱ κατὰ τῶν θεσμίῶν τῆς Ἐκκλησίας μας διαθέσεις του καὶ ἐνέργειες του εἶναι ἀναφανδὸν ἐχθρικές, τότε μερικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἀνδρες «χειροκροτοῦν» καὶ πανηγυρίζουν... Καὶ λένε διάφορα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ῥύμας τῆς πόλεως, ὅπως, π.χ.

-Βλέπετε -λένε- τὸν «ἔφαγε» τὸν Ὑπουργὸ Ὁ Αρχιεπίσκοπος («ἐνίκησε» -τάχα- ἡ Ἐκκλησία μας)!

Πιθανὸν βέβαια νὰ ἐγίναν κάπως ἔτσι τὰ πράγματα.

...Ἀλλὰ ὁ ἐκκλησιαστικὸς «ἀντίπαλος», ποὺ βρίσκεται ΕΚΤΟΣ Ἐκκλησίας, ἔστω καὶ ἀν' αὐτὸς εἶναι Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐκείσποτε, ἐρχεται καὶ παρέρχεται, καὶ ΔΕΝ εἶναι πάντοτε ὁ χειρότερος. Χειρότερος καὶ ἐπικινδυνότερος εἶναι ὁ ἐχθρὸς ἐκεῖνος τῆς Πίστεως ποὺ βρίσκεται ΕΝΤΟΣ τῶν τοιχῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰ ἀξιώματα Μητροπολίτη, Πατριάρχου, Καθηγητῆ τῶν θεολογικῶν μαθ Σχολῶν, λαϊκοῦ «Συμβουλίου» ἢ καὶ τοῦ ἀπώλυτος «πατριερχένου» -καὶ ψωμιζόμενου- ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆς Ἐκκλησίας μας! Αὐτοὶ εἶναι τὰ φιδία τὰ κολοβά!

Παραδείγματα; -Ὅσα θέλετε...

Ἡ ἀντίχριστος Σκυταλοδρομία...

...Διότι ἐνὶ τῇ κατὰ τῶν θεσμίῶν τῆς Ἐκκλησίας μας σκυτάλη ἔχει βεβαίᾳ τὴν ἀφετηρία της στὸ Σκοτεινὸ Παρασκήνιο, γιὰ νὰ φτάσει ἐντοῦσις στὸ τέρμα της - τὴν ἀνατροπὴ δηλαδὴ τῶν παραδοσιακῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων -πρέπει νὰ περάσῃ ἀναγκάσιως, ἀναγκασίματα ΚΑΙ ἀπὸ τὰ «χέρια» ἀξιωματοῦχων τῆς Ἐκκλησίας μας. Πολλῆς φορῆς ΠΙΠΝ κἀν τὴν σκυτάλη αὐτὴ παραλάβουν οἱ πολιτικοί, νὰ νομοθετήσουν.

- μυρεῖ ἔτσι νὰ ὑπάρξει τὸ σχῆμα:
- Σκοτεινὸ Παρασκήνιο - Κληρικοί - Πολιτικοὶ ποὺ νομοθετοῦν ἢ καὶ:
- Σκοτεινὸ Παρασκήνιο - Πολιτικοὶ - Κληρικοί (ποὺ σιωπῶντες ἀκολουθοῦν).

Τὸ ἀντιφατικὸν -καὶ τραγικὸν μαζι- εἶναι, ὅτι ἐνῶ κατακεραινώνουμε τὸ ἀδιανέστη αὐτὸ παρασκήνιο καὶ τοὺς πολιτικοὺς ἐκείνους, ἐντοῦσις τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς «ἀναγκαιοῦς» αὐτῶν συνερῶν τοὺς κρατᾶμε ἀνεγκύριτους, ὅπιτα μας, καὶ ἐν τοῖς Συνόδοις τιμωμένους (...βεβαίως δὲ καὶ ἐν τοῖς διπτύχοις καὶ ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς πινακοθήκαις ἀβανιζόμενους τοὺς «καμαρώνουμε»!

Ὀλίγα παραδείγματα τῆς ἀνόμου καὶ ἀνελέγκτου αὐτῆς Σκυταλοδρομίας...

Ἡ «σκυταλοδρομία» λοιπὸν γιὰ τὴν κατακρήμνιση τῶν παραδοσιακῶν τῆς Ἐκκλησίας μας θεσμίῶν -**θρησκευτικῆς προλήψεως**- τὰ ἄξει αὐτὴ ἡ Μασονία - ἔχει ὡς ἀφετηρία της τὸν Ἐωσφόρο τῆς πτώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ Σκοτεινὸ παρασκήνιο, εἰδικώτερα δὲ τὸ ἀδιανέστη τεκτονικὸ παρασκήνιο.

Παραθέτουμε ἐδῶ ὀλίγα παραδείγματα, ἔτσι ὅπως τὰ ἀλιεύουμε σὰ ἀυθεντικὰ τεκτονικὰ ἐντυπα. Γράφουν -καὶ ἐνεργοῦν- οἱ τέκτονες τὰ ἀκόλουθα:

-Ο [Τέκτων] «ἐπιχειρεῖ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἐθνικά μέσα, τὰς προλήψεις τῶν Ἐθνῶν...» (Πυθαγόρας 1885, τ.σ., σελ. 162).

- «Τὸ τεκτονικὸν πνεῦμα ἀπαλλάττει τὰς θρησκείας τῶν παραλόγων καὶ ἀτόπων δογματῶν τοῦς, καταστρέφει τὰς προλήψεις...» (Πυθαγόρας 1885, τ.6, σελ. 165).

- «Ἡ κατὰ τῶν θῶν θρησκευτικῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν ὀφείλεται εἰς τὰς Στοιάς...» (Πυθαγόρας 1923, σελ. 18).

- «Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ κατὰ τῶν θῶν θρησκευτικῶν προλήψεων, ἡ δεισιδαιμονία καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἀπὸ τῶν νεκρῶν τοῦ δόγματος τύπων εἶναι ἔργον τῶν Στοιῶν...» (Πυθαγόρας 1907, τ.1, σελ. 12).

Αὐτὰ -διαφυγόντα ἐκ τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων τῶν- ἔγραψαν οἱ μασόνιοι.

...Ἀλλὰ γιὰ νὰ γίνωνται πράξι οἱ ἐπιδικωκόμενες ἀπ' αὐτοὺς κατακρήμνιεις τῶν «θρησκευτικῶν προλήψεων», δηλαδὴ τῶν παραδοσιακῶν θεσμίῶν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν δογματῶν καὶ προνομιῶν Αὐτῆς (στὴν Παλαιάν, π.χ.), πρέπει τὴν τεκτονικὴ σκυτάλη νὰ παραλάβουν οἱ πολιτικοὶ καὶ ἡ πολιτικὴ, δια τῆς ὁποῖα πολιτικῆς -τῶν πολιτικῶν ὄλων, μασόνων ἢ μὴ, κάνουν τὸ ἔργον τοῦς οἱ μασόνιοι, ὅπως σὲ ὑψηλότατο τυπικὸ τοῦς ἔχουν θεσπίσει νὰ ἐνεργοῦν (τὸ εἶδμα αὐτὸ σὲ προηγουμένη ἐδῶ ἐργασία μας)ῃ.

Προηγῆθῆ ἕνας μητροπολίτης (σχεδὸν ὑπερβηματίζων τοὺς τέκτονες)...

Τὸ πολὺ μικρὸ δὲ εἶναι, ὅτι τὴν σκυτάλη αὐτὴ τῆς καταστροφῆς τῶν παραδοσιακῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων ΔΕΝ τὴν παίρνουν πολλῆς φορῆς οἱ πολιτικοὶ (ποῦ νομοθετοῦν) ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ Σκοτεινὸ Παρασκήνιο, ἀλλὰ τὴν λαμβάνουν ἀπὸ τὰς χεῖρας ΕΠΙΣΧΟΠΙΩΝ τινῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ποὺ ΕΚΕΙΝΟΙ πρώτοι παρελάβαν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦς τέκτονους (ὁμοιότητα τῶν κειμένων) τὴν γραμμὴ πλεύσεως.

Πῶς γίνεται αὐτό;

Συγκρίνατε λοιπὸν τὰ τεκτονικὰ κείμενα ποὺ

παραθέσαμε λίγο πιοὶ πάνω, μ' ἐκεῖνα ποὺ ἐδῆλωσε ἕνας μητροπολίτης ἐπὶ τοῦ ἴδιου θέματος σὲ διαθρησκειακὴ συνάντηση.

Ὁ Μητροπολίτης, ἐδῶ, εἶπε (ὡς γραμμὴ πατριάρχικῃ):

- «...**Τὸ τρίτο θέμα** (ποῦ ὁ ἴδιος συζήτησε σὲ Διαθρησκειακὴ Συνάντηση, ὅπως προερίπαμ) **(Σύγχρονα Ἐκπαιδευτικὰ συστήματα καὶ παλιῆς θρησκευτικῆς προλήψεως) προσδιορίζει τὸ ὅριο, στὸν ὁποῖο πρέπει νὰ ἐπικεντρωθεῖ ἡ προσπάθεια ὄλων γιὰ τὴν δημιουργίαν τῶν ἀναγκαίων προϋποθέσεων, ὥστε οἱ θειτικῆς προτάσεις τοῦ διαθρησκειακοῦ μαθ διαλόγου νὰ εὐρύνουν τὴν εὐρύτερη δυνατὴ ἀπήχηση στὴν κοινωνία...**

ΠΩΣ, δεσπότη μου;

-... **Στὸν ἱερὸ ὅριο τῆς Παιδείας μορφοποιοῦνται, μέσα ἀπὸ μία πολυετῆ ἐκπαιδευτικὴ διαδικασία, οἱ νέοι πολίτες τῆς κοινωνίας, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἐλευθερωθῶν ἀπὸ τῆς παλιῆς θρησκευτικῆς προλήψεως...**

Ἡ ἄμεση ἀναμόρφωση τῶν ἀναλυτικῶν προγραμμάτων τῆς θρησκευτικῆς ὕλης καὶ ἡ ἀνακάθαρη τῆς ἀπὸ τῆς παλιῆς καὶ παρωχημένης θρησκευτικῆς προλήψεως [ποῖες, δεσπότη;] θὰ προετοιμάσουν τοὺς νέους, γιὰ νὰ δεχθοῦν τῆς προτάσεις ἐνὸς ἐποικοδομητικοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου...»

Νά 'τοὶ νὰ τοῖσι τὸ λοιπὸν τὸ «μυστικόν»! Μὰς τὸ «ἀποκάλυψε» ἕνα ὑψηλὸ πρόσωπο!

Ποῖο «μυστικόν»;

Μὰ ὅτι ἡ διαβήτη ἀνακάθαρη τῶν σχολικῶν μαθ βιβλίων (βιβλίων τῶν Θρησκευτικῶν, τῆς ἱστορίας κ.λπ.) ΔΕΝ γίνεται, γιὰ νὰ «φωτισθεῖ» καλύτερα ἐκ τῆς Εὐρώπης ἡ νεολαία μας, ὅχι, ἀλλὰ γίνεται (αὐσοδόως γίνεται) νὰ νὰ προετοιμαστοῦν⁴ οἱ νέοι Ἕλληνες, νὰ δεχθοῦν τὴν Παν-θρησκειακή, διὰ τῆς ἐκ θεμελίων καταδρασίσεως τῶν ἡμετέρων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν μας θεσμίῶν!

Καὶ ποῖος τὰ εἶπε αὐτὰ; Ποῖος τὰ εἰσηγήθη;

Μήπως τὰ εἶπε κάποιος καταγεγραμμένος ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας;

Ἄχι, δὲν τὰ εἶπε κάποιος «καταγεγραμμένος» ἐχθρὸς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ τὰ εἰσηγήθηκε ἕνας ἐκ τῶν «φυλάκων» τῆς Πίστεως, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς «Μητρῆς Ἐκκλησίας» προερχόμενος!

Ποῖος ἦτο αὐτός;

- Ἦταν «ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλβετίας κ.κ. Δαμασκηνός!» (ΠΗΓΗ: Τὸ περιοδικὸ ΧΡΟΝΙΚΑ, «Ὅργανο τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου Ἑλλάδος, Μάρτιος/Ἀπρίλιος 1999, ἀριθ. φ. 160, Νισάν 5759», στὸ παρατιθέμενο ἄρθρο τοῦ Ἐλβετίας Δαμασκηνοῦ ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἡ Ἀντιμετώπιση τοῦ Σύγχρονου Κόσμου ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξία καὶ τὸν Ἰουδαϊσμό», σελ. 3-5. Τὸ ἄρθρο αὐτὸ τοῦ μητροπολίτη εἶναι «**Εἰσηγητικὴ Ὀμιλία στὴν Δ΄ Ἀκαδημαϊκὴ Συνάντηση Ὁρθόδοξια καὶ Ἰουδαϊσμοῦ, ποὺ ἐγίνε στις 13-16 Δεκεμβρίου 1998 στὸ Ἰσραήλ**», ἀπὸ τὸν ἴδιο (ὅπ. π.).

(Σημειώσιμ: Ἡ 5η παρόμοια Ἀκαδημαϊκὴ Συνάντηση ἐγίνε στις 27-28 Μαΐου 2003 στὴ Θεσσαλονίκη, μετὰ πρωτοβουλία τοῦ Μητροπολίτη Γαλλίας κ. Ἐρμανουῆλ. Σ' αὐτὴν τὴν Συνάντησιν ἀπὸ πλειοψηφίης τῆς Ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας μας ἦταν ἐκεῖ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος («ΧΡΟΝΙΚΑ» Σεπτεμβρίου τ. Ὁκτωβρίου 2003, τ. 187).

Σχόλιο τοῦ Μοναχοῦ Ἀβερκίου...

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅπως εἶδαμε στὸ παραδείγμα τοῦ... «καθαيرέντος» ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸν μῆνα Νοεμβρίου τοῦ περασμένου ἔτους 2016, ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, γιὰ τῆς προσπάθειες τοῦ σχετικῆς πρὸς τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, προηγήθηκε αὐτοῦ τοῖς προτάσεις ἐκεῖνες ἕνας Ἐπίσκοπος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, καὶ μάλιστα τοῦ Οἰκουμενικοῦ μαθ Πατριαρχείου! Πρώτος ἐκεῖνος εἰσηγήθηκε -ἐπισημητάτα!- τὴν **«ἀνακάθαρη»** τῶν σχολικῶν μας βιβλίων! Ἐπομένως ὁ πρῶν ἐκεῖνος ὑπουργὸς -καὶ κάθε ἄλλος-, τὴν σκυτάλη ΔΕΝ τὴν ἔλαβε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ ἀδιανέστη Παρασκήνιο, ἀλλὰ (ἀτύπως) ἀπὸ τὸν «δικὸν μας» Δεσπότη!

Λοιπὸν, ναί. Δύσκολα, πολὺ δύσκολα «ἡττάται» ἡ Ἐκκλησία μας, ἀν δὲν ὑπάρξουν ΕΝΤΟΣ Τῆς, μετὰ τῶν ἐκείστων ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν μας: οἱ Δοῦρειοι Ἰππιοὶ τοῦ πολυμήχανου... Τὸ «Ἰππιῶν» μας λοιπὸν νὰ «σαρῶσουμε» πρώτα, καὶ ΜΕΤΑ ἐκεῖνα τῶν γεγόντων μας, διαφορετικά, ἀν ἡ «Στρουθοκάμηλος» χάνει πάντα στὴν ἀμμο τὸ κεφάλι της, συνεχῶς θὰ «κατασπαράσσεται». ...Ὅθᾳ κατοπιεῖται, πρὸς χλεύην ἐκ μέρους ὄλων ἐκείνων, ποὺ κακόβουλα «νεβαιοφρονταῖ», εἰς βλάβην τῆς Ἐκκλησίας μας, χθῆς καὶ σήμερ. Τώρα.

(Συνεχίζουμε στὸ ἐπόμενο, μὰ τὰ ἐπίσης παρόμοια, τὰ «δύσκολα», τὰ πολὺ δύσκολα...)

Μοναχοῦ Ἀβερκίου

Σημειώσεις:

1. Τὰ ὀνόματα μασόνων κληρικῶν ἀναφέρονται στὴν σχετικὴ ἐργασία τοῦ Μοναχοῦ Ἀβερκίου, τὴν δημοσιευθεῖσα στὸν Ὁρθ. Τύπο ἀπὸ 21-1-2016 ἐως 25-3-2016, συνεχῆς Α΄-Θ΄.

2. Παρατιθέται ἐδῶ ἡ (σπανιώτατη) φωτογραφία τῆς πρώτης διαθρησκειακῆς - Οἰκουμενιστικῆς Συνάντησης, ποὺ ἐγίνε στὸ Σικάγο τὸν Η.Π.Α. κατὰ τὸ ἔτος 1893, μετὰ τὴν συμμετοχὴ Διονυσίου Λάτσης, εἰκονιζόμενον.

3. Βλέπε ἐπίσης τὸ ἄρθρο μας στὸν Ὁρθ. Τύπο τῆς 25/1/2016, τὸ σοβαρότατον ντοκουμέντον, πρῶτη φορὰ δημοσιευμένο, πανελληνίως, ἐδῶ.

4. Θεσοφιτέως καὶ μασόνως: -«...**Φροντιστέτε πρὸ παντὸς νὰ προετοιμάσητε τὴν νεότητα...**» (γιὰ τὴν ὑπόδοχὴ τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου: στὸ ἔξ ὀκτο σελίδων οπανατώτο φυλλάδιον «**Ἐκδόσις τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς Ἀθήνα -1926**» ὑπὸ τὸν εὐγγλωττο τίτλο. Ἡ Ἐλευσίς τοῦ Μεγάλου Ἐκπαιδευτικοῦ). Καὶ στὸ θεσοφικὸ-μασονικό περιοδικὸ ΙΑΙΣΟΣ, ἔτους 1956, τευχὸς 2 γράφουν τὰ παρόμοια: -«... **Ὀφείλομε νὰ καταβάλωμε δραστήγιες καὶ ἀποφασιστικῆς προσπάθειεις**- γράφουν δολιματά -**γιὰ νὰ δημιουργήσωμε ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΓΝΩΣΜΗ ὑπὲρ μίας Παγκόσμιας Κυβερνήσεως** (ἡ ἔμφασις στὸ κείμενον). Ἀκριβῶς τὰ ἴδια καὶ στὸ τεκτονικὸν Περιοδικὸν Κόσμου, ἔτους 1987, τευχὸς Β΄. Ἐρχομε λοιπὸν χρεῖαν ἄλλων μαθητῶν; Καὶ καλὰ αὐτοῖς, τῆς «δουλειᾶς» τοῦς κάνουν. Οἱ κατὰ καιρὸς ὄμως ἀξιωματικοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας τί γυροῦνται ἀναμέσῳ τοῦς; Ἐχουν «οικουράσεις» γ' αὐτοῖς οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κάλαμοι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια;

Ἐπίσκοποι φιλοφρονοῦν τοὺς καρναβαλιστοὺς;

Γράφει ὁ κ.**Σπήλιος Παναγιωτοπούλος**

Οὐδέποτε -γιὰ νὰ μιλήσουμε καὶ γιὰ τὰ τεκταινόμενα αὐτῆς τῆς ἡμέρας ἐδῶ στὴν Πάτρα- οὐδέποτε λοιπὸν ἐπίσκοπος τῶν Πατρῶν ἤλεγξε μὲ δριμύτητα -ὅπως θὰ ἐπρεπε- τοὺς διοργανωτὰς τῶν ἀσχηρῶν καὶ ὀργιστικῶν καρναβαλικῶν ἐκδηλώσεων, δηλαδὴ πρωτίστως τὴν Δημοτικὴ ἀρχὴ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους συλληθεύονους, γιὰ τὰ διονυσιακὰ ἔκτροπα ποὺ γίνονται στὴν πόλη μας αὐτῆς τῆς ἡμέρας.

Ἄλλοι οἱ προηγουμένοι, ἀλλὰ καὶ οὖν ἐπίσκοποι μας, ἀρκοῦνται σὲ κάποιες χλιαρῆς καὶ ἀτονες παραινήσεις, τὸ δὲ λεγόμενο τίμιον πρεσβυτέρον ἀκολουθεῖ τὴν ἴδιαν τακτικὴ, εἶτε ἐξ ἀδιαφορίας εἶτε -τὸ χειρότερον- ἐκ δουλίας.

Τὰ λόγια τῆς Ἀποκαλύψεως «Ὅσα σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός, ὄφελον ψυχρὸς ἢς ἢ ζεστός, οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὔτε ζεστός, οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σὲ ἔμεσαι ἐκ τοῦ στόματός μου», δὲν συνεκίνησαν ποτὲ κανέναν ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς ἐπίσκοπους τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν καὶ χρεῖαίετο κάποτε ἕνας Γερβασίος ἢ ἕνας Καντιώτης, γιὰ νὰ κινήτὰ λιμνάζοντα ὕδατα τῆς ἀδιαφορίας τῶν ὄλων ποιμένων, ἀλλὰ τώρα πλέον αὐτοὶ ἐξέλιπον.

Τὶ θὰ ἔλεγε ὁμως ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, ποὺ μαρτύρησε στὴν πόλη μας γιὰ τοὺς διαδόχους Του, ἀλλὰ καὶ γιὰ μᾶς τοὺς Πατρινοὺς ποὺ κατανήψαμε τὴν Πάτρα, τὴν πόλη τοῦ πολιοῦχου μας, τὴν πό... ζεσημένη τῆς Χώρας, στὴν καρναβαλικὴ περιόδον, ποῦ ἀντὶ «νὰ ἀνοίγουμε πύλας μετανάσιον» ἀνοίγουμε διὰ τῆς τῆς «τοῦ οἴστρου τῆς ἀκολασίας»; Καὶ πῶς θὰ ἀντιμετώπιζε ὁ ἅγιος μας τὴν κατάσταση αὐτὴ, ἀν ζῶσε στὴς ἡμέρας μας καὶ ἦταν ἐπίσκοπος τῆς; Ἔτσι ὅπως τὴν ἀντιμετώπιζον οἱ σημερινοὶ τῆς ἐπίσκοποι;

Καὶ πῶς τολοῦν οἱ ἱεράρχες μας νὰ μᾶς διδάσκουν τὸ «τιμὴ ἁγίων, μίμησις ἁγίων», ὅταν οἱ ἴδιοι οὐκ μόνον δὲν μιροῦνται τοὺς ἁγίους, ἀλλὰ μετὰ τῆς φιλοφρονήσεως τοῦς πρὸς τοὺς καρναβαλιστοὺς δημάρχους, μετὰ τῆς συστατάσεως μετ' αὐτοῦς καὶ τῆς παραστάσεως μαζι τοῦς, σὲ περίοπτες γιὰ ἐπίσημοις ἐξέδρες, δίνουν τὴν ἐντύπωση εἶ ἔχουν τῆς καλλίτερης μετ' αὐτοῦς σχέσεως, παρὰ τὸν θεῖο λόγο, ποὺ λέγει «ἐξέλεθε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε»;

Ἐχωριστέτε δηλαδὴ ἀπὸ ὄλους αὐτοὺς ποὺ γιὰ νὰ... τιμήσουν τὴν «ἀρχὴν τοῦ Τριωδίου» ἐκνεῶν τὴν μεγάλη κραυγὰ ποὺ λέγεται «Πατριὸν καρναβάλι γιὰ πάντα», βγάδοντας στοὺς δρόμους τὸν... «ντελάλη» νὰ διαλαλῇ -εποχοῦμενος ἀπὸ τὰ μεγάλων τῶν αὐτοκινήτων-, νὰ «ἀκούσατε, ἀκούσατε ἀρχίζει τὸ Πατριὸν καρναβάλι» δηλαδὴ μετὰ ἄλλα λόγια, βγῆτε στοὺς δρόμους νὰ ξεφαντώσετε καὶ τραγουδάτε μετ' ἐνθουσιασμοῦ «μέσα στοὺς δρόμους νὰ κολιμάωμε μετὰ γιὰ μὲς μετὰ γιὰ μὲς, νδχοῦμε κατὰ νὰ θυμιάσωμε καὶ στὰ γεράματα μας»!

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἀνήμερα τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἄσκητο τῆς Χριστιανοσύνης, ἐξεπίτηδες, γιὰ νὰ ἐκδηλώνουν τὴν ἀντίθεσιν τοῦς πρὸς ὃν ἡ χριστιανισμὸς;

Οἱ ἴδιοι πάντως αὐτοὶ -ως... παντὸς καιροῦ- ποὺ τῆς Ἀπόκριες ἀμαυρώνουν τὴν νημὴν τοῦ Πολιοῦχου μας, δὲν διατάζουν διόλου νὰ συμμετέχουν καὶ στὴς τιμητικῆς ἐκδηλώσεως ποὺ γίνονται, διὰ τὸν ἀγίον μαζι! «Ὅσαι ὕμιν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταῖ» ποὺ ἔλεγε καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς.

Πρὸς τὸ ἱστολόγιον «Πατερικὴ Παράδοση»

Ἄγαπητοὶ ὑπεύθυνοι τοῦ ἱστολόγιου «Πατερικὴ Παράδοση», κατ' ἀρχὰς σεβόμεθα τοὺς ἀγῶνας ὄλων διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὸ ὅτι δὲν συμφωνοῦμε μετὰ κάποιες ἐπιλογὰς εἶναι ἤρημα θεολογικῆς συζητήσεως καὶ ὄχι ἀφορμὴ διὰ νὰ καταφωριζοῦν ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου.

Εἰς ἀνάρτησιν σας τῆς 2ας Φεβρουαρίου ἐπικρίνετε τὸν Ο.Τ. γράφοντες: «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες δὲν ἀντελήφθησαν ὅτι γιὰ νὰ κινήθῃ μία ἀίρεσις, πρέπει νὰ καταφυθῶμε πρωτίστως στοὺς ...πολιτικούς, ὡς τὸ δάσος, καὶ ὄχι νὰ ἀσχολοῦμαστε μετὰ τῆς προδικτικῆς ἐνέργειες τῶν ψευδοποιμένων καὶ τῆς ἀπράφειας τοῦς στὴν Κρήτη, γιὰτι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὸ δέντρο!!! Καὶ οἱ, βεβαίως, πρέπει οἱ χριστιανοὶ πολίτες νὰ ἐπηρεάζουν καὶ νὰ πιέζουν τοὺς πολιτικούς γιὰ τὰ θέματα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι φυσικὸ καὶ εὐλόγο. Τὸ νὰ ὑπερβαθίζεσθαι ὁμως ὁ πρωταγωνιστικὸς ρόλος κλήρου καὶ λαοῦ, καὶ νὰ ἀθωώνεται ἕμμεσα ὁ προδικτικὸς ρόλος τῶν Ποιμένων στὴν ἐπικράτησιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, εἶναι ἐξοργιστικὸ!».

Ὁ Ο.Τ. οὐδέποτε ἠμφισβήτησεν ὅτι ὁ τρόπος ἀντιμετωπιῆσεως τῶν αἱρέσεων εἶναι ἡ ἀπάντησις μέσω θεολογικῶν συγγραμμάτων, ἀγῶνων κ.λπ. φαίνεται ἄλλωστε ἀπὸ τὰ ἐβδόμηδαισία δημοσιεύματα. Οὐδέποτε ὑπῆρξεν ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀσχολώμεθα μετὰ τῆς προδικτικῆς ἐνέργειας κ.λπ., ἀπαντήσας αὐτὰς σπληνι

Η **Ελληνική Γλώσσα** και **Ὁρθοδοξία**

Ἑκρῆξις! - Κραυγή ἀγωνίας...

Γράφει ὁ κ. Νικόλαος Ζαχαριάδης, καθ. θεολόγος - Ἱεροκέρυξ- συγγραφεὺς καὶ καθ. Βυζ. Μουσικῆς

«Ὁ κάλπικος παρὰς =(χρήμα), γυρίζεῖ στὸ νοικοκύρη του» (Θεόδωρος Κολοκοτρώνης). Ἡ λαϊκὴ παροιμία λέει: «Ὅποιοι σκαβεῖ τὸ λάκκο του ἄλλου πέφτει πρῶτα ὁ ἴδιος μέσα». Πικρὴ ἢ ἀλήθεια! Ὅζει ἢ πραγματικότητα! μὲ τίς ἀρνητικὲς συνέπειες...

Ὁδεύουμε σὲ καταστροφή, ἡ ὁποία ἀγκαλιάζει ὄλους τοὺς τομεῖς: τῆς Οἰκονομίας - πολιτιστικῆς μας ταυτότητας καὶ παράδοσης, τῆς Ἑλληνικῆς μας ἹΣΤΟΡΙΑΣ, τῶν (θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα) ἡθῆ, ἔθιμα καὶ πάνω ἀπ’ ὅλα τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδοξίας.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες: 1) Μ. Βασίλειος, 2) Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ 3) Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς ἡ Θεολόγος, γιὰ τοὺ ὁποίους δυστυχῶς στὰ σχολεῖα μας δὲν γίνεται λόγος στὸ μάθημα, ὅπως πρέπει μόνον κάπὶ εἰσαγωγικὰ στῆ Γ΄ Γυμνασίου (Θρησκευτικῶν), αὐτοὶ οἱ Οἰκουμεικοὶ διδάσκαλοι κατέχουν τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα, στὴν ὁποία γράφτηκε πρωτότυπα τὸ Εὐαγγέλιο.

Ερμήνευσαν αὐθεντικά τὴν Ἁγία Γραφή καὶ θεμελίωσαν μὲ τὸν βίο τους καὶ τὴν διδασκαλία τους τὴν ΠΑΡΑΔΟΣΗ τῆς Ἐκκλησίας ΜΑΣ, ποὺ εἶναι κατεχόρην ἀληθινὴ ἀπ’ ὅλες τίς παραδόσεις, μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἱεροῦ Ἐσπγγελίου.

Υπῆρξαν Δεινοὶ Θεολόγοι! Δεινοὶ Ἑλληνοτέλῃ Δεινοὶ Νομικοὶ! Συνδύαξαν πρακτικὸ νοῦ... φιλοσοφικὴ σκέψη... καὶ Θεολογικὴ ἀκρίβεια... Ἀζίεῖς νὰ τονίσουμε στὸ ἄρθρο μας αὐτὸ ὅτι, ὅλα τὰ πειράματα μεταγλυτῶσης τῶν ἀρχαίων ἐλληνων κειμῆων, ἀπέτυχαν παταγώδως... γιὰτι κατὰ τὸν αἰνιγματο Ρώσο μεγάλο Θεολόγο π. Γεώργιο Φλωρόφκο «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι πραγματικότητα, τὴν ὁποία ζῶμε, παρά ἀντικείμενο τὸ ὁποῖο ἀναλύομεν». Εἶπε καὶ κάπὶ ἄλλο φοβερόν! «Γιὰ νὰ γίνεῖς Ὁρθόδοξος, πρῶτα πρέπει νὰ γίνεῖς Ἑλληνας». Πῶς θὰ μεταφράσουμε π.χ. (Ὁ Θεὸς Λόγος= Ὁ Θεὸς κουβέντας;) (Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου = Ἐλθέτω ἡ Δημοκρατία σου); Τὰ συμπεράσματά δικά σας.

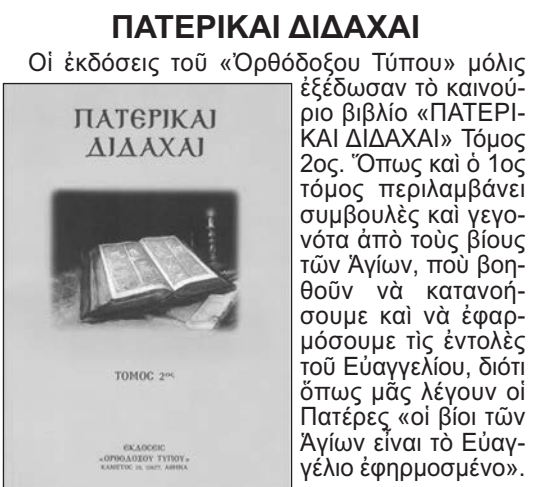
Πολλοὶ ξένου σήμερα σ’ ὄλο τὸν κόσμο, μαθαίνουν «ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ», γιὰ νὰ ἀπουδάσουν, τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, στὸ πρῶτοτύπο κείμενο. Σὲ χῶρες τοῦ πλανῆτῆ μας, εἰσάγουν στὰ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ - ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ. Δυστυχῶς μὲ τὰ νέα δεδομένα τὰ Ἑλληνοτόλα (τὰ παιδιὰ ΜΑΣ) θὰ στεροφυτῶν, τὴν γενικὴ μόρφωση, μὲ τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικά κείμενα καὶ μὲ τὴν ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ. Ἐτοῖ ἀδηγοῦμεθα σὲ μιὰ ἀγαλινωτὴ κόουρα γιὰ ἰσοπέδωσι τῶν ἠθικῶν ἀξιών, ὡστε δίκαια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπὸς ΜΑΣ κ. Ἱερόνυμος ὁ Β΄ διευτύωσε ἐπὶ: «Γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, δὲν πρόκειται γιὰ Θρησκευτικά, ἀλλὰ γιὰ ἐπιχείρησι ἀλλοιώσεως τῆς πίστεώς μας, γενεῶνος, τοῦ μᾶς ὀδηγῶν σὲ πλήρη ἀποχριστιανισμὸ καὶ ἀφελῆνισμὸ». Δυστυχῶς πικρὴ ἢ ἀλήθεια! Πόνος καὶ θλίψη μᾶς καταλαμβάνει, ἀφοῦ συνειδητοποιήσαμε, ὅτι τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά, ἡ Ἱστορία μας ἢ ἐνδοξή Ἑλληνικὴ, τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ἐξοβελίζονται καὶ μετατρέπονται στὰ σχολεῖα σὲ μαθήματα Ἐπιλογῆς. Ὁ διὰβολος τὰ κατεβύωνται ὅλα, ὡστε πᾶνω σ’ αὐτὸν τὸν τόπο τὸν ἐνδοξο καὶ Ἑλληνικὸ νὰ μὴ μείνῃ τίποτε ὀρθο. Ἐξόντων ἱερῶν παραδόσεων καὶ Ἐθνικῶν θεσμῶν. Ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν, γιὰτὸ Οἰκουμινισμὸς, ὁ Δυτικὸς ὀρθολογισμὸς - στείρος σχολαστικισμὸς τῆς Δύσεως, εἰσηλθεῖ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε στὶς πύλες τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποῖαν (κάποιου) τὴν υπονομεῖομεν καὶ υποβάλλομεν... Ζοῦμε τὴν ἐκκοσμικεῖσι στὸ μεγάλο τῆς! 12 ἔδρες παρακαλὸ Πανεπιστημίων στὴν Ἰαπωνία, διδάσκοντα ἐδῶ καὶ χρόνια γιὰ ἀκούστε, ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ Ἑλληνικὴ Ἱστορία.

Τὸ γνωρίζετε ἐπὶ σὲ ὅλα τὰ κομμοῦτερο τοῦ κόσμου μόνον ἡ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι ἀποδεκτὴ; Μάθετε τὴ. Ὁ Χριστὸς μιλοῦσε τὴν (Αραμαϊκὴ) γλῶσσα. Ἡ ἑπίσημη γλῶσσα τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἡ **Ἑλληνικὴ!** Πρωτη-τροπή! Κάποιου ὀνόματι (Παπιοῖ) διευτύωσαν ὅτι τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά εἶναι μιὰ ΑΝΩΜΑΛΗ ΓΛΩΣΣΑ. Τοὺς ἀγαρχακτῆριστοι τοὺς ἀφίνομεν στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ... Ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα ἔχει

Γέρων Ἐφραίμ ὁ Κατουνακιώτης: Ὁ θεολόγος καὶ παιδαγωγὸς τῆς ἐρήμου

Μὲ ἐπιτυχία, παρουσία πλήθους κόσμου, ἱερῶν, μητροπολιτῶν καὶ τοῦ **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου**, πραγματοποιήθηκε, τὴν Δευτέρα 13-3-2017 καὶ ὠρα 18.00, ἡ παρουσίασι τοῦ νέου βιβλίου τοῦ κ. Γεώργιου Κρουσταλάκη, ὁμότιμου καθηγητῆ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ τίτλο: «**Γέρων Ἐφραίμ ὁ Κατουνακιώτης, Ὁ θεολόγος καὶ παιδαγωγὸς τῆς ἐρήμου**», στὸ θέατρο Ἀριστοτέλειο στῆ Θεσσαλονίκη, ἡ ὁποία συνδιοργανώθηκε –ὕπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολιτικοῦ Θεσσαλονικῆς κ.κ. **Ανθίμου**- ἀπὸ τίς ἐκδόσεις **ΕΝ ΠΛΩ** καὶ τὸν **Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεργίου Πανοράματος**.

Τὴν ἐκδήλωσι ἀνοίξε ὁ βυζαντινὸς χορὸς τῶν **Φιλαθωνιτῶν**, ἐνῶ ἀκολούθησε ὁ χαιρετισμὸς τοῦ πρωτοπρωβυτέρου π. **Αλεξίου Παπαστεργίου**, Προϊστάμενου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Πανοράματος, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων σημείωσε: «Τὰ μελῆρτα λόγια τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας ἀποτελοῦν ψυχωφέλες καὶ τεριπτό ἀνάγνωσμα τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, διότι ἐκφράζοντ τὸ ζεχέλισμα τῆς ἀγιασμένης καρδίης τους καὶ τίς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐμπειρίες τους. Ὅταν, λοιπὸν, αὐτὰ τὰ λόγια καὶ οἱ ἐμπειρίες δημοσιεύονται, πολλὰ πνευματικὴ ὠφέλεια προκύπτει». Στῆ συνένεια συνεχάρη τὸν κ. Κρουσταλάκη, ποὺ «κοπίασε καὶ παρῆδεως στὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας στέρεη πνευματικὴ τροφὴ ποὺ χορταίνει καὶ δυναμώνει τίς ψυχῆς μας», ἐνῶ τοῦ εὐχήθηκε νὰ ἀνταμειφθοῦν οἱ κό-

Οἱ ἐκδόσεις τοῦ «Ὁρθόδοξο Ἰνστιτοῦ» μὲ τίς ἐξέδωσαν τὸ καινούριο βιβλίο «ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΔΙΔΑΧΑΙ» ἶμος 2ος. Ὅπως καὶ ὁ 1ος τόμος περιλαμβάνει συμβουλές καὶ γεγονότα ἀπὸ τοὺς βίους τῶν Ἁγίων, ποὺ βοηθοῦν νὰ κατανοήσουμε καὶ νὰ ἐφαρμόσουμε τίς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου, διότι ὁ Πάτερς μᾶς λέγομεν οἱ ὁτιπὲρ «οἱ βίοι τῶν Ἁγίων εἶναι τὸ Εὐαγγέλιο ἐφηρμοσμένον».

*Ἐγχρωμο, καλιόσθητο, σὲ σχήμα 21 x 14. Χρήσιμο σὲ κάθε ὀρθόδοξο χριστιανό.

Τιμὰτα 8 εὐρώ ἕκαστος τόμος.

Ὁ **Ὁρθόδοξος Τύπος**

Ἡ ΑΓΙΑ ΕΥΘΑΛΙΑ

(47.000) Ἑλληνικὲς λέξεις. (Εἶπατε τίποτα;). Εἶναι πασιφανὲς ὅτι τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά πιέζουν τὴν ψευδοπρόδο καὶ τοὺς ψευτοκοιλουριάρηδες τῆς ἐποχῆς μας, δύνει ἀποδεκτικῶν ἕνα καὶ μόνον πράγμα: «ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ». Αὐτὸ τοὺς τρομάζει! Στὴν Ἀγγλία καὶ Γαλλία διδάσκειται καὶ ἐνισχύεται ἡ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ διδασκαλία. Σ’ ὄλη τὴν Ὁρθόδοξη Ρωσία στὰ σχολεῖα διδάσκονται Ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ Ἑλληνικὴ Ἱστορία. Γαλλίδα Ἀκαδημαϊκοὶ ἐγράφε: «**Ὁλος ὁ Κόσμος, πρέπει νὰ μάθει Ἑλληνικά, γιὰτὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα- βοηθᾷ νὰ κατανοήσουμε τὴν δική μας**» (Τὰ σχολία δικά σας).

Ἐρωτῶ. Γιατὶ κωφεῖτε τὸ σύστημα; Δὲν ἔχει αὐτὰ νὰ ἀκούσει καὶ μάτια νὰ δεῖ; Δυστυχῶς τὸ 1976, ἄρχισε τὸ κατακρεούρηγμα τῆς Ἑλληνικῆς μας γλώσσας, μὲ τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ μονοτονικοῦ ἀπὸ τὰ κέντρα (τὰ χαρακτηρίζω) Πνευματικῆς ἡμιπληγίας, ὅπου ἀκούσαμε τὸν πρωτοπουργὸ τῆς Ἑλλάδος τότε (Ράλλη Γ.) νὰ λέει, μὲ κομπασμο: «Σήμερα κηδεύομεν, τὴν καθαρεύουσα». Κανεῖς δὲν ἀντέδρασε τότε. Σήμερα πληρώνουμε. Ἀκούσαμε ἐπίσης, ὅτι στὰ νέα προγράμματα σπουδῶν στὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, στὰ σχολεῖα μας, ἐντάσσεται ἡ νεοβουδιστικὴ ὀργάνωσι Arigatoι, ποὺ πρόσκειται στὸ Βουδισμό, Ἰνδουισμό καὶ στὸν πνευματισμὸ. Ἔλεος! Ποὺ βαίνομεν;! Στὸ θέμα αὐτὸ ἀντέδρασε δριμύτητα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ Μητροπολίτου Ναυπάρκτου τοῦ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθεοῦ. Εὐγε - Εὐγε τῆς! Τονιώνομεθα στὸν δικὸ μας ἀγῶνα...

«Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ κωπτηρίζεται»... (Γαλάτας βο Κεφ. σιχ. 7). Ὑπάρχει καιρὸς γιὰ Μετάνοια γιὰ ὄλους μας. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴ ὁδὸ σωτηρίας γιὰ τὸν καθένα μας.

«Ὁ Χάριλαος Φλωράκης πρόεδρος τοῦ Κ.Κ.Ε. =(Κομμουνιστικὸ κόμματο Ἑλλάδος) στῆ δύση τῆς ζωῆς του, ἀνεκάλυψε τὸν ΧΡΙΣΤΟ. Ἐκλάσε πικρῶς Ἐξομολογηθεῖ! Κοινωνήσε τῶν Ἀρχάντων Μυστηρίων! καὶ ἀφησε ἐντολή, ὅπου ἐτάφη στὸν αὐλόγυρο, ἐνὸς παρεκκλησίου στὸ χωριὸ του, τῆς Θεσσαλίας. Ποιὸς; Ὁ Χ. Φλωράκης. Αὐτὸς ποὺ θέλησε νὰ ἀλλοιώσει τὰ πάντα ἐξ ἀποψέως πίστεως στὸν Θεὸ καὶ ἱδανικῶν...»

Ἐλληνης Ἀδελφοί,

Στὶς δύσκολες τούτες στιγμῆς καὶ ὠρες, ποὺ διερχόμεθα, ποὺ οἱ πανανθρώπινες ἀξίες τροπιζάνται, ποὺ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς ψυχῆς μας ἐξευτελίζεται, οἱ διαπιστώσεις μας εἶναι ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ μας γλῶσσα, καὶ ἡ πίστη μας στὸ Θεὸ, διατρέχουν μεγάλο κίνδυνον! Εἶναι μιὰ σκληρὴ πραγματικότητα. Ἐπιτέλους θὰ ἀμυνησιαθῶν, ἀραγε οἱ (ὕπνωττοντες) πολιτικοὶ καὶ ἐκκλησιαστικοὶ μας ἡγέτες; Ἐνῶ καίγονται τὰ στήνα μας, ἐμεῖς ἀδιαφοροῦμε καὶ γλεντάμε! **Ποῦ εἶναι οἱ ἐθνοπατῆρες μας; Αφουγκράζονται τὸν ἐθνικὸ καὶ θρησκευτικὸ μας ἀποπροσανατολισμὸ; Τί κάνουν;** Μὲ τὴν Νέα Τάξη Πραγματῶν, δειγάζεται, ἕνας ἀνελληνικὸς ρατσισμὸς γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν μας γλῶσσα. Ἐνὸς ἐφκράζοντα ἀπαξιωτικὰ γιὰ τὰ Ἑλλησικά Χριστιανικὰ σύμβολα. Ποῦ καταντήσαμε; Νὰ ἐκδιδοῖνται διατάγματα ἐλευθερίας μὲ ποικιλοποίηση τῆς ιδέης, στοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς μας καὶ στὶς ἀξίες τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐπὶ τέλους... Στώμεν Καλῶς! Στώμεν μετὰ φόβου Ἐπιτέλους. Ὁ θραβεῖ ἕνας Ἑλληναράς; Ἐνας παλληκαράς; Ἐνας πραγματικὸς ἡγέτης; Ἐνὰ νὰ σηκώει στοὺς ὦμοις του, ὅπως στὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ μυθολογία ποὺ νὰ λέγεται Ἄλκωνας, ὁ ὁποῖος σήκωσε στὶς πλάτες του, ὀλόκληρη τὴ γῆ. Προσοχή! Ἄη! Σῆμα καταπενέ! Ὁ ἐφηψυχασμὸς ὄλων μας καὶ ἡ ἀδιαφορία εἶναι ἐθνικὴ προδοσία. Ἀγωνισιο τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως!» (Α΄ Τιμ. δο Κεφ. σιχ. 2). Πρέπει νὰ δημιοιουργήσουμε ἕνα «Πνευματικὸ ἀρματολόγι» - γιὰ νὰ σώσουμε τὰ ἱερά καὶ τὰ οἷα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ἀγέραστῆς δασκάλας μας, ποὺ λέγεται Ὁρθοδοξία!

Ποι τὸν διὰ τῶν πρσβεπιῶν τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα Ἐφραῖμ. Πρόκειται, συνεχῶς, γιὰ ἕνα πόνυμα χαριτωμένο καὶ εὐλογημένο, ὠφέλιμο καὶ διδακτικὸ, ἀπλό, ἀλλὰ βαθύτατα θεολογικὸ. Κατανοητὸ σὺν λαϊκὸ ἱστορήμα. Ταυτόχρονα ὄμως ἐπιστημονικὸ, ἱστορικὸ δοκιμιο, ποὺ πραγματεύεται τίς Ἀληθείες τῆς ζωῆς, μέσα ἀπὸ τὸ θαυμαστὸ πρῖσμα καὶ τὴν πνευματικὴ διδασχὰ ἐνὸς θεοππίτη Ἀγίου μοναχοῦ, ποὺ βίωσε τὴ Χάρη τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν καθημερινότητα τῆς ἐνθεσης βιωτῆς του!». Ὁ συγγραφεὰς «ἀξιοποιώντας τὸ "ῥοθεν ἔλαντο", ἀλλὰ καὶ τὴν προσωπικὴ ἐμπειρία ποὺ εἶχε ἀπὸ τίς συναντήσεις του μὲ τὸ Γέροντα καὶ τὴ μακροχρόνια γνωριμία μαζί του, κατορθώνων νὰ μᾶς ὀδηγῆ σὲ δρόμοις συναρπαστικῶς "πράξις καὶ θεωρίας", ἐνὸς πνευματικοῦ ἀνδρὸς καὶ σύγχρονου Ὁσίου».

Ὁ συγγραφεὰς κ. Κρουσταλάκης μίλησε γιὰ τὸ βίο τοῦ Γέροντα, τὴν οἰκονομεία του, τὰ χαρίσματά του, τίς ἐπιστολές του, τὴν παιδαγωγικὴν ὁ. Ἐρόντας, καταγενομένον ἀπὸ τὸ Ἀμπελοχώρι (Ἀμπελοσάλασι) Ἐθῶν, υἱὸς τοῦ Ἰωάννη, μετέπειτα μοναχοῦ Ἰῶβ καὶ τῆς Βικτωρίας, μετέπειτα μοναχῆς Μαρίας ἐκάρη μοναχὸς τὸ 1934 λαμβάνοντας τὸ ὄνομα Λογγίνος καὶ μεγαλόσχημος τὸ 1935 λαμβάνοντας τὸ ὄνομα Ἐφραίμ, ἐνῶ τὸ 1936 ἔγινε ἱερομόναχος. Κοιμήθηκε δε σὲ ἠλικία 86 ἐτῶν στὶς 14(π.ν.)/27(ν.η.) Φεβρουαρίου 1998. Ὁ γέροντας **Ἐφραίμ**, ποὺ «μαθητεύσε» κοντὰ στὸ Γέροντα Ἰωσήφ τὸν Ἡουαχτήρ, ἦταν μιὰ λεπτὴ ψυχὴ μὲ πολλὰ χαρίσματα: «ἡ Χάρις ὀράται», ἔλεγε καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὴ διακονοῖσε πλήθος ψυχῶν. «Μὲ τὴν ὑπακοή, τὴν ἄσκησι καὶ τὴν ἠσυχία, μὲ ἄφωνα δάκρυα, μὲ καθανγιμέντες τίς αἰσθήσεις, μὲ γαλήνιο νοῦ καὶ καθαρὰ τὴν καρδία ἐλάμβανε Χάρη καὶ γνώσεως φωτισμο». Τέλος, ἡ **συμβουλευτικὴ** τοῦ γέροντα, ὡς ἐκφραση μιᾶς βαθύτερης πνευματικῆς αἰσθησης, μιὰς ἐμπειρικῆς βιωματικῆς κατάστασης, ἡ ὁποία γίνεται ὀρατικὴ καὶ μέσα ἀπὸ πλῆθος ἐπιστολῶν ποὺ ἀπέστειλε σὲ πνευματικὰ τοῦ παιδία, μικροῦς καὶ μεγάλους, διακρινεται κατὰ τὸ συγγραφεὰ στὰ ἀκόλουθα «κεφάλαια»: (α) θεολογία καὶ παιδαγωγικὴ τῆς ἐρήμου, (β) συμβουλευτικὴ τοῦ πνευματικοῦ πατέρα, (γ) παιδαγωγικὴ τῆς οἰκονένας, (δ) τὸ χρέος μας ἀπέναντι στοὺς κκοικουμενούς, (ε) τὴν παιδαγωγικὴ τῶν θλίψεων καὶ τῶν δοκιμασιῶν, (στ) τὴν παιδαγωγικὴ τῆς ὑπακοῆς καὶ τέλος (ζ) τὴν παιδαγωγικὴ τῆς προσευχῆς.

Κλείνοντας, τοὺς παρευρισκόμενους στὴν ἐκδήλωσι χαίρεισθε ὁ **Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίος** εὐχόμενος «νὰ καρποφορήσῃ ἡ ὀμιλία» τοῦ κ. Κρουσταλάκη.

Τὴν 2αν Μαρτίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμη τῆς Ἁγίας Εὐθαλίας.

Τριῶδιον, Ἐστικὸν καὶ Ἅγιον

Τοῦ πρσβυτέρου π. Ἀθανασίου Μηνᾶ

Βλέπετε, προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε, προτρέπει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐπισημαίνει ἐπίσης καὶ ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας: «Ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας». (Β΄ Κορ., στ΄ 2) καὶ «Μακάριος ἄνθρω, ὅς ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβηκεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς». (Ψαλμ.λθ΄, στ.5)

Ὁ Ἅγιος Παῖσιος γράφει καὶ προτρέπει νὰ ἐνεργοποιήσουμε τὸ ὀρθόδοξο φιλότιμο, ὡστε νὰ πετύχομε τὸν σκοπὸ καὶ ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Ἀσκητὴς ὑποδεικνύων τὸν τρόπο ποὺ ὀδηγῆ στὸ στόχο. Λέει: «Λοιπὸν τὴν ἀρχὴ τῆς κατὰ Θεὸν ὠφέλειάς σου, παιδί μου, ὀφείλεις νὰ τὴν κάνεις ἀπὸ αὐτὸ τὸ σημεῖο: πρέπει νὰ μελετᾷς καὶ νὰ συλλογιέσαι ἀκατάπαυστα χωρὶς ποτὲ νὰ ἐσχθᾷς ὄλες τίς οἰκονομίες (τίς διευθετήσεις καὶ τοὺς μυστηριώδεις τρόπους τῆς θείας βουλῆς) καὶ τίς εὐεργεσίες ποῦ σοῦ ἔκανε κ’ ἐξάκολουθεῖς νὰ σοὺ κάνει ὁ Θεὸς γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς σου· ὅχι τυλιγμένους ἀπὸ τὴ λήθη ποὺ προκαλεῖ ἡ κακία ἢ ἐξαιτίας τῆς ραθυμίας νὰ ἐσχθᾷς τίς πολλές καὶ μεγάλες πρὸς ἐσένα εὐεργεσίες Του, καὶ ἐστὶ νὰ περνᾷς τὸν ὑπόλοιπο καιρὸ σου χωρὶς ὠφέλιμα ἔργα καὶ χωρὶς εὐχαριστία. Ἐπειδὴ οἱ ἀκατάπαυστες αὐτὲς ἐνθυμήσεις τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ, κεντοῦν σὰν τὸ σουβλὴ τὴν καρδιά καὶ τὴν παραινούν σὲ ἐξομολόγησι καὶ δοξολογία, σὲ ταπεινώσι, σὲ εὐχαριστία, μὲ συντριβὴ ψυχῆς σὲ κάθε ἀγαθὴ ἀπασχόλησι, σὲ προθυμία, γιὰ νὰ ἀναποδώσι τίς εὐεργεσίες πρὸς τὸν Θεὸ μὲ τρόπους καὶ ἡθῆ ἀγαθὰ καὶ μὲ ὄλη τὴν ἀρετὴ, ποὺ εἶναι σύμφωνη μὲ τὸ θέλημα Του· καὶ τὴν κάνων νὰ μελετᾷ πάντοτε τὸν προφητικὸ λόγον: «Τὸ θὰ ἀναποδώσω στὸν Κύριο γιὰ ὅλα, μὲ ὅσα μ’ ἔχει εὐεργετήσει.» (Φιλοκαλία, σελ.164).

Ἵσως ἀντιλέξομεν τινεῖς, ὅτι πολλοὶ οἱ ἀντικειμένον. Πληθὸς οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Του ποὺ ζητοῦν «νὰ θανατώσουν τὸν δίκαιο καὶ νὰ ἀφανίσουν τὸ μνημόσυνο Του ἐπὶ τῆς γῆς». (Σοφία Σολομώντος, τὸ β΄ ἀνάγνωσμα στὸ μνηαῖο, ἀπὸ τὴν ἐσπερινὴ ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου) Ὅντως σατανικίνητο, ἀλαζόνες καὶ γόντες, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι, ἐνίστε ἰσχυροὶ κατὰ κόσμον, προσπαθοῦν νὰ μπεδέξωμεν, μπεδεμένοι ὄντες, τὴν μοναδικὴ ἀλήθεια ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἥτοι τὴν ὀρθόδοξον διδασκαλίαν καὶ πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων, ἀναμνησκόντας τὴν μὲ βορροβόλιθ σκουπίδια, σαρκικὴ δυσωχία καὶ κτηνώδη ἡθονή. Χρησιμοποιοῦν μετὰ μανίας ὅλα τὰ μέσα, ἀκόμα κ’ αὐτὴν τὴν σχολικὴν ἐκπαίδευσι, ὡστε εἰ δυνατόν νὰ χτυπήσουν τίς ψυχῆς, τίς καρδίες τῶν ἑλληνοπαθῶν ἢ καὶ τῶν ὀρθόδοξων γονέων, τὴν καὶ ὄχι Ἐκκλησία, τὴν αὐλημένη ἀπὸ τὸν Θεὸ ὀρθόδοξον οἰκονέεια.

Ὁ τελικός τους στόχος; Μά εἶναι σαφής. Ὁ ἀφανισμὸς τῆς ὀρθόδοξης ἑλληνικῆς πατρίδος μας. Ἐν τούτοις, ἄς πληροφορηθοῦν οἱ πάντες ὅτι ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρχουν τίμιου Ἑλληnes σὲ ὄλες τίς τᾶξεις τῶν ἀνθρώπων, σὲ ὄλους τοὺς κλάδους τῶν ἐρεσιῶν. Εἶναι αὐτοὶ οἱ ἐργάτες τοῦ Πνεύματος ποὺ, μὲ τὴν Ἄκτιστον Χάριν τοῦ Σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀντιστέκονται μὲ ὄλα τὰ ὑγιῆ καὶ νόμιμα μέσα, κυρίως ὄμως μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν μετάνοια πρὸς τὴν Ὑπεράγια Θεοτόκο, τὴν ὑπέρμαχο Στρατηγὸν τοῦ γένους τῶν ὀρθόδοξων Ἑλλήνων. Ὡς ἐγνημο, γνωρίζουν ἐκ πείρας τὸν λόγο τοῦ Παρακλητοῦ ποὺ λέει: «εἶδον τὸν ἀσέβη ὑπερυψωμένον καὶ ἐπιάρμομον ἐν τᾶς κέδροις τοῦ Λιβάνου· καὶ παρήλατο, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐξεζήτησα αὐτόν, καὶ οὐκ εὐρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ». (Ψαλμ. λστ΄, στ.35-36)

Ἀλήθεια, ποὺ νὰ βρίσκοντα ὄλοι ἐκείνοι οἱ ἐχθροὶ τοῦ Θεανθρώπου Μεσοσία Ἰησοῦ στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων; Ἀνήκουν στὴ λήθη καὶ στὸ ἀνάθεμα τῆς Ἱστορίας. Ἀκόμητος μάρτυρας τῆς ἀληθείης αὐτῆς ὁ Πανάγιος Ἱάφος τοῦ Ἀναστάσιου Χριστοῦ, ποὺ κατὰ ὀμολογία καὶ τὸν ἐπιστημόνων! εἶναι ζωντανὸς καὶ «...τοιμαζόμενος ὑπὲρ πάσαν μάχηραν διστομον καὶ δικινωμένους ἄχρι μετώπου ψυχῆς τῆς καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν...»², καὶ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ. Τὸ σημεῖο τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπόδειξι τραντάτη ὅτι τὰ σχεῖτα τῶν ὑβριστῶν τοῦ Θεανδρικοῦ προσώπου τοῦ Μεσοσίου θὰ ἀποδεχθοῦν καὶ πάλι κατὰέλαστα.

Τόνιζε μὲ νόημα ὁ ἅγιος Παῖσιος: «Νὰ ἔρρες πόσες φορές τῆλιξε ὁ διάβολος τῆ γῆ μὲ τὴν οὐρὰ του, γιὰ νὰ τὴν καταστρέψει... Δέν τὸν ἀφίνει ὁ Θεός...τοῦ χαλεπὰ τὰ σχέδια». Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον συμββαίνει καὶ σήμερα ὅπως καὶ χθες, καθὼς καὶ αἴριο. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἰησοῦ θὰ ἀποτύχουν. «Τὸ ἐσφαγμένον Ἄρνιον ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἴνα νικήσῃ». (Ἀποκ. Ἰωάννου).

Ἐν τούτοις, σὺ ὀρθόδοξε ἀδελφέ ἡ Χριστῶ: «φύλασσε ἀκάκיא καὶ δεῖ εὐθύτητα, εἰ ὅστιν ἐγκατάλειμα ἀνθρώπυ εἰρηκῶ» οἱ δεῖ παράνομον ἐξολοθρευθῆναι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ἐγκαταλείματα τῶν ἀσέ

Σεβ. Αιτώλιας: «Εΐναι ντροπή γιά τὸ Μεσολόγγι νὰ κἀνή καρναβάλι»

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου καὶ Ἑπικοινωνίας τῆς Τερῆς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ἐξεδόθη τὴν 13ην Φεβρουαρίου ἐ.ε. τὸ ἀκόλουθον Δελτίον Τύπου:

«Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, **Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμάς**, παρέστη χτές Κυριακῇ 12.2.2017 στὴν συνάντησιν τῆς Σχολῆς Γυνέων τὸν Μεσολόγγι, ὅπου μίλησε ὁ διακεκριμένος ἐπιτίμησιμος τῆς Ιατρικῆς κ. **Παναγιώτης Δημακόπουλος**, ὁμότιμος Καθηγητῆς Ἀναισθησιολογικῆς τῆς Ιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Μορφές ἁγίων στὸ σύγχρονο χειρουργικὸ τραπέζι».

Ὁ Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τὸν κ. Δημακόο γιὰ τὴν παρουσία του καὶ τὴν τόσο σημαντικὴ ὁμιλία του, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πραγματικὴ ὁμολογία πίστεως «σε καιροῦς ποὺ ὁ Χριστὸς πολεμεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους τελείως ἡμιμαθεῖς ποὺ ἔχουν παντελὴ ἄγνοια στὰ θέματα τῆς πίστεως καὶ δυστυχῶς ἐπηρεάζουν κάποιους Χριστιανοὺς». «Δὲν εἶναι ἀπλὸ πρᾶγμα» εἶπε ὁ Σεβασμιώτατος, «ένας καθηγητῆς νὰ καταθέτῃ τέτοιες μαρτυρίες καὶ νὰ μιλᾷ γιά θάματα ποὺ συμβαίνουν μέσα στὰ χειρουργεῖα, γεγονότα ποὺ δέχονται πῶς οἱ ἅγιοι εἶναι κοντὰ μας, εἶναι μαζὶ μας καὶ μὰς βοηθοῦν».

Στὸ τέλος τῆς συναντήσεως, ὁ **Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Κοσμάς** ἀναφέρθηκε στὴν προσοχὴ ποὺ χρειάζεται καὶ ἔχει ὁ πιστὸς Χριστιανὸς στὴν καθημερινὴ τοῦ ζωῆ, ἰδιαίτερως μέσα στὴν περίοδο τοῦ Τριωδίου ποὺ διανύουμε, ἀντιδρώντας στὶς συνηθειὲς τῶν ἡμερῶν ποὺ θέλουν ὅλους συμμετοχὰς στὶς κατὰ τόπους **καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις**.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀναφερόμενος στὴν ἔδρα τῆς Μητροπόλεως στὸ Μεσολόγγι, ἀλλὰ καὶ γενικότερα, προέβη στὴν ἐξῆς δήλωσιν:

Πλήττονται αἱ ἀθῶαι ψυχαὶ τῶν μαθητῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

θων... με στόχο τὴν παροχὴ ὑποστήριξης...σὲ μαθητὲς...ἐκπαιδευτικὸς καὶ γονεῖς».

2.«Τὰ θέματα ποὺ διαμορφώνουν στάσεις... εἶναι χρήσιμα νὰ γίνονται ἀντικείμενα μιάς ὁσο το δυνατόν πιὸ ὀλισθητῆς προσέγγισις καὶ μίας βιωματικῆς ἐπεξεργασίας ...καθὼς δὲν ἐπιδιώκεται μόνον ἡ ἀποκτήσιμ πληροφορίων ἢ γνώσεων ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλλαγὴ ἀντιλήψεων καὶ συμπεριφορῶν. Οἱ βιωματικὲς προσεγγίσεις ...επιτρέπουν στὴ συνέχεια τὴν ἀναστοχαστικὴ διαδικασία...».

Προκλητικὸς εἶναι ὁ ἐπί μέρους τίτλος περὶ ἐμφύλων ταυτοτήτων

“Αποδομῶντας τὰ ἐμφυλα στερεότυπα”.

Τὴν ἀκριβῆ σημαίνει κατ’ ἀρχὴν ἡ λέξη ἐμφυλο; Στὴν προκειμένη περίπτωση πῶς συνδυάζεται; Κανεὶς δὲν ξέρει.

Οἱ θύθεντες τοῦ προγράμματος στὴν πραγματικότητα θέλουν νὰ περάσουν στὰ παιδιὰ μὰς μέσα ἀπὸ τὴν κάθε ἐξεταζόμενη ὑποκατηγορία τὰ ἐξῆς: μέσα ἀπὸ τὸ θέμα “διατροφή καὶ ποιότητα ζωῆς”, τὴν **λατρεία στῆ φύσιν καὶ τὴν ταύτισή τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ σῆμα**. Μιὰ ζεκάθαρα ἢ ἐγκύκλιος γιὰ ὀλισθητὴ προσέγγισι, ποὺ δὲν σημαίνει καθολικὴ, ὁσιαρικὴ, ἀλλὰ ὅτι τὰ πάντα εἶναι θεὸς καὶ ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶναι κομμάτι μιάς παγκόσμιας δύναμης ποὺ διαχέεται μέσα στὸ σῆμα καὶ ἀπὸ κεῖ ἀντλεῖ δυνάμεις. **Πρόκειται δηλ. γιὰ εἰδωλοποίηση τῆς φύσεως καὶ ἀποκρισμοῦ**. Μέσα ἀπὸ τὸ θέμα “πρόληψιν ἐθισμού καὶ ἐξαρτήσεων” θέλουν νὰ περάσουν τὴν εἰσοδὸ στὰ σχολεῖα συγκεκριμένων ἀτόμων μὲ ἀμφίβολο ἀξία γνώσεως ψυχολογίας ποὺ πολλὰς φορὲς αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ άτομα ἔχουν ἐμφανίῃ προβλήματα καὶ κόμητες ποὺ χρήζουν θεραπευαί. Καὶ μέσα ἀπὸ τὸ θέμα “ἀποδομῆσι τῶν ἐμφύλων στερεοτύπων” θέλουν νὰ περάσουν τὴν **ἀμφιβολία τοῦ κάθε μαθητῆ γιὰ τὸ φύλο του**, καὶ τὴν **ἀμαρτωλὴ διαστροφή τῆς ὁμοφυλοφιλίας ὡς φυσιολογικῆς ἐπιλογῆς**, γεγονός τὸ ὁποῖο προσβάλλει βίανασα κάθε ἀνθρώπο. Φαίνεται μᾶλλον σύμφωνα μὲ τὴν ἐγκύκλιον τῆς ὁμοφιλίας καὶ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς λανθασμένα καὶ τυχαίως δημιουργεῖς ἕνα ἄντρα καὶ μία γυναίκα. Ἐνοεῖται πῶς ὁ Χριστιανὸς ἀγαπᾷ τὸν ἀνθρώπο ὁμοφυλοφιλοῦ ὡς κατ’ εἰκόνα Θεοῦ, ἀλλὰ πολεμᾷ τὴν ἀμαρτία τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ὅπως κάνει ὁ γίαντρός ποῦ ἀγαπᾷ τὸν ἀσθενῆ, ὅχι τὴν ἀσθένεια. Καὶ βέβαια πουθενὰ λόγος γιὰ Θεοῦ. Ἀποτελεῖ ταμποῦ.

Ἀριστερὰ καὶ Ὁρθοδοξία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τότητα σύμπτωσης ἢ συμβιβασμοῦ. Ἡ Ὁρθοδοξία, ἄλλωστε, εἶχε διαδομασιεὶ ἀνάλογο ρόλο καὶ στὴν περίοδον τῆς Βενετοκρατίας. Αὐτὴ ἦταν ποὺ διαφωροποιεῖσε οὐσιαστικά, ὅπως καὶ στὸ τουρκοκρατούμενο μέρος τοῦ Γένους, τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ἀπὸ τὸ φραγκικὸ - βενετσιάνικο στοιχεῖο, συνιστώντας τὴν κατ’ ἐξοχὴν ἀνταπλοιστικὴ δύναμις τοῦ ἐπτανήσιακοῦ λαοῦ. Καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἄγνοοῦσαν οἱ Ριζοσπάστες Ἠγέτες. Πόσο μᾶλλον ποὺ μέσα ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία ἐκφραζόταν καὶ τὸ δικὸ τους φρόνημα, τὴν περισσότερῶν τουλάχιστον.

Παρὰ τὸν διαπιστωμένον ἐπιηρεασμὸ τους ἀπὸ δυτικὲς πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς ιδέες οἱ Ριζοσπάστες Ἠγέτες ἔμειναν σχεδόν στὸ σύνολο τους, ὅσον ἀφορᾷ στὸ θέμα τῆς θρησκευτικῆς τοποθέτησής τους, «ἀνατολικοῦ» κατὰ τὸν ἐπιφανῆ ριζοσπάστη Ἠλία Ζερβὸ ἰακωβίτου. Καὶ σ’ αὐτὸ συνέβαλε ὅχι ἀπλὰ μία ὁποιαδήποτε πολιτικὴ σκοπιμότητα, ἀλλὰ καὶ ἡ προσωπικὴ τους ἐμπειρία.

Ὅπως δὲ ἐλέχθη, παρὰ τὶς ζένες ἐπιρροεὲς λόγῳ τῶν σπουδῶν τους σὲ δυτικὰ περιβάλλοντα, δὲν ἀντέγραψαν τὰ εὐρωπαϊκὰ δεδομένα, γιὰ νὰ ὑποδωλοθῶν σ’ αὐτὰ, ὅπως συμβαίνει σήμερα, ἀλλὰ δημιούργησαν ἕνα καθαρὰ ἑλληνικὸ Κίνημα ἀρχῶν, κινούμενον στὶς ἐνδοελληνικὲς προϋποθέσεις. Ὁ ἐμπλουτισμὸς τῆς πολιτικῆς τους θεωρίας ἀπὸ τὶς δυτικὲς πολιτικὲς θεωρίεες καὶ ἐμπειρίεες, ἀκολουθοῦσε σὲ μεγάλῳ βαθμῷ τὸ πλατωνικὸ στὴν Ἐπινοοῖα: «Ὅ,τι περ Ἐλληνες βαρβάρων παραλάβωσι κάλλιον τοῦτο εἶς τέλος ἐξεργάζονται»: Οἱ Ἐλληνες ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων παραλαμβάνομε ζένα στοιχεῖα, ἀλλὰ πάντα ὁμοουσία πρὸς τὴν ταυτότητα μας, τὰ ἐνδομυθώμενε διὲ σ’ αὐτὴν, καθιστώντας τὰ μετὴ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας καλύτερα καὶ τελειότερα, ἢς στοιχεῖα τοῦ μεγάλου πολιτισμοῦ μὰς.

Ἄλλωστε, ζώντας οἱ Ριζοσπάστες Ἠγέτες στὴν ἐπτανήσιακὴν πραγματικότητα, γνώριζαν καλὰ τὸν δυτικὸ Χριστιανισμὸ καὶ τὴ δυτικὴ κοινωνία στὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ τους πράξι. Γιατὶ, ὅπως παλαιότερα ὁ Παπισμὸς, ἔτσι καὶ ὁ Προτεσταντισμὸς τῆς «Προστασίας» καὶ τῶν ἐνούσοιμένων ἀπὸ αὐτὴν προτεσταντικῶν Μισιοναρίων, ὑποστύλωναν στὰ Ἐπτῆνησα τὴν ζένη κυριαρχία, συντηρώντας τὸ κοινωνικὸ κλίμα, ποὺ ἐπιτέρευε τὴν διατήρησιν, πέρα ἀπὸ ὅλα ἄλλα, μιάς προνομιοῦχοις ἐπτανήσιακῆς τάξεως, ποὺ ἐκφραζόταν πολιτικὰ ὡς φιλενωτισμὸς καὶ ξενοφιλία. Ἐξάρτησι ἀπὸ τοὺς «Δανειστέες» μὰς καὶ αὐτοπαράδοσις στίς ἐντολέες τους, δὲ λέγαμε σήμερα. Γι’ αὐτὸ καὶ ἡ λαϊκὴ ἀντίδρασι δὲν εἶχε στόχο μόνον τοὺς Ἴερούς, ἀλλὰ καὶ τὴν γενόδοιλη «καρναρίλλα», ὅπως λέγονταν, τὸ ἀρχοντοῦλο.

Ἡ φιλορθοδοξία ὁμῶς τῶν Ριζοσπαστῶν, πέρα ἀπὸ τὶς ὁποιοδήποτε ἄλλες προϋποθέσεις τῆς, εἶχε καὶ ἕνα ἰσχυρότατο στήριγμα: τὴν στάση τοῦ

«Ἐπείσε στὴν ἀντίληψή μου, μέσω ἀνακοινώσεων σὲ ἰστοσελῖδα, ὅτι ἡ ἱερὰ Πόλις τοῦ Μεσολογίου ἐτοιμάει τὰ γνωστὰ καρναβάλια. Δὲν ξέρω ποιοὺς τὰ ὀργανώνει, ἀλλὰ ἐξὸς κάποι πολυπόλῳ ἄσχημα καὶ βρώμικα. Κάποια ΜΑΣΚΕ PARTY καὶ ἄλλες βροδύνει ἐκδηλώσεις!

»*Δὲν εἶναι ἀπλὰ πράγματα αὐτὰ ἀγαπητοί. Μὴ εἰπάζεται τὸ Μεσολόγγι ὅτι κάνει καρναβάλι. Εἶναι ντροπὴ γιὰ τὸ Μεσολόγγι νὰ κάνει καρναβάλι. Εἶναι ντροπὴ, δὲν εἶναι αὐτὰ ἐπιαινος. Δὲν εἶναι ἀξία θαυμασοῦ ἢ τῆς τέτοιεες ἐκδηλώσεις.*

»*Ἐξὸς καλῶ, ἀγαπητοί, νὰ φυλάξουμε τὰ παιδιὰ μὰς. Ἄς κάνουμε μία σταυροφορία. Ἄς τὸ ποῦμε παντοῦ. Τί θὰ πεῖ ΜΑΣΚΕ PARTY καὶ ΠΙΖΖΑΜΑ PARTY καὶ ἄλλα εἶδη καρναβάλι, στὸ Μεσολόγγι! Καταλαβαίνουμε τί γίνεται μέσα σ’ αὐτέες τὶς καρναβαλικὲς συνάγειες, κατὰ τῆς βραδυνῆς καὶ μεταμεσονυχτιεῶς ὡρὲς ποὺ διοργανώνονται; Ἄν γυμνῶριζε, ποῦ δὲν μπορεῖτε νὰ ξέρετε, τί κάνουμε ἐμεῖς οἱ πνευματικοὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ PARTY, δὲν θὰ εἶχατε ἡσυχία! Δὲν θὰ ἔμειναν τότε ἡσυχιοὶ οἱ γονεῖς στὸ σπίτι τους!*

»*Παρακαλῶ ἄς κάνουμε ἀγῶνα. Ἄς τὸ ποῦμε παντοῦ. Ὅλοι μὰς νὰ διακηρύξουμε τὴν ἀλήθεια, ὡστε νὰ σταματήσουν αὐτέσ οἱ ἄλλιες καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις. Εἶναι φθορὰ μεγάλη. Θὰ ὀργισθεῖ ὁ Θεός. Ποῦ πάμε τελικὰ; Πιραμε πολὺ τὸν κατήφορο...*

»*Παρακαλῶ βοηθήστε! Κάντε ὃ,τι μπορεῖ ὁ καθένας. Τουλᾶχιστον ὅπου γυνωρίετὸ ὁ καθένας, ὅπου ἐμπνέρεζε, ἄς μιλήσετε γιὰ τὴν ἀλήθεια. Διαφυλάξτε τὰ παιδιὰ σας. Μὴ αφήνετε νὰ ἐπισκεφθῶν τεῖνοι εἰδους ἐκδηλώσεις!».*

Ἐπιπλέον πρέπει νὰ ἐπισημανθεῖ ὅτι

1) ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος εἶναι ὑποχρεωτικὴ, καὶ ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ὠραρίου, γενονός ἀντιδημοκρατικὸ, ἀντιπαιδαγωγικὸ καὶ ἀντισυνταγματικὸ καὶ χωρὶς ἐγκρίσι γονέων, καὶ μάλιστα σὲ ἕνα “ἀνοιχτὸ σχολεῖο” ὅπως θέλουν νὰ τὸ λένε.

2) οἱ πιθανοὶ ὀμιλητέες ποῦ θὰ κληθοῦν εἶναι συγκεκριμένοι, στρατευμένοι στὴν διασπορὰ ἰδεῶν τῆς Νέας Ἐποχῆς, ποὺ ἀνήκουν σὲ καθορισμένον κατὰ-λογο τοῦ ΙΕΠ.

Ἀντιλαμβάνεται δηλ. κανεὶς ὅχι μόνον τὴν ἀποδιγράψωσιν τοῦ συγχροτημένου ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθητῶν γιὰ πέντε συνεχόμενες ἡμέρες, ὅχι μόνον εἰ ἐνοχλοῦνται καὶ διαμαρτυρῶνται γιὰ τὸν δωιρο προβλεπτόμενο μηνιαῖο ἐκκλησιασμοῦ, ἐνῷ γιὰ αὐτὸ τὸ πρόγραμμα δίχως λόγια διαθεθῶν μία ὀλόκληρη ἐβδομάδα - κατὰ τὰ ἴδια εἶναι καὶ ἀντρατιστέες - ἀλλὰ πρωτίστως **διαστρέψων νοοτροπία καὶ συνειδησίεες ἀθῶων ψυχῶν**.

Ἐπειδὴ λοιπὸν “δὲν πᾶει ἄλλο” μεταφέρω τὸν πόθο καὶ τὸν καμὸ καὶ ἄλλων συναδέλφων καὶ γονέων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ὑποστηρίξι Σας καὶ ἡ ἐνημέρωσι τοῦ ποιμνίου καὶ δὴ τοῦ Ἵγυμνησίου Παιδείας γιὰ τὸ **δόδιο, ὕπουλο, ἀντήχηστο πνεῦμα τῆς Νέας Ἐποχῆς** ποὺ περνᾷ μέσα ἀπὸ τέτοιεες δὴθεν ευεργετικὲς δραστηριότητες.

Δὲν ξέρω ἂν θὰ ἦταν σκόπιμες κάποιες συγκεκριμένες διαμαρτυρίεες κατὸπὶν δικῆς σας παρατρονείας, ἀφοῦ πρώτα θὰ ἔχει ἐνημερωθεῖ τὸ ποιμνιο γιὰ τὸν λόγο τῆς συγκεκριμένης κινήσεως.

Εἶμαστε ὄπολοιγο ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γιὰ τοὺς μαθητέες ποῦ ὁ Θεὸς καὶ οἱ γονεῖς μὰς ἐμπιστεύθηκαν.

Δὲν πρέπει νὰ ἀντιδράσουμε παράλληλα μὲ προεσχῆ καὶ νησιεῖα;

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν Σας **Πρωτ. Βασίλειος Κοκολάκης** ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Χολαργοῦ καὶ καθηγητῆς ΠΕ01 Θεολόγος

Κοινοποιεῖται:

Ἵγυπουργὸ Παιδείας κ. Κω/ν/νο Γαβρόγλου, 1ο Γυμνάσιο Ἁγίας Παρασκευῆς.

ὀρθοδόξου Κλήρου ἀπέναντι στὸν ἐνωτικὸ μὲ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνα καὶ τὴν ἴδια τὴν ἰδεολογία τῶν Ριζοσπαστισμῶν. Ἴδιαίτερα ὁ λεγόμενος κατώτερος Κλήρος, φτωχὸς καὶ ὀλιγογράμματος στὴν πλειονοψηφία του, ταυτιζᾶταν ψυχικὰ καὶ ἰδεολογικὰ μὲ τὸν λαὸ, συντελώντας στὴν διατήρησιν καὶ ἰσχυροποίηση τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος. Παρὰ τὴν αὐστηρὰ πολιτικοκρατικὴ ἀντιβρωσιμὴ τῶν σχέσεων τῆς Ἐπτανήσιακῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν Πολιτεία καὶ τὸν ἄπολυτο, κατὰ συνέπεια, ἐλεγχὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ καθεστῶς, ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ τοῦ ἐπτανήσιακοῦ Κλήρου δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἀδιαφορήσῃ μπροστὰ στίς θυσίεες καὶ τὰ παθήματα τοῦ λαοῦ. Γι’ αὐτὸ σὲ κάθε ἐξέγερσιν καὶ διαμαρτυρία πρωτοστατοῦσαν οἱ Κληρικοί, δεμένοι μὲ τὸν ὑπόλοιπο λαὸ στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα. Καὶ αὐτὸ σ’ ὄλη τὴ διάρκεια τῆς Ἀγγλοκρατίας. Ἀκόμη καὶ οἱ Μητροπολίτες καὶ Ἐπίσκοποι, παρὰ τὸν ἀσφυκτικὸ ἐλεγχὸ τους ἀπὸ τὴν Ἐξουσία, ὅπως φάνηκε σὲ συγκεκριμένεες στιγμῆς, συμμερίζονταν τὴν στάση τοῦ λοιποῦ Κλήρου καὶ τὴν ἀντίδραση τοῦ λαικοῦ ὠμίματος πρὸς τοὺς Κρατοῦτες. Ἴενοῦς καὶ Ἐλληνες.

ὀρθοδόξου Κλήρου ἀπέναντι στὸν ἐνωτικὸ μὲ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνα καὶ τὴν ἴδια τὴν ἰδεολογία τῶν Ριζοσπαστισμῶν. Ἴδιαίτερα ὁ λεγόμενος κατώτερος Κλήρος, φτωχὸς καὶ ὀλιγογράμματος στὴν πλειονοψηφία του, ταυτιζᾶταν ψυχικὰ καὶ ἰδεολογικὰ μὲ τὸν λαὸ, συντελώντας στὴν διατήρησιν καὶ ἰσχυροποίηση τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος. Παρὰ τὴν αὐστηρὰ πολιτικοκρατικὴ ἀντιβρωσιμὴ τῶν σχέσεων τῆς Ἐπτανήσιακῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν Πολιτεία καὶ τὸν ἄπολυτο, κατὰ συνέπεια, ἐλεγχὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ καθεστῶς, ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ τοῦ ἐπτανήσιακοῦ Κλήρου δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἀδιαφορήσῃ μπροστὰ στίς θυσίεες καὶ τὰ παθήματα τοῦ λαοῦ. Γι’ αὐτὸ σὲ κάθε ἐξέγερσιν καὶ διαμαρτυρία πρωτοστατοῦσαν οἱ Κληρικοί, δεμένοι μὲ τὸν ὑπόλοιπο λαὸ στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα. Καὶ αὐτὸ σ’ ὄλη τὴ διάρκεια τῆς Ἀγγλοκρατίας. Ἀκόμη καὶ οἱ Μητροπολίτες καὶ Ἐπίσκοποι, παρὰ τὸν ἀσφυκτικὸ ἐλεγχὸ τους ἀπὸ τὴν Ἐξουσία, ὅπως φάνηκε σὲ συγκεκριμένεες στιγμῆς, συμμερίζονταν τὴν στάση τοῦ λοιποῦ Κλήρου καὶ τὴν ἀντίδραση τοῦ λαικοῦ ὠμίματος πρὸς τοὺς Κρατοῦτες. Ἴενοῦς καὶ Ἐλληνες.

Ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Κλήρου καὶ ἡ συμμετοχὴ του στὸ ριζοσπαστικὸ Κίνημα βρῖσκε τὴν καλύτερη ἐπιβεβαίωσιν του ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Προστασία. Στὴν ἄλλοιλογραφία λ.χ. τοῦ Ἀρμιοστῆ WARD, τὸ 1850, ἔτσιθ θριαμβοῦ καὶ εἰσοδῶν τῶν Ριζοσπαστῶν στὴν Ἴονια Βουλῆ, βρῖσκομε πολλὴ ἐνδιαφέροῦσε - ἐμπιστευτικὲς καὶ ἀπόρητες - ἀναφορῆς γιὰ τὴν δράσι τῶν Κληρικῶν στὸ πλευρὸ τῶν Ριζοσπαστῶν. Ἐτσι στίς 18 Ἀπριλίου 1850 ὁ WARD πληροφορεῖ τὸν Ἵγυπουργὸ του Λόρδο GREY γιὰ «καταχρήσεις» τοῦ Κλήρου στίς βουλευτικὲς ἐκλογέες γιὰ τὴν Ὀ΄ Βουλῆ. Κληρικοὶ - γράφει - διάβαζαν ἐμπροστικὰ κείμενα στῆ Ὀ. Λειτουργία τῆς κηρύγμα, ἐπηρεάζονταν τὸν λαὸ ὑπὲρ τῶν Ριζοσπαστῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς ιδέας. Ἐτσι ἡ Γερουσία ἀναγκάσθηκε νὰ ἐπέμβει, ζητώντας ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Κεφαλληνίας Στυριδίωνα (Κοντομυχαλο, 1843 - 1873) νὰ συγκρατήσι τοὺς κληρικούς του.

Ὁ WARD θὰ ἀποδώσει τὴν θριαμβικτικὴν ἐπιτυχία τῶν Ριζοσπαστῶν στίς ἐκλογέες στὸ σύνδεσμο Κλήρου καὶ Λαοῦ, ἐπιβεβαιώνοντας ἐπι τὴν ἐνότητά τῆς βάσης τοῦ ἐπτανήσιακοῦ στοιχείου στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς Προστασίας καὶ γενικὰ τῆς Ἴενοκρατίας.

Ὁ Μιλῆσμη γιὰ ἐπτανήσιακὸ «παράδειγμα». Εἶθε αὐτὸ τὸ παράδειγμα νὰ ἐμπνεῖται καὶ σήμερα τὸν λαὸ καὶ τοὺς Ἠγέτες μὰς. Ἄλλ’ αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο, ἂν δὲ σῶματι στὴν ψυχὴ Λαοῦ καὶ Ἠγεσίας τὸ ἴδιο φρόνημα καὶ ἡ ἴδια ἀγάθη πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ὁρθοδοξία.

1. Μιράντα Παξιμαδοπούλου - Σταυρινού. Οἱ ἐξεγέρσεις τῆς Κεφαλληνίας κατὰ τὰ ἔτη 1848 καὶ 1849, Ἀθῆνα 1980, σ.28.

Ἡ Ἑλλάς ἐνώπιον τῆς ἱστορικῆς εὐθύνης τῆς...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἄρθρο ἀπεχθάνεται τὸ ψεῦδος ποὺ καταστρέφει τὸν ἀνθρώπο. Ἡ Ἴστορία ὡς ἐργαλεῖο εἶναι ἕνα δημιουργημὸ ποὺ ἀπλόα ἀνθρώπο ποὺ καταναρῆσαι γεγονότα κάθε ἐπιχοῆς. Ὅλα τὰ ἐπιτεύγματα τῶν ἀνθρώπων ἀφείλονται εἰς τὴν ἀπλήθεια τῆς σκέψης. Ποῦ αὐτὸ σημαίνει ὅτι καὶ εἰς τὴν Πολιτικὴ ὁ ἀπλὸς πολίτης διὰ τῆς ψήφου του ἐκλέγει πολιτικούς καὶ κόμματα, γιὰ νὰ κυβερνήσουν τὴν χώρα του. Ὅμως ἡ ἄσκηση τῆς ψήφου δὲν ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν πολίτη νὰ ἔχει ἐξειδικευμένεες γνώσεις, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀπὸ τοὺς πολιτικούς καὶ τὰ κόμματα. Ἡ εὐθύνη ὁμῶς τῆς σωστής διακυβερνήσεως μιάς χώρας ἀνταποκτεῖ εἰς τὶς πράξεις αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται. Ποῦ μετ’ ἀπλὰ λόγια σημαίνει ὅτι ἡ ἄσκηση τῆς πολιτικῆς, τῆς σωστής καὶ χρηστῆς διακυβερνήσεως εἶναι ἀποκλειστικὴ εὐθύνη τῶν Πολιτικῶν καὶ τῶν Κομμάτων ποὺ οφείλουν νὰ διαχειρίζονται τὰ κοινὰ καὶ τὶς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους μὲ φειδῶ καὶ εὐσυνείδησι. Εἰς τὴν χώρα μὰς, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε χώρα τοῦ κόσμου, ὁ πολίτης μπορεῖ νὰ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς κυβερνωτάς τὰ πάντα. Ἀλλὰ αὐτὸ ὁμῶς δὲν σημαίνει σὲ καμία περιπτώσις ὅτι οἱ Πολιτικοὶ καὶ οἱ Κυβερνήτες πρέπει νὰ ἐνδίδουν σὲ παράλογες ἀπαιτήσεις τῶν ψηφοφόρων καὶ διὰ τῆς υποχωρησῶς τους νὰ ἐκθέτουν τὴν χώρα σὲ κινδύνους, σὲ ἐκβιασμούς καὶ ἐθνικῆς ταπεινώσεως.

Ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ γιὰ τὴν σημερινὴ κατάνια τῆς Πατρίδος μὰς εὐθύνονται οἱ ἀνόητες πολιτικὲς ἡγεσίεες καὶ ὅλα τὰ κόμματα, οἱ ὁποῖεες ἀπὸ τὸ 1981 κατασπατάλησαν 1.1 τρισεκατομμύρια εὐρώ, τὰ ὁποῖα ἔαν ἔχταν ἐπενδύθει νὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, θὰ εἶχαν ἕνα πολλαπλασιαστικὸ ὄφελος τῆς τάξεως τῶν 15 τρις εὐρώ καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ ἦταν ἀπὸ τὶς ἰσχυρότερες οἰκονομίες τοῦ πλανῆτῆ. Αὐτὰ πρὸς γνώσι ἐκείνων τῶν ἐνδογενῶν καὶ ἐξωγενῶν ἐθνικοτόνων, οἱ ὁποῖοι τῶρα κατηγοροῦν, τιμωροῦν καὶ ταπεινώνουν μὲ τὰ πολλαπλὰ καὶ ἐπαχθῆ Μνημόνια τοὺς Ἑλληνες καὶ τὴν Πατρίδα μὰς.

Ἡ Ἴστορία ἔχει συνέχεια. Ὁ γνωστός σὲ ὅλους μὰς Πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Γιούνκερ σὲ μία δημόσια δήλωσι τὸ 2015 παραδόχηκε ὅτι: «τὰ Ὅργανα τῶν Βρυξελλῶν καὶ οἱ κύριοι συντελεστῆς ποὺ διαμορφώνουν τὴν πορεία τῆς Ε.Ε. γνώριζαν γιὰ τὸ τεραστίο πάρτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι οἱ Βρυξέλλες δὲν ἐπενέβησαν γιὰ νὰ τὸ σταματήσουν, δημιουργώντας ἡδὴ τότε τοὺς σωτήριους Μηχανισμοὺς καὶ ἀναχαίτισις τῆς κατακρίλας, διότι 2 ἡμέρες ἐπιφελοῦντο ἀπὸ τὴν ἐκτροχιαστικὴν οἰκονομικὴν κατάσταση εἰς τὴν Ἑλλάδα!». Ἀφίνοντας εἶσι ὑπονοούμενα γιὰ τὸ Βερολίνο καὶ τὸ Παρίσι, ὅτι ἡ κατασπατάλησι τῶν κοινοτικῶν κονδυλίων, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπέρογκος δανεισμός, δημόσιος καὶ ἰδιωτικῶς, ἐν τέλει κατέληγε κυρίως εἰς τὶς τσέπες τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας! Γιὰ νὰ εἶμαστε εἰλικρινεῖς καὶ εἰς τὶς τσέτες πολιτικῶν παραγόντων τοῦ πολιτικοῦ συστήματος ἐξουσίας τῆς Χώρας μὰς, ἐκπρόσωπος τοῦ ὁποῖου εἶχε καὶ τὴν αὐθάθεια νὰ δηλώσει ἀνευθέρβιαστα **«μαζὶ τὰ φάγαμε!»**, καὶ ὁ ὁποῖος κυκλοφορεῖ ἀκόμη ἀτιμωρητός, ἐλευθερός καὶ περιφερέται καὶ εἰς τὰ διάφορα Κανάλια.

Ἄς μὴ γελιόμαστε. Ἡ πολυσυζητημένη «Δημοκρατία» εἰς τὴν Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει(Ε.Ε.) κατέστῃ ἕννοια κενοῦ περιεχομένου καὶ δὲν ἐκφράζει δυστυχῶς τὸ πνεῦμα καὶ τὶς ιδέες τῶν Ὅραματιστῶν Robert Schumann, Jean Monet, Alcide de Gasperi, Konrad Adenauer, Winston Churchill γιὰ μία Εὐρώπην τῶν Λ

Σχέσεις Έκκλησίας και Πολιτείας

Ο Μέγας Φώτιος άπευθυνόμενος με έπιτολή του προς τον Μιχαήλ, τον βασιλέα των Βουλγάρων σχετικά με το ποιά είναι το έργο του άρχοντα μεταξύ των πολλών αναφέρει: «Πρέπει οι άρετες να έδραίνωννται μαζί με την πίστη και οι σοβαροί άνθρωποι να καταριζέται και με τά θού. Καθόνον ή όρθότητα των δογματών προβάλλει την κοσμιότητα της πολιτείας, ενώ ή καθαρότητα των πράξεων διακρύπτει την θεϊκότητα της πίστεως, από τά όποια τό καθένα χωρίς τό άλλο συνήθως ξεπέφτει». Δηλαδή, σύμφωνα με τον Μ. Φώτιο, ή κοσμιότητα της πολιτείας, δηλαδή ή **οσωτή πορεία της, εξαρτάται από την όρθή πίστη, από τό σωστό δόγμα που θά πρέπει να χαρακτηρίζη τον άρχοντα.** Ο σπουδαίος αυτός λόγος του Μεγάλου Φωτίου είναι όδοδείκτης τόσο για τό πώς πρέπει να πορεύεται κάθε άνθρωπος στην προσωπική του ζωή όσο και κάθε όργανωμένης κοινότητας ή σύνολο ανθρώπων. Έτσι στην εποχή μας, όπου **όχι μόνον δέν υπάρχει σωστή πίστη, αλλά και οι άρχοντες της Πολιτείας πολεμούν την πίστη,** ή πορεία της κοινωνίας όδηγείται από τό κακό στο χειρότερο.

Βασική αίτια της κατά κρημόνων πορείας της Πατριδος μας είναι αναμύβιθολα οι άρχες και οι αντίληψεις του Εύρωπαϊκού Διαφωτισμού, τίς όποιες έχουν ενστερνισθή οι κυβερνήτες μας και δυστυχώς αυτές έχουν διαποισει και την καθημερινότητα του άπλου ανθρώπου. Ίδεως οι όποιες έχουν ως στόχο μία άθεη έξμυρνονιωνμή, φιλελεύθερη κοινωνία. Έτσι άνά τακτά χρονικά διαστήματα, μέσα από διάφορα ζητήματα, όπως των ταυτοτήτων, του πολιτικού γάμου, της καύσης των νεκρών κ.λπ. έρχεται στο προσκήνιο τό πρόβλημα των σχέσεων μεταξύ Έκκλησίας και Πολιτείας.

Όπως και στίς ήμέρες μας με τό ζήτημα του μαθημάτων των Θρησκευτικών αλλά και της αναθεώρησης του Συντάγματος. Αφορμή για τούς προβληματισμούς αυτούς υπήρξε ή ήμερίδα που πραγματοποιήθηκε πριν δύο μήνες στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, με θέμα «Σχέσεις Έκκλησίας-Πολιτείας και Συνταγματική Αναθεώρηση», στην όποία πήραν μέρος οι Συνταγματολόγοι Καθηγητές και ύπουργοί **Ευάγγελος Βενιζέλος, Μιχάλης Σταθόπουλος, Νίκος Αλιβιζάτος και Ιωάννης Κονιδάρις.** Άνθρωποι οι όποιοι έχουν διαδραματίσει και συνεχίζουν να διαδραματίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στίς σχέσεις Έκκλησίας και Πολιτείας, ως ύπουργοί με θεσμοθέτηση νόμων, αλλά και πολιτικοί και αθηγητές με παραγωγή κειμένων, και την γενικότερη προοπτική τους που στόχο έχει την περιθωριοποίηση και τον εξοβελισμό της Έκκλησίας από την καθημερινότητα του Έλληνα πολίτη. Άνθρωποι εκθιρικοί προς την Έκκλησία και προς τό πρόσωπο του Κυρίου, κάτι τό όποιο καταφέρνει και στην ήμερίδα με τον ειρωνικό και σκωπτικό τρόπο με τον όποιον μιλούσαν. Όπως ό κ. Σταθόπουλος, ό όποιος αναφερόμενος στο άρθρο 3 του Συντάγματος, τό όποιο τονίζει ή Όρθόδοξη Έκκλησία έχει ως κεφαλή την Κύριο ήμών Ιησού Χριστόν είπε με ειρωνεία, «δηλαδή τό Σύνταγμα άπαγορεύει στίους Έλληνες πολίτες νά μή είναι χριστιανοί όρθόδοξοι».

Χαρακτηριστικό και των τεσσάρων όμιλητών είναι ότι δέν αναφέρθηκαν σε χωρι-

σμό της Έκκλησίας από την Πολιτεία, αλλά για όριοθέτηση των ρόλων, «ότιό ό όρος χωρισμός είναι ένας όρος άρνητική φορτισμένος» είπε χαρακτηριστικά ό κ. Σταθόπουλος «άλλά για μία αναδιάρθρωση των σχέσεων, ένα σύστημα διακριτών ρόλων και άρμοδιοτήτων, ώστε να μη έπεμβαίνή ό ένας σε θέματα άρμοδιοτήτων του άλλου. Ή διάκριση άρμοδιοτήτων άφορά την Έκκλησία και την Πολιτεία και όχι την κοινωνία» τόνισε ό κ. ύπουργος. «Διότι ό πολίτης μπορεί να άσκη έλεύθερα τίς θρησκευτικές του πεποιθήσεις, άφού αυτό προστατεύεται και από τό Σύνταγμα. Οι έπεμβάσεις της Έκκλησίας», είπε ό κ. ύπουργός, «υπάρχουν στην πράξη, με άποτέλεσμα την άναμείξη των άρμοδιοτήτων». Καί ανέφερε ως παράδειγμα τό θέμα της όνοματοδοσίας του παιδιού, όπου ό νόμος όρίζει ότι γίνεται στο Άιθαίριο μετά την γέννηση του και όχι μετά την βάπτιση, όπως θέλει ή Έκκλησία. Ή σχετικά με τό μάρτυρα των Θρησκευτικών, «όπου τό περιεχόμενό του και οι ώρες διδασκαλίας του καθορίζονται από την Πολιτεία, μετά από διάλογο με την Έκκλησία. Ή τελική όμως άπόφαση είναι πάντα άρμοδιότητα της Πολιτείας» τόνισε ό κ. καθηγητής. Άρα γίνεται καταφανές ότι ή Πολιτεία δέν άποσκοπεί μόνον στο νά έχει τον πρώτο ρόλο, αλλά και στο νά επιβληθή, ως υπέρτατη άρχή, στην ζωή του πολίτη και να όδηγήση την Έκκλησία σταδιακά στο περιθώριο.

Επίσης, αυτό που τονίσθηκε από τούς όμιλητές είναι ότι, παρατηρώντας σε ένα

βάθος χρόνου σαράντα έτών, δηλαδή από τό 1975, όταν έγινε ή τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος, πολλά ζητήματα, παρά τίς αντιδράσεις της Έκκλησίας έχουν λυθή. Και μάλιστα, όπως τόνισε ό κ. Αλιβιζάτος, **«αυτό όφείλεται στίς διεθνείς πιέσεις που δέχεται ή Ελλάδα, αλλά και στίς δικαστικές αποφάσεις του Στρασβούργου».** Έτσι ή Πολιτεία θεοπιζει νόμους, όπως ή άποτέφρωση των νεκρών, ή ή κατάργηση της φυλάκισης των αντιρρησιών συνειδήσεως και των μαρτύρων του Ιεχωβά, ή ή άναγνώριση νέων θρησκειών, ή ή διαγραφή του θρησκευόμενος από τίς ταυτότητες, ή ή χρήση του όρου θρησκευτική ύδτερότερη για τό Κράτος, παρά την άντισυνταγματικότητα τους. Ή άκόμα και ή άνάληψη από τούς βουλευτές των καθηκόντων τους με πολιτικό όρκο και όχι θρησκευτικό, όπως ρητά όρίζει τό Σύνταγμα. Έτσι τόνισε ό κ. καθηγητής, «παρατηρούμε την έπίλυση πολλών ζητημάτων, στό όποια αντίδρα ή Έκκλησία, χωρίς νά έχει γίνει ό χωρισμός Έκκλησίας και Πολιτείας, δηλαδή νά παραμείνη ή Έκκλησία νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου». Καί τελειώνοντας άναρωτήθηκε ό κ. Άλιβιζάτος, **«είναι άνάγκη νά υπάξη ό χωρισμός, όταν έπιλύονται τά προβλήματα προς όφελος της Πολιτείας»;** Ό δέ κ. Βενιζέλος ήταν σαφής λέγοντας ότι, «άποσκοπούμε σε μία άποκαρτικοποίηση της θρησκείας αλλά και στην άφαίρεση των θρησκευτικών χαρακτηριστικών της Πολιτείας».

Άκόμα, οι όμιλητές αναφέρθηκαν στην

προμετωπίδα του Συντάγματος, στο προοίμιο, τό όποιο αναφέρει, «Είς τό όνομα της Όμοουσίου και Άδιδάρετου Τριάδος» και στό άρθρο 3, 13, τά όποια άπτονται των σχέσεων Έκκλησίας και Πολιτείας. Ό κ. Κονιδάρις τόνισε σχετικά με τό προοίμιο ότι ή έπίκληση αυτή «δέν έχει νομική σημασία, αλλά ότι πρόκειται για ζήτημα ιστορικής μνήμης» και για αυτό θά μπορούσε νά απαλειφθή. Τήν στιγμή μάλιστα, όταν «μερίδα ιεραρχών έχει την αντίληψη ότι όλες οι διατάξεις του Συντάγματος θά πρέπει να συμμορφώνονται με τό πνεύμα της προμετωπίδος». Επίσης, σχολίασε ότι τό άρθρο 3, επειδή καλύπτει τίς σχέσεις της Έκκλησίας της Έλλάδος με τό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και την Πολιτεία, θά μπορούσε νά διατηρηθή, όμως μετά από βελτιώσεις και τροποποιήσεις. Για δέν τον όρο «έπικρατούσα θρησκεία» τόνισαν ότι δέν θά πρέπει νά προσοδίκη προνομιακό χαρακτήρα στην Όρθόδοξη Έκκλησία, αλλά διαπιστωτική άξία. **Ο κ. Κονιδάρις ανέφερε ότι «δέν είναι μόνο έπικρατούσα αλλά και συγκυβερνώσα, άφού οι έπιθυμίες της»** τόνισε «μεσω δικών της ανθρώπων έχουν άπρως κοππη διάδο προς νομοθέτηση στην Βουλή, οι όποιοι μάλιστα κατέχουν θέσεις σε όλες τίς κυβερνήσεις». Καί όλοκληρώσε λέγοντας ότι τό άρθρο 3 σωστό θά ήταν νά ένωματωθή στο άρθρο 13. Ένώ ό κ. Σταθόπουλος τόνισε ότι τό άρθρο 3 θά πρέπει νά απαλειφθή τελείως. Στόν όμιλο του ό κ. Βενιζέλος σημείωσε ότι ένωματώσανος τό άρθρο 3 στο 13 έπιτυγχάνεται και ή ύπο-

βάθμισή του, την στιγμή μάλιστα που τό άρθρο 3 κάποτε ήταν 1. Παρατηρούμε, δηλαδή, μία συστηματική ύποβάθμιση άκόμα και των άρθρων του Συντάγματος, τά όποια αναφέρονται στην Έκκλησία από μέρους της Πολιτείας. Τέλος, σχετικά με την μισθοδοσία των ιερέων ανέφανεραν ότι αυτή θά πρέπει νά άποσυνδεθή από ιστορικά δικαιώματα, άπαλογορήσεις και άποζημιώσεις και ότι είναι ύποχρέωση της Πολιτείας ή έπίλυση του, μία έπίλυση ή όποια θά άπεται των κληρικών όλων των θρησκειών. Για δέ τό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως ανέφανεραν ότι τούς άπασχολεί μόνον ως διεθνής οντότητα και όχι ως Έκκλησία και ιδιαίτερα τό διεθνές status του.

Όλοκληρώνοντας την παρουσίαση των προτάσεων που συζητήθηκαν στην ήμερίδα, θά θέλαμε νά μεταφέρουμε τον προβληματισμό του κ. Βενιζέλου στο έρώτημα, γιατί ή Έκκλησία νά είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και νά μή είναι ιδιωτικού δικαίου, «Φανταστείται», είπε, «νά είναι ή Έκκλησία νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου λόγω του μεγέθους του, με ακτιβισμό, έπικαλούμενο την θρησκευτική έλευθερία νά παρεμβαίνει πολιτικά, κοινωνικά, νά διεκδική, νά έχει άποψη για όλα, νά όργανώσει λατρευτικές εκδηλώσεις, διαδηλώσεις, νά εκδιδή εφημερίδα, νά έχει τηλεοπτικό σταθμό, τηλεόραση, νά έχει προμηθειές πολιτικές, νά παίζη στο χρηματιστήριο. Σκεφθείτε πώς θά εξελιχθή ή κατάσταση». Νομίζουμε ότι ό σχολιασμός είναι περιττός. Δυστυχώς μόνον οι χριστιανοί δέν τό φαντάζονται.

Γ.Κ.Τ

Ποιος θά σταματήσει τον Κ. Γιαγκάλογλου;

Άποκλειστικά πληροφοροφία του Ο.Τ. αναφέρουν ότι ό κ. Στ. Γιαγκάλογλου έχει σχηματίσει ένα δάδαα δια την συγγραφή των νέων βιβλίων των θρησκευτικών, οι όποια έργάζονται πυρρετώδως. Έπομένως ό διάλογος Έκκλησίας - Πολιτείας είναι προσχηματικός και δέν πρόκειται νά υπάξη αξιολόγησης του νέου προγράμματος παρά μόνον έπιβολή αυτού δια των νέων έγχειριδίων, όταν αυτά έτοιμασθούν. Προς τό παρόν θά δοθούν φακέλοι αντί βιβλίων εις τούς μαθητές! Ώς έπληροφωρήθημεν από την εφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» της 14ης Φεβρουαρίου 2017:

«Πρσσω όλοταχώς βάζει τό ύπουργείο Παιδείας για τίς αλλαγές στο περιεχόμενο των βιβλίων των θρησκευτικών, την ώρα που άπουσιάζει ό αντίλογος από την πλευρά της Έκκλησίας. Έκκλησιαστικοί -και όχι μόνο- κύκλοι έπισημαίνουν δηκτικά ότι θά είναι άργά για... δάκρυα, όταν πλέον θά έχουν ύποληφθεί οι μεταρρυθμίσεις, και ότι ή Ιεραρχία της Ιερής Συνόδου θά έστρεψη ήδη νά έχει αντίδρασει σύσσωμη.

Υπέρ του «χωρισμού» ό Σεβ. Ν. Ίωνίας;

Εισήγησαν έπραγματοποίησαν ό Σεβ. Ν. Ίωνίας εις τό σεμινάριο Κανονικού Δικαίου της Βιθλιοθήκης της Γ. Αρχ. Αθηνών με θέμα: «Σχέσεις Έκκλησίας και Πολιτείας». Ή εισήγησης ήταν πολλούς μία επαναλήψη των όσων ήδη ό Μακαριώτατος είχαν αναφέρει εις την όλομέλεια στην Ιεραρχία των παρελθόντων Οκτώβριον. Ώστόσο ή εισήγησης του Σεβασμιωτάτου καταλήγει εις δολιά σημεία. Προτείνει δημοψήφισμα; Θεωρεί δεδωμένον ή συμφωνεί εις τον άπόλυτον χωρισμόν Έκκλησίας - Πολιτείας; Δέν πιστεύει ότι οι ρόλοι ως διακριτοί είναι ίκανοποιητικοί; Παραδέχεται τό τέλος της εισήγησης του, ως έδημοσιευθή εις την Ιστοσελίδα της Γ. Μ. Ν. Ίωνίας της 8ης Φεβρουαρίου 2017:

«Τό σπέρμα του χωρισμού Κράτους και Έκκλησίας υπήρξε από τά πρώτα χρόνια διαμόρφωσης του συστήματος της νόμου κρατούσης Πολιτείας... Ίστορικά ανακρίβεις αλλά και προκαταλήψεις έντένιους και πρόβλημα παρά τό όδηγούν σε μία κοινώς άποδεχόμενη λύση, όπως θά μπορούσε αυτή νά

Ο κ. Θ. Τάσιος και ή Γ. Μ. Κορίνθου

Περίπου πρό διμήνιο ή Γ. Μ. Κορίνθου είχε προγραμματίσει έπίσημους όμιλους στο Όμ. Καθηγητή του ΕΜΠ κ. Θεοδοσίου Τάσιου. Έν τώ μεταξύ έλαβε δημοσιότητα ή σχέση του κ. Καθηγητού με την μασονία με άποτέλεσμα ή Γ. Μ. Κορίνθου νά άκυρωσε πρό της όμιλίου αυτήν. Τό έρώτημα που άπέμεινε άναπάντητον είναι: εις περίπτωσης που δέν ένινοτε αυτή ή γνωστοποίησης, θά παρέμενε καλεσμένος της Γ. Μ. Μητροπόλεως; Είτε ήτο έπιλογή του Σεβ. Κορίνθου είτε συνενράττου του, γνωρίζει κανείς εις την Έπισκοπήν τας άπόψεις του;

Κρατικός τηλεοπτικός διάλογος μετέδωσε συνέντευξιν του κ. Τάσιου πρό ήμερών, κατά την όποια έδήλωσαν ότι τό θρησκευτικό είναι σημαντικό δι' εκείνους που πιστεύουν και άφανερα ύπονοούν ότι έμμεθα πιθανώς προίτια βιολογικής εξέλιξης. Άκόμη περισσότερο ένδιαφέρον ήτο ό θαυμασμός του προς εκείνους τούς άρχαίους φιλοσόφους, οι όποιοι έχουν «πνευματικοποιήσει» τό θεόν, καθότι «δέν είναι

Τό Τάμα του Έθνους θύμα των πολιτικών

Τό τάμα γίνεται στην καταγωγή και ξεχνιέται στην ήμερία, είτε κάποτε ένας Άγγλος στοχαστής. Ή περίπτωση όμως του περιήφμου «Τάματος του Έθνους» έχει περάσει εδώ και χρόνια πολλές καταλήψεις, αλλά πού έπικίνδυνους και έπιδωδους ήταν οι...ήμερες. Αυτές οι ήμερες πού πείζαν στίς Αθήνας τό πηγάδι την ήρη ύποχρέωση...

Χθές τό «Τάμα του Έθνους» ήρθε ξανά στο προσκήνιο με άφορμή τίς κόντρες των άναξίων πολιτικώνώντων.

Από τό μία ό Κυριακής της Μπάλντεμπεργκ, ό όποιος έβραλε τάξη», στίους 16 βουλευτές της ΝΔ και εκείνοι πειθίγναι όργανα άπέσυραν τίς ύπογραφές τους από την έρώτηση για την εκπλήρωση του «Τάματος του Έθνους περί άναγέννησης Ιερού Ναού του Σωτήρος Χριστού στην Αθήνα».

Από την άλλη ό ...προσευκτικός Σταύρος Θεοδωράκης πού ειρωνεύτηκε ξεροντάς για πολλοστή φορά χολή ήμπος και τσιμπήσει κανένα ψηφολάκι, γιατί πλέον τά μετράει ένα-ένα, μιάς και ό κόσμος έβγαλε την τσιμπία από τό μάτια για τό πολιτικό ποίον του.

Και από κοντά οι δήθεν ύπερασπιστές της Όρθοδοξίας Χρυσουίτες πού βρήκαν πεδίον δόξης λαμπρόν νά «κατακεραυνώσουν» κυβερνήσεις και άντιπολιτευόμενους συσχετίζοντας τό θέμα με τό Ισλαμικό τέμνος. Όλα αυτά τά έχουν με ξαναδεύ... Τά ρετάλια Δεξιάς και Αριστεράς για αυτό ζούν... Τό έχουν κάνει...τάμα να τασκώ-

εφαρμόζταν μέσα από τά πκάια του συστήματος του άπόλυτου χωρισμού της Έκκλησίας από την Πολιτεία. Ούσιαστικά, στην κοινωνία του σύγχρονου Έλληνισμού και τίς γενικής Όρθόδοξης Έλληνικής συνείδηση τον πρώτο λόγο έχει ή έμπειρικά διαμορφωμένη κατάσταση στίς σχέσεις και ή άποδοτικότητα αυτής μέσα στο κοινωνικό και πολιτικό τοπίο. Ό συνταγματικός νομοθέτης με πυξίδα τίς σκέψεις αυτές θά μπορούσε νά προχωρήσει σε μία μελλοντική αναθεώρηση των σχέσεων Κράτους και Έκκλησίας, ή όποια δέν μπορεί νά πάψει να θεωρεί την Όρθόδοξη Έκκλησία έπίσημη Έκκλησία του Κράτους, αλλά θά μπορούσε νά της άφαιρέσει κάθε δημόσια έξουσία με τό πρόσχημα της ιδεολογικής ύδτερότερητας του Κράτους. Σύμφωνα όμως με τό ισχύον Σύνταγμα, άν τελικά κάποιος θά άφασσει για τίς διατήρηση ή όχι της προνομιακής θέσης της Όρθόδοξης Έκκλησίας στην έλληνική κοινωνία, αυτός είναι ό όλος (άρ. 1 και 110 Σ.), από τό όποιο πηγάζουν και ύπέρ του όποίου άσκούνται όλες οι έξουσίες και στο χώρο της Όρθόδοξης Έκκλησίας...».

δυνατόν νά ένδιωφέρει τον Θεόν εάν ποναίει τό πόδι σου». Ίσχυρισθ έπίσης ότι είναι άλαζονικοί νά θέτουμε τό έρώτημα περι του σκοπού της ζωής, όταν ήδη την στιγμήν που τίθεται, μαύρια τρύπια καταβροχθίζουν όλοκληρα πανηλικία συστήματα εις τό σύμπαν, και δια τούτο δέν πρέπει νά θέτουμε καν τό έρώτημα!

Από τά ψήφισμα που έξεβέσαμεν πρόδηλον καθίσταται ότι αι άπόψεις του είναι αντίθετες προς την διδασκαλία της Έκκλησίας, ή όποια πιστεύει εις «Χριστόν Ιησούν και τούτον έσταυρωμένον»! Ερωτώμεν: άκόμη και άν δέν έχοπέτρω με την μασονία, ό Σεβ. Κορίνθου θά προσεκάλει αυτόν; Άν δέν ήσαν ένσημωμένοι εις την Γ. Μητροπώλην δια τό πιστεύω του ανθρώπου αυτού, διαπί τό εκάλεσαν; Άδυνατούμεν νά πιστεύσουμε ότι ό Σεβ. Κορίνθου έδωσαν έγκρισιν δια κάποιον χωρίς νά γνωρίζη ό ίδιος - ή συνενράττης του- τί προεβόη. Έπομένως εκλήθη, ενώ ήσαν γνωστοί αι θέσεις του!

ναι με κάθε άφορμή. Τό θέμα είναι όμως τί πράττει ή έπίσημη Έκκλησία.

Ή ίδια Έκκλησία πού την Παρασκευή, 8 Ιουνίου 2012, στην τότε Συνεδρία της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου υπό την Προεδρία του Μακαριώτατου Αρχιεπισκόπου κ. Μάνου Χατζηγιάννη

κ.λπ., άποφασίσε σκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερμανίου άποφασίσε τά έξής για τό «Τάμα του Έθνους»:

«Κατόπιν ύποβληθέντων εν τώ Σωτήρι Χριστό, μάλιστα εις εκπλήρωση του Τάματος του Έθνους, με χρονικό όρίζοντα άποπερατώσεως του έργου τό έτος 2021, δηλαδή διακόσια χρόνια μετά την έθνική παλιγγενεσία».

Και από κοινού οι όρθόδοξες Έκκλησίες (Αλβανίας στα Τίρανα, Σερβίας στο Βελιγράδι, Ρουμανίας στο Βουκουρεστί, Ρωσίας στή Μόσχα, Γεωργίας στην Τυφλίδα κ.λπ.), κατά την παρελθούσα δεκαετία και έν

μέσω δυσμενεστάτων οικονομικών και κοινωνικών προϋποθέσεων και όρων, έχουν άνευρεί ή υπό την μορφή τάματος περικαλλές Καθεδρικούς Ναούς με έντυπώσεως οικοδομικές έγκαταστάσεις, Πνευματικά Κέντρα, Λοπτερίων, γραφεία ρωιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.λπ., άποφασίσε την άναγέρση μεγάλου Συνεδρίου Πνευματικού Κέντρου Βυζαντινής Παραδόσεως, με μεγα-

λοπτερίων Καθεδρικό Ναό, άφιρμένο εν τώ Σωτήρι Χριστό, μάλιστα εις εκπλήρωση του Τάματος του Έθνους, με χρονικό όρίζοντα άποπερατώσεως του έργου τό έτος 2021, δηλαδή διακόσια χρόνια μετά την έθνική παλιγγενεσία... Καί από κοινού οι όρθόδοξες Έκκλησίες (Αλβανίας στα Τίρανα, Σερβίας στο Βελιγράδι, Ρουμανίας στο Βουκουρεστί, Ρωσίας στή Μόσχα, Γεωργίας στην Τυφλίδα κ.λπ.), κατά την παρελθούσα δεκαετία και έν

τότε και για ένα περίπου χρόνο τό θέμα διατηρήθηκε ζεστό.... Τέλη Μαρτίου του 2013 μάλιστα είχε πραγματοποιηθεί και μία μεγάλη εκδήλωση στο γήπεδο του Σπύρτηνγκ παρουσία

και άρκετών Μητροπολιτών, όπως των Μεσογαίας, Γόρτυνος, Αίτωλίας. Ήταν τότε που ό Μητροπολίτης Μεσογαίας Νικόλαος έλεγε πως «άν του Ευαγγελισμού τό 2015 μπεί ό θεμελιώ λίθος τότε μπορεί πραγματικά τό σηματοδοτικό έτος 2020, σε πέντε χρόνια, νά έχει όλοκληρωθεί τό έργο»

Μετά όμως ήρθε ή «κρίση» και όλα τά σκίασε ή φοβέρα και τά πλάκωσε ή σκλαβία.... Καί ή έπίσημη Έκκλησία έκλεισε στα συρτάρια της και διπλοκλείδωσε τό «Τάμα του Έθνους».

Για την ιστορία άξιζει νά αναφέρουμε πως τό ζεύγος των Ιωάννου και Αικατερίνης Αναγνωστοπούλου προσέφερε μεγάλο οικόπεδο και σεβαστό ποσό χρημάτων για την εκπλήρωση του άποκαθέντους ως «τάμα του Έθνους», για την άναγέρση του μεγαλοπρεπούς Ιερού Ναού του Σωτήρος Χριστού, όπως τό όραματίστηκε ό θρυλικός Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και άλλοι πολλοί ήρωες, έγγυητές μιάς ύποσχέσεως που πεί πίσω στο χρόνο μέχρι την Δ' Έθνοσύνελευση στο Άργος και τό ψηφίσμα αυτής ύπέγραψε και ό Ιωάννης Καποδίστριας...

Άλλά τώρα πεινόμε που καιρός για τάματα.... Για αυτό λέμε σε κάθε ευκαιρία πως ή κρίση μόνον οικονομική δέν είναι τελικά... Καί ό νοών νοείτω.... Πηγή: Ίστοσελίδα ΒΗΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 17.02.2017

«Τό Πατριαρχείο Μόσχας εξέφρασε την ικανοποίησή του για τό μέτρα που λαμβάνει ό Ντόναλντ Τράμπ για τίς εκτρώσεις. «Αυτές οι ένέργειες βοηθούν στην ένδυνάμωση των αξιών της οικογένειας και προς όφελος των ανθρώπων», δήλωσε ό εκπρόσωπος Τύπου της Ρωσικής Έκκλησίας, Βλαντιμίρ Λεγκόντιν που προσέθεσε: «Τό Πατριαρχείο ύποστηρίζει τίς θέσεις αυτές». Φυσικά ό Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος βρίσκεται σε εύθετα γραμμή με τον Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν και δέν είναι τυχαία ή στήριξη του Τράμπ και στο έπίπεδο της Όρθοδοξίας. Από τίς πρώτες κινήσεις του νέου Προέδρου των ΗΠΑ είναι νά σταματήσει ή χρηματοδότηση από την πλευρά του κράτους των εκτρώσεων, βάζοντας τέλος σε νομοσχέδιο της διακυβέρνησης

Ρωσικής Έκκλησίας, Βλαντιμίρ Λεγκόντιν που προσέθεσε: «Τό Πατριαρχείο ύποστηρίζει τίς θέσεις αυτές». Φυσικά ό Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος βρίσκεται σε εύθετα γραμμή με τον Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν και δέν είναι τυχαία ή στήριξη του Τράμπ και στο έπίπεδο της Όρθοδοξίας. Από τίς πρώτες κινήσεις του νέου Προέδρου των ΗΠΑ είναι νά σταματήσει ή χρηματοδότηση από την πλευρά του κράτους των εκτρώσεων, βάζοντας τέλος σε νομοσχέδιο της διακυβέρνησης

Ρωσικής Έκκλησίας, Βλαντιμίρ Λεγκόντιν που προσέθεσε: «Τό Πατριαρχείο ύποστηρίζει τίς θέσεις αυτές». Φυσικά ό Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος βρίσκεται σε εύθετα γραμμή με τον Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν και δέν είναι τυχαία ή στήριξη του Τράμπ και στο έπίπεδο της Όρθοδοξίας. Από τίς πρώτες κινήσεις του νέου Προέδρου των ΗΠΑ είναι νά σταματήσει ή χρηματοδότηση από την πλευρά του κράτους των εκτρώσεων, βάζοντας τέλος σε νομοσχέδιο της διακυβέρνησης

Ρωσικής Έκκλησίας, Βλαντιμίρ Λεγκόντιν που προσέθεσε: «Τό Πατριαρχείο ύποστηρίζει τίς θέσεις αυτές». Φυσικά ό Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος βρίσκεται σε εύθετα γραμμή με τον Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν και δέν είναι τυχαία ή στήριξη του Τράμπ και στο έπίπεδο της Όρθοδοξίας. Από τίς πρώτες κινήσεις του νέου Προέδρου των ΗΠΑ είναι νά σταματήσει ή χρηματοδότηση από την πλευρά του κράτους των εκτρώσεων, βάζοντας τέλος σε νομοσχέδιο της διακυβέρνησης

Ρωσικής Έκκλησίας, Βλαντιμίρ Λεγκόντιν που προσέθεσε: «Τό Πατριαρχείο ύποστηρίζει τίς θέσεις αυτές». Φυσικά ό Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος βρίσκεται σε εύθετα γραμμή με τον Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν και δέν είναι τυχαία ή στήριξη του Τράμπ και στο έπίπεδο της Όρθοδοξίας. Από τίς πρώτες κινήσεις του νέου Προέδρου των ΗΠΑ είναι νά σταματήσει ή χρηματοδότηση από την πλευρά του κράτους των εκτρώσεων, βάζοντας τέλος σε νομοσχέδιο της διακυβέρνησης

Ο Έπίσκ. Χριστουπόλεως έπιβεβαιώνει τον Ο.Τ.

Όμιλίαν έπραγματοποίησε κατά την τελευταία κοπή της Βασιλοπύλας της έν Αθήνας Άδελφοφίλων των Οφθαλμολόγων του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, «Παναγία ή Παμμακάριστος», ό Έπίσκοπος Χριστουπόλεως, Μπασιζών των όσων είπεν είναι και τά άκόλουθα, συμφώνως προς τό δελτάτιον τύπου της Άδελφότητος της 15ης Φεβρουαρίου 2017:

«Η ΑκΜΣ της Όρθοδοξου Έκκλησίας είναι γεγονός και πραγματικότητα. Παρά τίς ανατριχιαστικές κραυγές παρόντος και κακοήθους όρισμένων άδελφών μας, ή αρχή έγινε. Η όμορφία της Συνόδου δέν βρίσκεται πρωταρχικά στα κείμενα της. Η όμορφία της βρίσκεται εν αυτό τό ίδιο τό γεγονός της συγκλήσεως της. Ένδοχόμενες νά υπάξουν στο μέλλον παρεμβάσεις και αλλαγές, συμπληρώσεις ή και βελτιώσεις έπί των κειμένων, αλλά αυτές θά γίνουν από μία άλλη Αγία και Μεγάλη Σύνοδο, που θά ονομασθεί ΔΕΥΤΕΡΑ, διατί ή Πρώτη ήδη πραγματοποιήθηκε. Καί σ' αυτή την Δεύτερη ΑκΜΣ, νά είστε σίγουροι, θά έρθουν και οι Έκκλησίες που δέν ήρθαν, γιατί τό ξέρουν,

Τό Πατριαρχείο της Μόσχας στηρίζει τον Κ. Τράμπ κατά των εκτρώσεων

Άνησυχητικά είναι τά άποτελέσματα έρευνών σχετικά με τας εκτρώσεις εις την Έλλάδα και τό εξωτερικόν. Ώς έπληροφωρήθημεν από την εφημερίδα «ΝΕΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ» της 17ης Φεβρουαρίου 2017:

«Τό Πατριαρχείο Μόσχας εξέφρασε την ικανοποίησή του για τό μέτρα που λαμβάνει ό Ντόναλντ Τράμπ για τίς εκτρώσεις. «Αυτές οι ένέργειες βοηθούν στην ένδυνάμωση των αξιών της οικογένειας και προς όφελος των ανθρώπων», δήλωσε ό εκπρόσωπος Τύπου της Ρωσικής Έκκλησίας, Βλαντιμίρ Λεγκόντιν που προσέθεσε: «Τό Πατριαρχείο ύποστηρίζει τίς θέσεις αυτές». Φυσικά ό Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος βρίσκεται σε εύθετα γραμμή με τον Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν και δέν είναι τυχαία ή στήριξη του Τράμπ και στο έπίπεδο της Όρθοδοξίας. Από τίς πρώτες κινήσεις του νέου Προέδρου των ΗΠΑ είναι νά σταματήσει ή χρηματοδότηση από την πλευρά του κράτους των εκτρώσεων, βάζοντας τέλος σε νομοσχέδιο της διακυβέρνησης

Ο Άγγλικανός «Αρχιεπίσκοπος» ύπέρ των όμοφύλων γάμων!

Ό κ. Γε. Γουέλμπυ έχει καταλήξει την κοινή γνώμην με τας δηλώσεις του άλλοτε περί άμοφισθητήσεως της υπάρξεως του Θεού και άλλοτε ότι θά ήτο σύμφωνος οι υίοι του να έπιλέξουν σύντροφον ίδιου φύλου! Είς την πρόσφατον Σύνοδον των Άγγλικανών ύπεστήριξε την δεσμοδέτησιν γάμου δια τούς όμοφυλοφίλους, όμως ή πρότασις του κατεψηφίσθη. Συμφώνως προς την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» της 17ης Φεβρουαρίου 2017: «Την όποιοδηποτε συζήτηση για γάμους μεταξύ όμοφύλων άπέριμνη ή Σύνοδος της Άγγλικανικής Έκκλησίας, ξεκαθαρίζοντας πως ό θεσμός άποτελεί ένωση άνδρος και γυναίκας. Ή Σύνοδος άπόφραξε την ψηφοφορία άποφάσισαν κατά της έκβε-

καί κατά βάθος έλέγχονται, ότι δέν υπήρχαν λόγοι δογματικοί και θεολογικοί αλλά έθνοφυλετικοί και πολιτικοί, οι όποιοι εκκλησιολογικά και κανονικώς δέν δικαιολογούν την άπουσία τους. Η αρχή, λοιπόν, έγινε με τί χάρη του Θεού και την έπιμονή του Πατριάρχου, ως Πατριάρχου μας χρεώνεται θετικά από την ιστορία αυτή ή μεγάλη εκκλησιαστική και θεολογική έπιτυχία».

Άπό τά λεγόμενα του καθίσταται φανερόν άρ' ένός ότι εις τό Φανάρι έχουν άποδεχθή ότι αι άποφάσεις θά αλλαγούν από έτοιμένην Σύνοδον και άρ' έτέρου ότι όλοι πλέον «χρεώνων» προσωπικώς εις τον Πατριάρχην την κατάληξιν της Συνόδου... Πάντως ό Έπίσκοπος έπιβεβαίωσε ότι σχεδιάζεται νέα Σύνοδος, όστιαν πρώτος ό Ο.Τ. είχαν άποκαλύψει, και ότι πολιτικοί λόγοι έπέφεραν την Σύνοδον, θέσει που μόνον ό Ο.Τ. ύπεστήριξε και από τότε έπεβεβαίωθη από δηλώσεις πολλών Άρχιεπών.

Όμιλάνα από τό 2009... Τήν ίδια ώρα σκάρουν τά στοιχεία που ήρθαν στο φως της δημοσιότητας για τούς εφηβούς... φαίνεται πως περίπου οι μισές έφηβες ξεκινούν τί σεξουαλική τους ζωή πριν τά 17 έτη, ενώ υπάρχουν μέλετες που δείχνουν πως τό 73% των εφήβων 14 εως 16 έτών, είχαν μιάς κάποιες μορφής σεξουαλική δραστηριότητα... Σύμφωνα με στοιχεία εις τίς άντιβιβλίτες κηρύσεις και εκτρώσεις της ΗΠΑ, περίπου 615.000 έφηβες κάθε χρόνο έχουν τουλάχιστον μία άντιβιβλίτη κύηση (συνολικά τό 6% όλων των εφήβων), με τό 26% αυτών νά καταφεύγει στη μέθοδο της τής τεχνητής εκτρώσεως. Στην Έλλάδα, δέν υπάρχουν συγκεκριμένα δεδομένα για τίς τεχνητές εκτρώσεις, ώστόσο υπάρχουν άναφορές με τό έτήσιο άριθμός τους κυμαίνεται μεταξύ 100.000-150.000, με τό 20-25% αυτών, νά άφορα νεαρά κορίτσια μικρότερα των 16 έτών... Κι όλα αυτά ενώ ή Έλλάδα μαστίζεται από ύπογεννητικότητα και με αυτόν τον ρυθμό σε 30-50 χρόνια από σήμερα τό έλληνικό έθνος θά βρίσκεται υπό... εξαφάνιση».

Όμιλάνα από τό 2009... Τήν ίδια ώρα σκάρουν τά στοιχεία που ήρθαν στο φως της δημοσιότητας για τούς εφηβούς... φαίνεται πως περίπου οι μισές έφηβες ξεκινούν τί σεξουαλική τους ζωή πριν τά 17 έτη, ενώ υπάρχουν μέλετες που δείχνουν πως τό 73% των εφήβων 14 εως 16 έτών, είχαν μιάς κάποιες μορφής σεξουαλική δραστηριότητα... Σύμφωνα με στοιχεία εις τίς άντιβιβλίτες κηρύσεις και εκτρώσεις της ΗΠΑ, περίπου 615.000 έφηβες κάθε χρόνο έχουν τουλάχιστον μία άντιβιβλίτη κύηση (συνολικά τό 6% όλων των εφήβων), με τό 26% αυτών νά καταφεύγει στη μέθοδο της τής τεχνητής εκτρώσεως. Στην Έλλάδα, δέν υπάρχουν συγκεκριμένα δεδομένα για τίς τεχνητές εκτρώσεις, ώστόσο υπάρχουν άναφορές με τό έτήσιο άριθμός τους κυμαίνεται μεταξύ 100.000-150.000, με τό 20-25% αυτών, νά άφορα νεαρά κορίτσια μικρότερα των 16 έτών... Κι όλα αυτά ενώ ή Έλλάδα μαστίζεται από ύπογεννητικότητα και με αυτόν τον ρυθμό σε 30-50 χρόνια από σήμερα τό έλληνικό έθνος θά βρίσκεται υπό... εξαφάνιση».

Ό Άγγλικανός «Αρχιεπίσκοπος» ύπέρ των όμοφύλων γάμων!

Ό κ. Γε. Γουέλμπυ έχει καταλήξει την κοινή γνώμην με τας δηλώσεις του άλλοτε περί άμοφισθητήσεως της υπάρξεως του Θεού και άλλοτε ότι θά ήτο σύμφωνος οι υίοι του να έ